ΤΟ ΗΘΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 71
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2008
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΦΡΑΓΜΟΥΣ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΘΕΣΜΩΝ

ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΟΥΣ ΝΤΕΛΑΛΗΔΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

1,5 ΕΥΡΩ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΦΡΑΓΜΟΥΣ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΘΕΣΜΩΝ

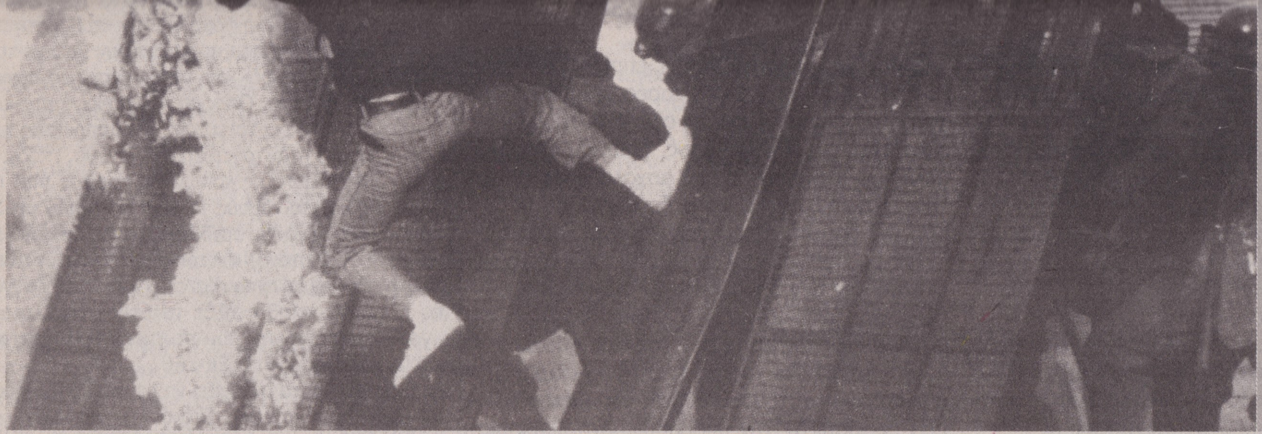
ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΟΥΣ ΝΤΕΛΑΛΗΔΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΕΡΤΙΠΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΑΡΓΑΡΕΣ ΚΑΙ ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΜΠΑΡΟΥΦΕΣ σελ. 3

ΑΚΙΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
03-2008

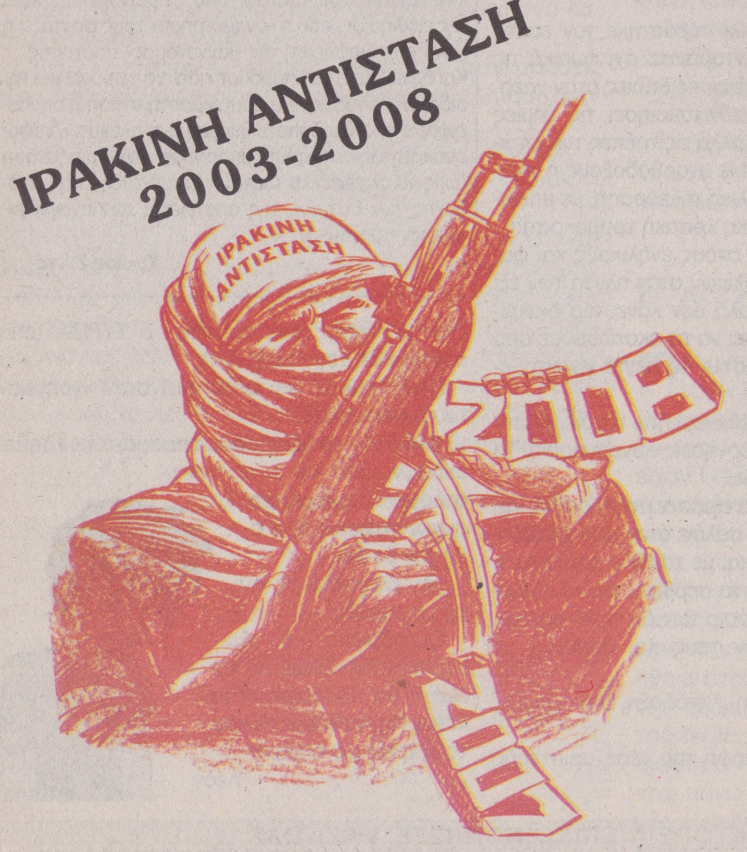
Πορείες κι «απορίες» σε αναβράζον περιβάλλον, σ. 2

ΙΡΑΚ, ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ σελ. 10,11, 12,13

ΝΤΕΛΑΛΗΔΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΕΡΤΙΠΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΑΡΓΑΡΕΣ ΚΑΙ ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΜΠΑΡΟΥΦΕΣ σελ. 3

Πορείες κι «απορίες» σε αναβράζον περιβάλλον

Στα ύψη η τιμή του πετρελαίου, σε κάθετη πτώση η τιμή του αίματος (ανά λίτρο).

Το ισοζύγιο αίματος - πετρελαίου πάντα σταθερό.

Μαρσάρουν τα τούρκικα άρματα μάχης στο Βόρειο Ιράκ, ανεβαίνει το πετρέλαιο ένα-δύο δολάρια.

Μαρσάρουν τα αμερικάνικα, που καίνε πιο πολύ, στις γειτονιές της Βαγδάτης και ανεβαίνει πέντε-έξι δολάρια. Κανείς δεν μπαίνει πια στον κόπο να ασχοληθεί με πόσους σκότωσαν σήμερα. Οι στατιστικές του πολιτισμένων ανεβάζουν τον αριθμό των νεκρών Ιρακινών σε ένα εκατομμύριο από την αρχή της εισβολής αλλά, λέει, δεν είναι πολύ ακριβής αυτή η καταγραφή. Δέκα χιλιάδες πάνω-δέκα χιλιάδες κάτω!

Μαρσάρουν τα ισραηλινά άρματα κατά της Γάζας ξερνώντας τον «Θερμό Χειμώνα» από τα κανόνια τους και η τιμή παραμένει ίδια! 125 νεκροί άμαχοι σε ένα γουήκ-εντ δεν είναι κάτι που προβληματίζει άμεσα τα οικονομικά επιτελεία του Λονδίνου και της Νέας Υόρκης.

Συγκρατήθηκαν, πρέπει να το παραδεχτούμε, οι τιμές με την επίσημη επίσκεψη του κάπο και ανθυπο-γκαουλάιτερ Αχμαντινεζάντ στο Ιράκ. Το Ιράν στηρίζει-ψηφίζει ΜακΚέιν. Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους και η καλή «διεθνής σταθερότητα» τις καλές μπίζνες.

4.000 αμερικανοί μισθοφόροι νεκροί από την έναρξη του πολέμου στο Ιράκ.

6.256 αμερικανοί μισθοφόροι που επέστρεψαν από το Ιράκ αυτοκτόνησαν.

Κατά 90% αυξήθηκαν οι δολοφονίες από βετεράνους μισθοφόρους του Ιράκ μέσα στις ΗΠΑ. Σκοτώνουν κατά 45% τις γυναίκες τους, τα παιδιά τους, τους φίλους τους.

Ο ένας στους τέσσερεις άστεγους στις ΗΠΑ και 50 νεκρούς βρετανούς άμαχους κάθε μέρα, πτώματα να ξεβράζει ο Σηκουάνας, άρματα στους δρόμους των δυτικών μεγαλουπόλεων και ελευθέρους σκοπευτές στα πανύψηλα κτίρια των επιχειρήσεων;

Πόσο αποτροπιασμό και πόση φρίκη θα προκαλούσαν σε αυτούς που σκορπούν με τόση άνεση και εκ του ασφαλούς τη φωτιά και το σίδερο στις ανυπότακτες γωνιές του πλανήτη, πόσες δεήσεις στο λευκό ρατσιστή Θεό τους, πόσες «βουβές διαμαρτυρίες» αυτών που κλείνουν τα αυτιά στις κραυγές αγωνίας όσων πεθαίνουν, αυτήν τη στιγμή, κάπου αλλού;

Τι είναι 4.000 αμερικανοί μισθοφόροι νεκροί σε πέντε χρόνια μπροστά σε 21 παιδιά ανά λεπτό από φτώχεια, πείνα, δίψα και πόλεμο σε όλο τον κόσμο;

Και όμως, οι «αγνώμονες έρημοι της Μεσοποταμίας», όπως έγραφε ο Γραμματέας των Αποικιών Ουίνστον Τσώρτσιλ, έθαψαν στην άμμο τους όλους τους κατακτητές που πάτησαν εκεί το πόδι τους.

Τα αιγυπτιακά άρματα του Ραμσή του Β΄, η μακεδονική φάλαγγα του Μ. Αλεξάνδρου, οι Ρωμαίοι λεγεωνάριοι του Καίσαρα και του Τραϊανού, οι σταυροφόροι του Ριχάρδου του Λεοντόκαρδου, τα στρατεύματα του Ναπολέοντα, οι όσοι μισθοφόροι του Λώρενς της Αραβίας, διέσχισαν τους ίδιους δρόμους για να φτάσουν στη Βαγδάτη, λεηλάτησαν το ίδιο, έχυσαν τα ίδια ποτάμια αίματος, συνάντησαν την ίδια λυσσασμένη αντίσταση «ληστών» και «τρομοκρατών».

Και τελικά αποχώρησαν όλοι.

Ίσως γι' αυτό βιαζόταν ο Τσώρτσιλ και ζητούσε την ολοκληρωτική εξολόθρευση των πληθυσμών με τα όπλα μαζικής καταστροφής, που διέθετε η Βασιλική Βρετανική Αεροπορία. «**Είμαι σθεναρά υπέρ της χρήσης δηλητηριωδών αερίων εναντίον απολίτιστων φυλών**», έγραφε στα απομνημονεύματά του ο πατέρας της «Νίκης». Και όμως οι αμερικάνοι εξουσιαστές πάντα βρίσκουν τον τρόπο να ξεπερνούν τους εαυτούς τους.

Ο στρατηγός Ντάγκλας Στόουν «αποκαλύψε», στην πέμπτη επέτειο της εισβολής στο Ιράκ, ότι οι ιρακινοί δεν θέλουν να ...αποφυλακιστούν από τις ιρακινές φυλακές για να μην χάσουν τα εκπαιδευτικά προγράμματα. Μάλιστα, επιμένει ο στρατηγός, ορισμένοι γονείς ζήτησαν τα ανήλικα παιδιά τους να παραμείνουν στη φυλακή για να τελειώσουν το εκπαιδευτικό πρόγραμμα που έχουν ξεκινήσει, ενώ άλλοι, (άκουσαν-άκουσαν) ζητούν να φυλακιστούν γι' αυτό

ρικάνικα «πανεπιστήμια» του Αμπού Γκράιμπ, του Μπαγκράμ, του Μποντστηλ και του Ντιέγκο Γκαρθία;

***

Δεν δικαιούται να μιλά για «ρετιρέ» το κόμμα του Ζαχόπουλου, των δομημένων απατεώνων, των εμπρηστών των δασών και των καταπατητών.

Με την γνωστή αριστερόστροφη ρητορεία συκοφαντούν, υβρίζουν και λοιδωρούν μια μερίδα «προνομιούχων ασφαλισμένων» στο όνομα της «άμβλυνσης των ανισοτήτων» με την χαιδεμένη από όλες τις κυβερνήσεις, πολυάριθμη ανασφάλιστη και δυσπραγούσα «γενιά των 700 ευρώ». Έχουν δυστυχώς δίκιο να μην υπολογίζουν κανένα «πολιτικό κόστος» όσο ο ψεύτης και ο κλέφτης δεν χαίρονται μόνο τον πρώτο χρόνο αλλά κάθε χρόνο.

Μεταρρύθμιση είναι να δουλεύεις 40 χρόνια για να πάρεις ακόμα μικρότερη σύνταξη και μεταρρυθμιστής ο γραβατωμένος πορτοφολάς που επένδυσε τα αποθεματικά των ταμείων και από πάνω φωνάζει από το βήμα όλων των καναλιών ότι «δεν σε αντέχει η οικονομία». Αλλά δεν δικαιούνται να μιλούν για «ανατροπές» οι εξ αριστερών θεράποντες του πολιτικού συστήματος, που ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια σε κάθε σοβαρή κρίση του. Πολύ περισσότερο, όταν σημαντική μερίδα των ΜΜΕ τους προβάλλει ακριβώς ως «ανατροπείς»,

Το ίδιο έβλαψαν, τότε, ο εκσυγχρονιστές και οι αυταπάτες περι «πολιτισμού της εργασίας» και «κράτους πρόνοιας», το ίδιο βλάπτουν οι γαλάζιοι μεταρρυθμιστές οι παρακοιμωμένοι και ομοτράπεζοί τους με τους αυτοχρισμένους εκπροσώπους της κοινωνικής οργής.

Δεν κατόρθωσαν ασφαλώς να εμποδίσουν την ψήφιση του νομοσχεδίου από μια ισχνή κυβερνητική πλειοψηφία, ούτε οι λιτανείες, ούτε οι απεργίες με ημερομηνία λήξης, ούτε οι ολονυχτίες του Σύριζα - ΠΑΣΟΚ.

Η μεγάλη, «απροσδόκητη», επιτυχία του κυρ Αλέκου Αλαβάνου και της παρέας του, είναι ότι κατόρθωσε να ξαναδώσει στους θεσμούς κάποια από την χαμένη τους γκλαμουριά. Είχε πολλά χρόνια ο κόσμος να ασχοληθεί με συζητήσεις στο Κοινοβούλιο, να δει στο γυαλί πρόεδρο της δημοκρατίας χωρίς να είναι «εθνική επέτειος», ποτέ άλλοτε δεν είχαν τόση νοστιμιά οι πασοκιές των δημοψηφισμάτων και των μομφών, όταν έχει πια κριθεί η ψήφιση και η εφαρμογή (;) ενός ακόμα άθλιου και εξοντωτικού νόμου, που έρχεται να προστεθεί στη σειρά των παλιότερων και εξ ίσου άθλιων νομοθετημάτων

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Μια συμφωνία χαλάει για να πραγματοποιηθεί μια άλλη και οι «εχθροπραξίες», που κατ' αρχήν φαντάζουν ανεξέλεγκτες, την κατάλληλη στιγμή σταματούν για να μην πέσει η τιμή του εμπορεύματος. Του οποίου εμπορεύματος.

Είτε αυτό είναι μια «ανεξάρτητη» εφημερίδα, είτε μια «χρήσιμη» πληροφορία που γίνεται πιο αξιοποιήσιμη όταν προστατεύεται από τους κατάλληλους ανθρώπους, είτε μια περιοχή μεγάλη ή μικρή στην οποία διακυβεύονται, αλλά και συνυπάρχουν μικρά και μεγάλα συμφέροντα ενίοτε ντυμένα τον μανδύα της ιδεολογίας ή του ένδοξου παρελθόντος.

Οι εχθροπραξίες, βέβαια, μειώνονται ή αναβάλλονται, όταν επιδεικνύεται προθυμία για διαπραγμάτευση, εκεχειρία και συμβιβασμό, όταν οι «ενδιάμεσοι» θέτουν τα όρια, όταν οι «ουδέτεροι» ορίζουν τα μερίδια ενός κοινού ζωτικού χώρου, όταν οι πολιτικοί φορείς «μαζεύουν» τα στρατιωτάκια από τη σκακιέρα είτε ανταλλάζοντάς τα είτε ακινητοποιώντας τα για να «μιλήσουν» πλέον οι έχοντες μεγαλύτερο εκτόπισμα...

«Εκφράζουμε το λαό, δεν εκφράζουμε κανένα ειδικό ισχυρό συμφέρον, αυτήν την πολιτική αναδείξαμε και μπορεί τώρα αυτό να το πληρώνουμε, όμως σύντομα ο λαός θα το εκτιμήσει». Συχνά πολιτικοί ταγοί καταφεύγουν στην παραπάνω ρήση υπονοώντας, ότι επειδή δεν εξυπηρετούν «ειδικά» συμφέροντα, υποχρεώνονται να πληρώσουν το αντίτιμο, ενώ ευελπιστούν ότι ο αχάριστος ή αδαής λαός κάποια στιγμή θα τους ανταμείψει με την ψήφο του. Συνήθως, όμως σε παρόμοιες περιπτώσεις, ο «κυρίαρχος λαός» αργεί να «καταλάβει»... Το ίδιο και τα «ειδικά» συμφέροντα, (εκδοτικά, επιχειρηματικά και άλλα) που δεν φημίζονται ως πιστωτές χωρίς βέβαιο πολιτικό αντίκρισμα...

Και η αριστερά είναι και πάλι έτοιμη να πάρει την «υπόθεση επάνω της». Όπως πάντα. Τις «κρίσιμες στιγμές», για το «καλό των πολιτών». Και ας πάσχουν επί σκηνής τα συνήθη αριστερά δεκανίκια, όσο και να διαβεβαιώνουν αυτή τη φορά για την «σοβαρότητα» και «υπευθυνότητα» που προσκομίζουν μαζί με τον «νεανικό ενθουσιασμό» και τα κινήματα ως πανωπροίκι στην εξουσία. Όσο για την σοβαρότητα και την υπευθυνότητα οι τελευταίες κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό ήταν το καλύτερο εχέγγυο. Υποδειγματική διασφάλιση της κοινωνικής ηρεμίας παρ' όλους τους λεονταρισμούς των εντεταλμένων μεσολαβητών που λέγονται συνδικαλιστές με άνευρες απεργίες χωρίς στόχο, κινητοποιήσεις που δεν δημιούργησαν καμία ανησυχία στην εξουσία. Και για του λόγου το αληθές ήλθε το δημοψήφισμα, ως ...γροθιά στο στομάχι του πολιτικού συστήματος, μαζί με την συμφωνία ΓΣΕΕ-ΣΕΒ...

Και η επικαιρότητα συνεχίζει να περνάει από μπρο-

Συγκρατήθηκαν, πρέπει να το παραδεχτούμε, οι τιμές με την επίσημη επίσκεψη του κάπο και ανθυπο-γκαουλάιτερ Αχμαντινεζάντ στο Ιράκ. Το Ιράν στηρίζει-ψηφίζει ΜακΚέιν. Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους και η καλή «διεθνής σταθερότητα» τις καλές μπίζνες.

4.000 αμερικανοί μισθοφόροι νεκροί από την έναρξη του πολέμου στο Ιράκ.

6.256 αμερικανοί μισθοφόροι που επέστρεψαν από το Ιράκ αυτοκτόνησαν.

Κατά 90% αυξήθηκαν οι δολοφονίες από βετεράνους μισθοφόρους του Ιράκ μέσα στις ΗΠΑ. Σκοτώνουν κατά 45% τις γυναίκες τους, τα παιδιά τους, τους φίλους τους.

Ο ένας στους τέσσερεις άστεγους στις ΗΠΑ είναι βετεράνος από κάποια «ειρηνευτική αποστολή» των ΗΠΑ ανά τον κόσμο.

Κάτι το τερατώδες, κάτι το ασύλληπτο, κάτι το αδιανόητα φρικαλέο διαπράττεται στο Ιράκ και στις υπόλοιπες περιοχές-κόλαση του πλανήτη.

Γιατί να μην φανταστούμε ένα Λονδίνο, ένα Παρίσι και μια Νέα Υόρκη βομβαρδισμένες, 40

ων εναντίον απολίτιστων φυλών», έγραφε στα απομνημονεύματά του ο πατέρας της «Νίκης». Και όμως οι αμερικάνοι εξουσιαστές πάντα βρίσκουν τον τρόπο να ξεπερνούν τους εαυτούς τους.

Ο στρατηγός Ντάγκλας Στόουν «αποκάλυψε», στην πέμπτη επέτειο της εισβολής στο Ιράκ, ότι οι ιρακινοί δεν θέλουν να ...αποφυλακιστούν από τις ιρακινές φυλακές για να μην χάσουν τα εκπαιδευτικά προγράμματα. Μάλιστα, επιμένει ο στρατηγός, ορισμένοι γονείς ζήτησαν τα ανήλικα παιδιά τους να παραμείνουν στη φυλακή για να τελειώσουν το εκπαιδευτικό πρόγραμμα που έχουν ξεκινήσει, ενώ άλλοι, (άκουσον-άκουσον), ζητούν να φυλακιστούν γι' αυτό το σκοπό και τα υπόλοιπα παιδιά τους.

Φέρτε μου έναν τρομοκράτηηηηη!

Καμία κατοχική δύναμη, κανένας ολετήρας της ανθρωπότητας, καμία πολεμική κρεατομηχανή, κανένας αρχιτέκτονας μαζικών σφαγών στο παρελθόν δεν ειρωνεύτηκε τα θύματά του τόσο πολύ όσο η αμερικάνικη αυτοκρατορία και οι Πρόθυμοι. Οι Ναζί ήταν σοβαροί δολοφόνοι, δεν σήκωναν αστεία, ούτε είχαν ανάγκη από νόμους για να βασανίσουν, ενώ ο Μπους ασκεί βέτο ενάντια στο νομοσχέδιο που απαγορεύει τα βασανιστήρια...

Και όμως, δεν γίνεται να λείπει ο αμερικανός πρέσβης από το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ.

«***Κύριε Πρέσβη μου, ιδού το Συνέδριό σας***!», τσίριξε ο Γιωργάκης και ανταπέδωσαν ρυθμικά «Keep walking, George» οι δύο ντουζίνες πράκτορες του FBI, που φρουρούσαν τον κύριο Σπέκχαρντ, μεταμφιεσμένοι σε πασόκους.

Ούτε η Κοντολίζα Ράις μπορεί να απουσιάζει από τις συνομιλίες των άθλιων ηγεσιών δύο πρώην επαρχιών της οθωμανικής αυτοκρατορίας και νυν προτεκτοράτων της Κυριαρχίας που διαγκωνίζονται ποιο θα παραχωρήσει περισσότερη «γην και ύδωρ» με αντάλλαγμα την κληρονομιά ενός παλιού κατακτητή, που τα ματωμένα χνάρια του ζήλωσαν οι νεότεροι. Οι δύο μαριονέτες δεν μπορούν να συζητήσουν μόνες τους, δεν τους επιτρέπεται καν.

Ποιά από τις δύο ηγεσίες θα καταθέσει περισσότερες μακεδονικές σάρισες στους δυσπορούντες συμμάχους στο Αφγανιστάν, ποιά θα στέρξει πιο γρήγορα να αγκαλιάσει την χωματερή των στρατοπέδων του ΝΑΤΟ, το «Camp Cosovo» και ποια θα έχει την τιμή να απογειώνονται από τα αεροδρόμιά της περισσότερες πτήσεις της CIA για «εκπαιδευτικά ταξίδια» στα αμεαπεργίες με ημερομηνία λήξης, ούτε οι ολονυχτίες του Σύριζα - ΠΑΣΟΚ.

Η μεγάλη, «απροσδόκητη», επιτυχία του κυρ Αλέκου Αλαβάνου και της παρέας του, είναι ότι κατόρθωσε να ξαναδώσει στους θεσμούς κάποια από την χαμένη τους γκλαμουριά. Είχε πολλά χρόνια ο κόσμος να ασχοληθεί με συζητήσεις στο Κοινοβούλιο, να δει στο γυαλί πρόεδρο της δημοκρατίας χωρίς να είναι «εθνική επέτειος», ποτέ άλλοτε δεν είχαν τόση νοστιμιά οι πασοκιές των δημοψηφισμάτων και των μομφών, όταν έχει πια κριθεί η ψήφιση και η εφαρμογή (;) ενός ακόμα άθλιου και εξοντωτικού νόμου, που έρχεται να προστεθεί στη σειρά των παλιότερων και εξ ίσου άθλιων νομοθετημάτων που προάσπιζαν την θεσμοποιημένη λεηλασία του πληθυσμού. Κερδήθηκε χρόνος, η ένταση μεταφέρθηκε χρήσιμα από τους δρόμους στην βουλή και έπεσαν οι τόνοι. Η ΓΣΕΕ, πιο γρήγορη και από την σκιά της και μέσα στην τεχνητή ευφορία που προκάλεσε η ...καθυστέρηση ψήφισης του νομοσχεδίου, βρήκε τα χρονικά περιθώρια να συμφωνήσει με τους βιομηχάνους στην επόμενη ληστρική Συλλογική Σ'υμβαση Εργασίας.

Κάθε κυβέρνηση που σεβάστηκε τον εαυτό της **είχε έτοιμο το Ελντοράντο**: όχι φυσικά τις πολύφερνες «επενδύσεις» τις οποίες όταν χρεοκοπήσουν τρέχει να εθνικοποιήσει τις ζημίες τους, όπως στις ΗΠΑ, αλλά τις τσέπες των φτωχών που είναι πολλοί. Με ανορθόδοξους ή νόμιμους τρόπους, με μπόλικη τηλεόραση, με μπόλικο δανεισμό, με μπόλικη κρατική τρομοκρατία.

Πλαστικές σφαίρες στους ενήλικους και φακέλωμα όλων των ανηλίκων στην ηλικία των έξι (!) χρόνων, η καταστολή δεν κάνει πια διακρίσεις σε ηλικίες. «**Πρέπει να τα σκοτώσουμε από μικρά γιατί όταν περάσουν τα πέντε γίνονται επικίνδυνα, τι λέτε**».

Ο δικομματιμός απέθανε, ζήτω ο τρικομματισμός, εμπρός για κυβερνήσεις συνεργασίας. Το έργο το έχουμε ξαναδεί.

«**Δεν μπορεί εμείς να είμαστε στην κουζίνα και να μας φωνάζουν στο σαλόνι όταν μας χρειάζονται**», διαμαρτύρεται και με το δίκιο του ο Αλαβάνος, που βαρέθηκε να σερβίρει και να πλένει τα πιάτα από τα συμπόσια των Δυνατών και των πολιτικών συνιστωσών τους και διεκδικεί τα αποφάγια.

– Όμορφη. Χαρούμενη, Αισιόδοξη, Πολύχρωμη, Καινοτόμα, Τολμηρή,

Αυτή θα είναι η μορφή της νέας αριστερής διακυβέρνησης που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ (από συνέντευξη του Αλαβάνου).

Ποιος μπορεί να αντισταθεί στην «γοητεία» του Συνασπισμού;

Αλλά ιδού τα ηλεκτρονικά ποσοστά των δημοσκόπων, ιδού και οι εκ των υστέρων κομματικές συγκεντρώσεις έξω από την βουλή.

Δεν βάφονται τα αυγά με πορδές.

Οι άνθρωποι ή θα εξεγερθούν διεκδικώντας τη ζωή ή θα προσμένουν το θάμα. Και τα θαύματα κρατούν τρείς μόνο μέρες.

Λεόν

...τη σκηνής τα συνήθη αριστερά δεκανίκια, όσο και να διαβεβαιώνουν αυτή τη φορά για την «σοβαρότητα» και «υπευθυνότητα» που προσκομίζουν μαζί με τον «νεανικό ενθουσιασμό» και τα κινήματα ως πανωπροίκι στην εξουσία. Όσο για την σοβαρότητα και την υπευθυνότητα οι τελευταίες κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό ήταν το καλύτερο εχέγγυο. Υποδειγματική διασφάλιση της κοινωνικής ηρεμίας παρ' όλους τους λεονταρισμούς των εντεταλμένων μεσολαβητών που λέγονται συνδικαλιστές με άνευρες απεργίες χωρίς στόχο, κινητοποιήσεις που δεν δημιούργησαν καμία ανησυχία στην εξουσία. Και για του λόγου το αληθές ήλθε το δημοψήφισμα, ως ...γροθιά στο στομάχι του πολιτικού συστήματος, μαζί με την συμφωνία ΓΣΕΕ-ΣΕΒ...

Και η επικαιρότητα συνεχίζει να περνάει από μπροστά μας σαν γαϊτανάκι: «Σκάνδαλα», ασφαλιστικό, νέοι αριστεροί αρχηγίσκοι, διαπραγματεύσεις επί των δήθεν διαπραγματεύσεων με τους εξ Αμερικής ...προστάτες των καταπιεζόμενων μειονοτήτων στα Βαλκάνια. Και από κοντά οι άτεγκτοι παπάδες να ξιφουλκούν για το απαραβίαστο των «ιερών γραφών» που αφήνει αδιάφορους τους «ντόπιους εντεταλμένους της παγκοσμιοποίησης» που προχωρούν σε σύμφωνα «ελεύθερης συμβίωσης». Και είναι τόσο άνιση η σύγκριση με μια πρώτη ματιά των προοδευτικών εριφίων του κράτους από τα μαινόμενα ερίφια της εκκλησίας, που η «αναμέτρησή» τους φαντάζει η καλύτερη διαφήμιση της «καινοτόμας» πρότασης.

Και όμως, πώς θα μπορούσε ποτέ να χωρέσει μια νησίδα ανυποταξίας, μια ασυμβίβαστη στάση ή συμπεριφορά σ' οποιοδήποτε θεσμισμένο πλέγμα «διαφορετικότητας», πώς θα μπορούσε ποτέ μια στάση ζωής να φορέσει το κοστούμι της ένταξης, της αποδοχής των θεσμών, της ασφάλειας των αναγνωρισμένων προνομίων;

Κύκλος Σύνταξης

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 7ος•ΦΥΛΛΟ 71•
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2008•

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΕΡΤΙΠΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΑΡΓΑΡΕΣ ΚΑΙ ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΜΠΑΡΟΥΦΕΣ

Ολοκληρώθηκε η διαδικασία ψήφισης του «ασφαλιστικού» νομοσχεδίου και το μόνο που έχει απομείνει, τη στιγμή που γράφεται αυτό το κείμενο, είναι η ψηφοφορία για την τελική έγκρισή του.

Πρόκειται για έναν ακόμη αντιανθρώπινο νόμο, που θα γίνει πράξη μέσα από τα συνήθη καμώματα των τεχνικών της εξουσίας, που επάξια φέρουν το όνομα του πολιτικού.

Χαρακτηριστικό γεγονός είναι η πλήρης συναίνεση, παρ' όλες τις φραστικές αντιπαραθέσεις. Αυτό οφείλεται στο γεγονός πως το νομοσχέδιο αποτελεί συνολική επιταγή της κυριαρχίας. Πώς θα μπορούσε το ΠΑΣΟΚ να αντιταχθεί; Πώς θα μπορούσε να εκφράσει μια ουσιαστική αντίθεση από τη στιγμή που την αφετηρία για τις «ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις», στις συνθήκες της πρόσφατης επέλασης της ενοποιημένης κυριαρχίας, έχει δώσει το ίδιο από την εποχή που βρισκόταν επικεφαλής της διαχείρισης των εξουσιαστικών υποθέσεων;

Σ' αυτή την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, όπως και στα επόμενα βήματα που θα κάνει το κράτος, όλα δείχνουν πως οι κινήσεις ένθεν και ένθεν γίνονται σύμφωνα με ένα προδιαγεγραμμένο σχέδιο. Όλα θα ενταχθούν σε **μια διαρκή διαδικασία, που θα φθείρει τις διαθέσεις του κόσμου για σύγκρουση ενάντια σ' όσους κι ό,τι εγκαθιδρύει τις νέες συνθήκες μισθοδουλείας**.

Δικαστικές προσφυγές, ρυθμίσεις και πατροναρίσματα, θα είναι τα μέσα για την παραπλάνηση. Όσο για τις βαρύγδουπες φράσεις περί «ανατροπών», ανέκαθεν αποτελούσαν τις θλιβερές φούσκες των αριστερών και των κομμουνιστών προκειμένου να κοιμίσουν συνειδήσεις.

Μετά από τρεις πανελλαδικές 24ωρες απεργίες και πολυπληθείς διαδηλώσεις (ιδιαίτερα η πρώτη και η τρίτη)

υπόλοιπων για να έχουν τη δυνατότητα «να ανατρέψουν αυτήν την πολιτική» και άλλα παρόμοιου είδους φληναφήματα. Έτσι, υπάρχει πλούσιο έδαφος αποπροσανατολισμού ώστε οι κινητοποιήσεις να μετατραπούν σε δεκανίκι για να στηριχτούν οι πολιτικές αντιπαραθέσεις και να ριχτεί το δόλωμα της «ανατροπής του δικομματισμού».

Άλλη μια ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο προσκήνιο της εξαπάτησης. Λέξη φανταχτερή που, όμως, κρύβει ευτελή νοήματα και επιδιώξεις. Αυτοί που την πλασάρουν γνωρίζουν πολύ καλά πως με τέτοια παχιά λόγια μπορούν να διαστρέψουν και να λαφυραγωγήσουν την κοινωνική δυσαρέσκεια και να επιχειρήσουν την εκτροπή της κοινωνικής οργής προς αδιέξοδες κατευθύνσεις..

Ενώ η έντεχνη διάδοση, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, στο ζήτημα της «ανατροπής του δικομματισμού» αφέ-

Το... δημοψήφισμα

Δεν θα ασχοληθούμε με το σύνολο των εξουσιαστικών τεχνικών που απλώνονται από τα κόμματα προκειμένου να καλλιεργήσουν ψευδαισθήσεις και εφησυχασμό. Ανάμεσα τους είναι η πρόταση μομφής και το δημοψήφισμα. Οι δύο αυτές «συναγωνιστικές» πρακτικές, μέσα από την δεδομένη αναποτελεσματικότητά τους, εκείνο που προσφέρουν είναι την ενίσχυση της ΝΔ. Η αναποτελεσματικότητα των χωρίς αντίκρυσμα συγκεντρώσεων και πορειών έρχεται να συμπληρωθεί με αυτή των θεσμικών μέσων. Επί πλέον, οι αντιδράσεις αυτού του είδους, πέραν του ότι εξαντλούν θεσμικά μέσα, που αφήνουν ελεύθερο το πεδίο δράσης στους σημερινούς διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων (αφού η χρήση τους είναι καθορισμένη), καθιερώνουν και ένα κλίμα ηττοπάθειας στον κόσμο.

Το όλο σκηνικό, πάντως, που έχει στηθεί γύρω από το ασφαλιστικό, αλλά που προεκτείνεται και σε άλλα ζητήματα αφορά κατά κύριο λόγο τη σαπουνόφουσκα του δημοψηφίσματος. Μια πρόταση, που αν γινόταν σε άλλους χρόνους θα προκαλούσε, στην καλύτερη περίπτωση, συγκαταβατικά γελάκια για το πόσο εκτός πραγματικότητας βρίσκεται αυτός που έκανε μια τέτοια πρόταση. Κι όμως τίποτα δεν πάει χαμένο. Ακόμα και αυτές οι σπατάλες (δημοψήφισμα και πρόταση μομφής) εξυπηρετούν σκοπιμότητες.

Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση, που χρειάζεται να καλλιεργηθούν οι ανάλογες αυταπάτες στον κόσμο, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή με περισπούδαστο ύφος και με διάφορες μπουρδολογίες, που μόνο ανόητοι θα μπορούσαν να πιστέψουν.

Πέραν του γεγονότος πως κάθε δημοψήφισμα, όπως και κάθε εκλογική διαδικασία, κινείται μέσα στα πλαίσια των επιδιώξεων του συστήματος καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, ας δούμε κάποια επί πλέον χαρακτηριστικά ζητήματα.

Αν πραγματικά μπορούσε να έχει κάποιο νόημα μια τέτοια πρόταση, θα ήταν να συνοδευόταν από ένα άλλο σχέδιο νόμου που να προβάλλει ρεαλιστικά και άμεσα ωφελήματα προς τον κόσμο των καταπιεσμένων (όπως π.χ. σύνταξη στα 55 για όλους μείωση των απαραίτητων ενσήμων για σύνταξη στις 3000 και άλλα). Αυτό, όμως, δεν μπορεί

Σ' αυτή την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, όπως και στα επόμενα βήματα που θα κάνει το κράτος, όλα δείχνουν πως οι κινήσεις ένθεν και ένθεν γίνονται σύμφωνα με ένα προδιαγεγραμμένο σχέδιο. Όλα θα ενταχθούν σε **μια διαρκή διαδικασία, που θα φθείρει τις διαθέσεις του κόσμου για σύγκρουση ενάντια σ' όσους κι ό,τι εγκαθιδρύει τις νέες συνθήκες μισθοδουλείας**.

Δικαστικές προσφυγές, ρυθμίσεις και πατροναρίσματα, θα είναι τα μέσα για την παραπλάνηση. Όσο για τις βαρύγδουπες φράσεις περί «ανατροπών», ανέκαθεν αποτελούσαν τις θλιβερές φούσκες των αριστερών και των κομμουνιστών προκειμένου να κοιμίσουν συνειδήσεις.

Μετά από τρεις πανελλαδικές 24ωρες απεργίες και πολυπληθείς διαδηλώσεις (ιδιαίτερα η πρώτη και η τρίτη) στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις, αποδείχτηκε γι' άλλη μια φορά το μάταιο των κινητοποιήσεων όταν αυτές κυριολεκτικά είναι παρελάσεις και φιέστες. Ένα πανηγύρι, όπου οι βόλτες μπροστά από τη βουλή μοιάζουν με τις αντίστοιχες ρωμαϊκές φιέστες, στις οποίες οι παρελαύνοντες τιμούν αυτούς που βρίσκονται μέσα στη βουλή. Πως αλλοιώς θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς την πλούσια πρόσοδο που αποκόμισε το κράτος από τις ανώφελες αυτές κινητοποιήσεις; Σε 470 εκατομμύρια ευρώ ανέρχονται οι μισθοί που δεν πληρώθηκαν και συσσωρεύτηκαν στον κρατικό κορβανά. Και χαμένοι και ξεζουμισμένοι.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα όταν οι άνθρωποι εγκαταλείπονται στους κάθε είδους διαχειριστές (κομματικούς και συνδικαλιστές).

Εννοείται πως τόσο οι ψευτοσυγκρούσεις στις χωματερές και στα δημαρχεία, όσο και οι διάφορες αψιμαχίες δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ουσιαστικές αντιπαραθέσεις προς τις επιλογές των κρατιστών.

Ίσα ίσα πρόκειται για κακοπαιγμένους ρόλους, που μόνο ευκολόπιστους και εφησυχασμένους μπορούν να ικανοποιήσουν. Προ παντός, όμως, ικανοποιούν το κράτος και τους χειραγωγούς, που αυτή τη φορά μπόρεσαν να αποδείξουν πως έχουν ακόμα την ικανότητα να μετατρέπουν 100.000 διαδηλωτές σε άχαρους περιπατητές.

Το αντιπολιτευτικό κενό είχε πολλές δικαιολογίες. Εσωτερικά προβλήματα στο ΠΑΣΟΚ, μικρή κοινοβουλευτική δύναμη των

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 6973799207 ή μέσω του email:diadromi@revolution.gr

ματα. Έτσι, υπάρχει πλούσιο έδαφος αποπροσανατολισμού ώστε οι κινητοποιήσεις να μετατραπούν σε δεκανίκι για να στηριχτούν οι πολιτικές αντιπαραθέσεις και να ριχτεί το δόλωμα της «ανατροπής του δικομματισμού».

Άλλη μια ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο προσκήνιο της εξαπάτησης. Λέξη φανταχτερή που, όμως, κρύβει ευτελή νοήματα και επιδιώξεις. Αυτοί που την πλασάρουν γνωρίζουν πολύ καλά πως με τέτοια παχιά λόγια μπορούν να διαστρέψουν και να λαφυραγωγήσουν την κοινωνική δυσαρέσκεια και να επιχειρήσουν την εκτροπή της κοινωνικής οργής προς αδιέξοδες κατευθύνσεις..

Ενώ η έντεχνη διάδοση, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, στο ζήτημα της «ανατροπής του δικομματισμού» αφέθηκε να αιωρείται, τώρα άρχισαν να πολλαπλασιάζονται και τα γκάλοπ στην υπηρεσία των σκοπιμοτήτων της εξουσίας. Ψεύτικες ελπίδες, σκόρπιες εδώ κι εκεί. Αρκεί να περάσει η μπόρα, η κάθε μπόρα, που προέρχεται από την κοινωνική αναταραχή.

Ικανοποιημένοι είναι και αυτή τη φορά οι συνδικαλιστές, αφού μπόρεσαν να επιδείξουν ικανότητες χειραγώγησης. Επειδή όμως, γνωρίζουν ότι όλα αυτά τα οφέλη είναι πρόσκαιρα, αφού ο κοινωνικός ανταγωνισμός ουδέποτε εξασφάλισε σταθερότητα στην εξουσιαστική προοπτική, ρίχνουν στο τραπέζι με την πράσινη τσόχα τα σημαδεμένα τραπουλόχαρτα.

Τώρα επιζητούν διαπραγματεύσεις και μέσα από πολύχρονες δικαστικές αποφάσεις γιατί γνωρίζουν πως ο χρόνος θα βοηθήσει να αφομοιωθεί η ζοφερή πραγματικότητα. Άλλωστε το πρόβλημα των «ΑΝΤΙ» είναι πως δεν έγινε «κοινωνικός διάλογος» που θα τους ικανοποιούσε. Αν γινόταν, αν στηνόταν το σκηνικό με άλλο τρόπο και, εννοείται, με τις ανάλογες παραχωρήσεις και οφέλη προς τους διαπραγματευτές, όλα θα ήταν μέλι γάλα. Άντε να γινόταν και κάποια κινητοποίηση για να «τακτοποιηθούν» και οι δύσπιστοι. Πάντως, και στην προκειμένη περίπτωση, τα οφέλη δεν έλειψαν για τους περί ου ο λόγος.

Η έλλειψη, όμως, της αντιπολίτευσης δεν προκάλεσε κενά στη διαμόρφωση του επιθυμητού κλίματος αποδοχής της «ρεαλιστικής βάσης» αυτή της μεταρρύθμισης. Η παλιά δοκιμασμένη συνταγή της πασοκικής διαχείρισης εφαρμόστηκε αυτή τη φορά από τη Νέα Δημοκρατία. **Η εσωτερική αντιπολίτευση με τους Μανώληδες υπήρξε το μαξιλαράκι** και οι Ζαχόπουλοι (όπως προηγούμενα οι Βαρθολομαίοι) ήταν τα πιπεράτα διαλείμματα για την τέρψη όσων αρέσκονται στα κουτσομπολιά. Ένα συνηθισμένο, πλέον, μέσο ώστε να ξεχνιέται η μίζερη κατάσταση που καλλιεργούν οι κυρίαρχοι. Ένα «εναλλακτικό» μπαλάκι στον εμπλουτισμό της τηλεθέασης, που αυξάνει τον αριθμό από «χάφτες».

πάτες στον κόσμο, η πρόταση αυτή έγινε δεκτή με περισπούδαστο ύφος και με διάφορες μπουρδολογίες, που μόνο ανόητοι θα μπορούσαν να πιστέψουν.

Πέραν του γεγονότος πως κάθε δημοψήφισμα, όπως και κάθε εκλογική διαδικασία, κινείται μέσα στα πλαίσια των επιδιώξεων του συστήματος καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, ας δούμε κάποια επί πλέον χαρακτηριστικά ζητήματα.

Αν πραγματικά μπορούσε να έχει κάποιο νόημα μια τέτοια πρόταση, θα ήταν να συνοδευόταν από ένα άλλο σχέδιο νόμου που να προβάλλει ρεαλιστικά και άμεσα ωφελήματα προς τον κόσμο των καταπιεσμένων (όπως π.χ. σύνταξη στα 55 για όλους μείωση των απαραίτητων ενσήμων για σύνταξη στις 3000 και άλλα). Αυτό, όμως, δεν μπορεί να συμβεί εκ των πραγμάτων, αφού, όποτε και αν υπάρξουν δημοψηφίσματα, η απάντηση είναι **ναι** ή **όχι** επί του συγκεκριμένου κι όχι σε αντιπαράθεση με κάποιο άλλο νομοθέτημα.

Από τη στιγμή, όμως, που όλοι οι εξουσιαστές και τα κομματικά παραρτήματα του κράτους έχουν σαν σημείο αναφοράς τους τις αναλογιστικές μελέτες και άλλα κατασκευάσματα που **προωθούν την ενίσχυση των εκμεταλλευτικών μονάδων, μέσα στον παγκόσμιο οικονομικό πόλεμο που διεξάγεται**, δεν είναι δυνατόν να αναμένονται κάποιες κινήσεις, που θα μπορούσαν να ανακουφίσουν, έστω προσωρινά, τον κόσμο.

Μ' αυτό το λογικό επιχείρημα που παραθέτουμε δεν σημαίνει πως είναι δυνατόν να υπάρχει εμπιστοσύνη στην ειλικρίνεια τέτοιων προτάσεων και κινήσεων από τα κομματικά επιτελεία των «ΑΝΤΙ», αφού δεν διασφαλίζονται με κανένα τρόπο τέτοιου είδους «κεκτημένα», και είναι δεδομένο πως θα αφαιρεθούν μέσα από άλλους δρόμους και τρόπους (κι εννοείται πως μόνο σε τέτοιες περιπτώσεις θα παραχωρηθούν με ταρατατζούμ).

Χαρακτηριστικό άλλωστε μια τέτοιας ωμής πραγματικότητας αποτελεί και η αποδοχή των βαρέων ανθυγιεινών με την παράλληλη αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης. Με τους νόμους των εξουσιαστών μόνο οι νεκροί σκλάβοι αποζημιώνονται!!!

Ακόμα όμως και σ' αυτές τις περιπτώσεις εικονικών παραχωρήσεων, που προαναφέραμε, υπάρχει ο άμεσος κίνδυνος να ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου μέσα στον κοινωνικό ανταγωνισμό με απρόβλεπτες προεκτάσεις. Γι' αυτό και το πεδίο της εξαπάτησης κινείται σε ιδεολογικοπολιτικά επίπεδα, όπως το δημοψήφισμα και οι συλλογές υπογραφών.

Το σύστημα δεν επιδέχεται στο ελάχιστο την αύξηση της έντασης των κοινωνικών τριγμών. Οι βαλβίδες αποσυμπίεσης χρειάζεται να λειτουργούν παραπλανητικά. Όλα να γίνονται από θέση ισχύος και οι καταπιεσμένοι θα πρέ-

συνέχεια από σελ. 3

πει να πεισθούν να ακολουθήσουν την στάση που προτείνουν τα κομματικά και συνδικαλιστικά επιτελεία και παραρτήματα: τη ζητιανιά.

Το δημοψήφισμα, ακόμα κι αν γινόταν δεκτό από αυτούς που καθορίζουν τους όρους υποταγής, θα ήταν περισσότερο να κατοχυρώσει το νομοσχέδιο κι όχι να το καταργήσει. Ο συμβιβασμός ανάμεσα στις διάφορες μερίδες πολιτικής διαχείρισης και ελέγχου της μιζέριας των καταπιεσμένων δεν αφορά την ανθρώπινη ευημερία.

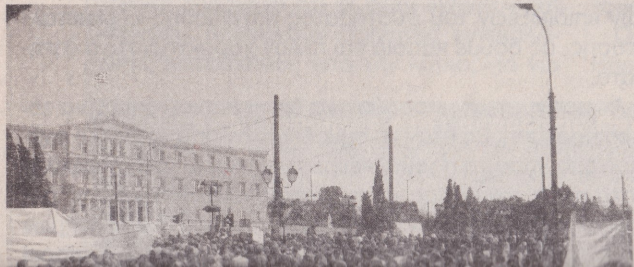
Όταν δεν υπάρχει μια ριζικά αντίθετη πρόταση, τότε αυτό που θα προκύψει θα είναι η επαναφορά των ρυθμίσεων με άλλο ή άλλους νόμους. Δώρο άδωρο.

Μετά από όλα αυτά τι μένει από τη σαπουνόφουσκα του ευνοημένου από τη διαφήμιση αριστερού συρφετού; Μα φυσικά οι αυταπάτες των αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών, των «κοινωνικών μετώπων» και των κινημάτων.

Παλιές μουχλιασμένες συνταγές προηγούμενων δεκαετιών, που στη καλύτερή τους εκδοχή άφησαν την ανάμνηση μερικών δεντροφυτεύσεων (ένα είδος που είχε ασχοληθεί και η πάλαι ποτέ νεολαία Λαμπράκη) και την αναστολή κάποιων διεργασιών για την καταστροφή του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης.

ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΤΗ ΜΟΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ

Είναι γνωστές οι συνέπειες του νέου ασφαλιστικού νομοσχεδίου σ' όλους όσους βρίσκονται κάτω από τις συνθήκες μισθοδουλείας. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που με την ψήφισή του το κράτος και οι εκμεταλλευτές θα ξαναπάρουν στα χέρια τους -και με το παραπάνω- τα όσα οι ανάγκες του παρελθόντος τους έκαναν να παραχωρήσουν.

Αυτές οι ανάγκες οφείλονταν στις συνεχείς συγκρουσιακές πρακτικές των ανθρώπων που οι συνθήκες καταπίεσης κι εκμετάλλευσης τους οδηγούν στο να εξεγείρονται ενάντια στην καταπίεση κι εκμετάλλευση και ειδικότερα στις συνθήκες μισθοδουλείας.

Ανάγκες, που ξεπηδούσαν από την προσπάθειά των κρατούντων να καλλωπίσουν και να συντηρήσουν τον τεράστιο μηχανισμό με τον οποίο κρατούν τους ανθρώπους υποταγμένους.

Άνθρωποι και απ-άνθρωποι, καταπιεζόμενοι και καταπιεστές, εξουσιαζόμενοι και εξουσιαστές, εκμεταλλευόμενοι κι εκμεταλλευτές. Αυτό είναι το σύστημα που συντηρείται μέσα από ψευδαισθήσεις δικαιωμάτων, ελευθερίας, δικαίου, θεσμών και νόμων.

Μακροχρόνιες νομοθετικές ρυθμίσεις που αναιρούνται στην πορεία και ένα φαύλος κύκλος αυξήσεων μισθών, μειώσεων, ανατιμήσεων, συλλογικών συμβάσεων, ασφαλιστικών μέτρων και δεν συμμαζεύεται.

Το ζήτημα δεν είναι αν μπορεί να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Το ζητούμενο είναι αυτή η απόσυρση (όπως και κάθε νομοσχεδίου και κρατικού σχεδιασμού) **να αποτελεί πλήγμα στο εξουσιαστικό πλέγμα.**

Να προκαλεί ζημιές που κάνουν τους κρατούντες να βλέπουν τον εφιάλτη της καταστροφής του συστήματος, που με τόση βία και αίμα έχουν στήσει.

Ας μην τρέφουμε αυταπάτες.

Η απόσυρση ενός νομοσχεδίου τέτοιας σημασίας και βαρύτητας για τους εκμεταλλευτές - καταπιεστές δεν επιτυγχάνεται με ειρηνικές κινήσεις και διαμεσολαβήσεις. Αλλά και στην περίπτωση που θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο, θα είναι σίγουρα ένα κόλπο για να το επαναφέρουν την κατάλληλη στιγμή κι όταν οι «διαμαρτυρόμενοι» εργατοπατέρες θα έχουν μπουκωθεί αρκετά με προνόμια ώστε να κάνουν την κορόιδα.

Εδώ λοιπόν μπαίνει και το ζήτημα της οργάνωσης, που πολλοί συνεχίζουν να επικαλούνται.

Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται μια πιο ριζοσπαστική ή οριζόντια οργάνωση, ούτε αυτόνομες οργανώσεις για να διεκδικήσουν «καλύτερες» συνθήκες μισθοδουλείας. Αυτό το ρόλο τον έχουν αναλάβει οι εργατοπατέρες και οι διαμεσολαβητές.

Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται καινούργιους διαμεσολαβητές που θα αντικαταστήσουν τους παλιούς, που θα έχουν τα γαλόνια μιας «νίκης» και θα σκορπίζουν (όπως και οι προηγούμενοι) την νάρκωση του εφησυχασμού.

Αυτό το έργο έχει παιχτεί χιλιάδες φορές.

Τετάρτη 19 Μαρτίου 2008 ώρα 10 πμ

ΜΟΥΣΕΙΟ (Πατησίων)

Συσπείρωση Αναρχικών (www.anarchy.gr)

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,

εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος, Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, και το τηλέφωνο επικοινωνίας **6973799207**

***

η Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης

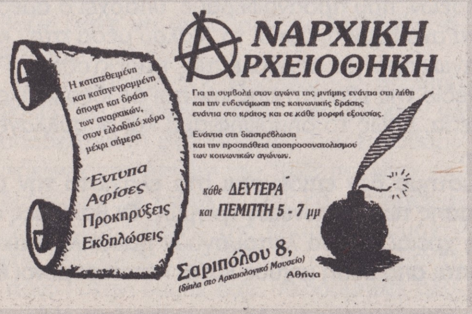
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας) είναι ανοικτά Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ τηλέφωνο επικοινωνίας **6992231286**

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

μοσχεδίου και κρατικού σχεδιασμού) **να αποτελεί πλήγμα στο εξουσιαστικό πλέγμα.**

Να προκαλεί ζημιές που κάνουν τους κρατούντες να βλέπουν τον εφιάλτη της καταστροφής του συστήματος, που με τόση βία και αίμα έχουν στήσει.

Ας μην τρέφουμε αυταπάτες.

Η απόσυρση ενός νομοσχεδίου τέτοιας σημασίας και βαρύτητας για τους εκμεταλλευτές - καταπιεστές δεν επιτυγχάνεται με ειρηνικές κινήσεις και διαμεσολαβήσεις. Αλλά και στην περίπτωση που θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο, θα είναι σίγουρα ένα κόλπο για να το επαναφέρουν την κατάλληλη στιγμή κι όταν οι «διαμαρτυρόμενοι» εργατοπατέρες θα έχουν μπουκωθεί αρκετά με προνόμια ώστε να κάνουν την κορόιδα.

Εδώ λοιπόν μπαίνει και το ζήτημα της οργάνωσης, που πολλοί συνεχίζουν να επικαλούνται.

Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται μια πιο ριζοσπαστική ή οριζόντια οργάνωση, ούτε αυτόνομες οργανώσεις για να διεκδικήσουν «καλύτερες» συνθήκες μισθοδουλείας. Αυτό το ρόλο τον έχουν αναλάβει οι εργατοπατέρες και οι διαμεσολαβητές.

Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται καινούργιους διαμεσολαβητές που θα αντικαταστήσουν τους παλιούς, που θα έχουν τα γαλόνια μιας «νίκης» και θα σκορπίζουν (όπως και οι προηγούμενοι) την νάρκωση του εφησυχασμού.

Αυτό το έργο έχει παιχτεί χιλιάδες φορές.

Οι άνθρωποι μπορούν να κατανοήσουν την πραγματικότητα που τους έχει επιβληθεί. Μπορούν να οργανωθούν για την απελευθέρωσή τους από την σύγχρονη σκλαβιά, που τους χαμογελά με τα σαπισμένα δόντια της μέσα από τους παραμορφωτικούς καθρέφτες της ψεύτικης ευμάρειας.

Για τους καταπιεσμένους κι εκμεταλλευόμενους ανθρώπους η άμεση ανάγκη είναι η οργάνωση για την αναρχία, γιατί **στο δρόμο προς την ελευθερία δεν χωρούν στάδια και αιτήματα μεταρρύθμισης αλλά διαρκείς συγκρούσεις με κάθε μορφή καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, χειραγώγησης και εξανδραποδισμού.**

Άλλωστε, το ρόλο της συντήρησης των όρων μισθοδουλείας τον έχουν αναλάβει οι κομματικοί και συνδικαλιστικοί μηχανισμοί και οι εκκολαπτόμενοι αντικαταστάτες τους που καραδοκούν.

Όλοι μαζί, προσπαθούν να κοροϊδέψουν τον κόσμο θέλοντας να τον κάνουν να ξεχάσει το πρόσφατο παρελθόν. Την αδιάψευστη πραγματικότητα πως τα σχέδια των κρατιστών απέτυχαν (μαθητικές κινητοποιήσεις, ΕΑΣ κλπ) μόνο μετά από βίαιες συγκρουσιακές πρακτικές, που οδηγούσαν σε εξεγερτικά γεγονότα.

Βίαιες συγκρούσεις γίνονταν ανέκαθεν. Οι αγανακτισμένοι από την χειροτέρευση των συνθηκών καταπίεσης και εκμετάλλευσης άνθρωποι έχουν ξεσηκωθεί και συγκρουστεί με τις δυνάμεις των αφεντάδων άπειρες φορές.

Ας μην μιλάμε για τις ζημιές, που θα προκύψουν στο χώρο της μισθοδουλείας, απλά καταγγέλλοντας (σε ποιον άραγε;) την απανθρωπιά του νέου νομοσχεδίου της εξουσίας, που ανέλαβε να το υπογράψει η Φάνη Πάλλη.

Αλήθεια! Πώς τολμούν να λένε πως κερδήθηκαν με αγώνες και θυσίες, (όσα μέχρι τώρα έχουν παραχωρηθεί από το κράτος και τα αφεντικά) και καλούν τον κόσμο να κάνει βόλτες στους δρόμους ισχυριζόμενοι πως θα ακουστεί η φωνή του. Αυτό που χρειάζεται είναι να νοιώσουν οι εξουσιαστές την οργή των ανθρώπων, όχι λόγια και παρακάλια. Αν θέλουμε να αποσυρθεί αυτός ο νόμος **ΙΔΟΥ Η ΡΟΔΟΣ, ΙΔΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ.**

Οι νόμοι είναι μια μορφή βίας που έρχονται να την συμπληρώσουν οι προϊστάμενοι, τα ΜΑΤ, οι δικαστές και οι κάθε λογής λακέδες και ραβδούχοι του κράτους.

Απέναντι στη βία δεν αρκούν οι φωνές.

Αν θέλουμε να αποσυρθεί το νομοσχέδιο **ΝΑ ΚΑΤΕΒΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΤΕΣ ΤΗΣ ΔΕΗ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ.**

Να γίνουν καταλήψεις, να γεμίσουν οι δρόμοι σκουπίδια, φωτιές κι οδοφράγματα. **ΜΟΝΟ ΕΤΣΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ.**

Όσοι είναι βέβαιοι για το δίκιο τους **ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΝ ΤΩΡΑ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.**

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΣΜΩΝ
ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΟΥΤΕ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ, ΟΥΤΕ ΑΦΑΝΙΣΜΕΝΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ

18-3-2008
Συσπείρωση Αναρχικών
www.anarchy.gr)

Προκήρυξη που μοιράστηκε στη συγκέντρωση της 19 Μάρτη για το «ασφαλιστικό».

Δημοσκοπήσεις,

το θερμόμετρο της εξουσίας και οι «νέοι» ...θεράποντες ιατροί της αριστεράς

«Οι μάζες έχουν συνήθως την τάση να συσπειρώνονται γύρω από τον πιθανότερο νικητή (οπότε και οι ευνοϊκότερες σφυγμομετρήσεις λειτουργούν ή τουλάχιστον μπορούν υπό προϋποθέσεις να λειτουργήσουν σαν «αυτοεπιβεβαιούμενες προφητείες»). Το «ρεύμα» λειτουργεί επιταχυντικά συνήθως. Υπάρχει όμως η περίπτωση να συμβεί και το αντίθετο: είναι πιθανό ένας αριθμός μετριοπαθών εκλογέων, που δεν θα ήθελε να καταστήσει μονοκράτορα, να επηρεασθεί αρνητικά από υπέρμετρα ευνοϊκά προγνωστικά. [...] Αυτός είναι άλλωστε και ο λόγος που η προπαγάνδα των μεγάλων κομμάτων τείνει, συχνότατα, να δημιουργήσει συγκρατημένη αισιοδοξία, ενώ τα πιο μικρά, που δεν ελπίζουν σε άμεση κατάληψη της εξουσίας, δεν έχουν κατ' ανάγκη αντίστοιχους φραγμούς».

Θανάσης Διαμαντόπουλος,
Το Κομματικό Φαινόμενο,
Κομματική στρατηγική και προπαγάνδα

Οι κόρακες της εξουσίας, κατά καιρούς, βγάζουν από την τσέπη τους, άλλοι με δήθεν ανησυχία και άλλοι με έκδηλη ικανοποίηση, την γνωστή «βαρύγδουπη» διάγνωση των ειδικών που μελετούν τις δημοσκοπήσεις: «μια δραστική αλλαγή συσχετισμών βρίσκεται εν εξελίξει και το ζητούμενο πλέον είναι το νέο σημείο πολιτικής ισορροπίας».

Συνήθως ακολουθεί το εξ ίσου γνωστό τροπάρι, αφ' ενός για τα «μεγάλα σχέδια» και τις «μεγάλες ανατροπές», «τις νέες λαϊκές πλειοψηφίες» και τους προβληματισμούς μιας «κοινωνίας που είναι δυσαρεστημένη» και αμφισβητεί τον «δικομματισμό» και αφ' ετέρου για «τους κινδύνους πολιτικής αστάθειας και ακυβερνησίας».

Οι μεγαλύτεροι θρίαμβοι της προπαγάνδας έχουν επιτευχθεί, όχι κάνοντας κάποιος κάτι, αλλά, αποφεύγοντας να κάνει κάτι.

Έτσι και η αποσιώπηση της αλήθειας για τον κάθε τεχνικό της εξουσίας έχει πολλή μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα από την

καλύψει την παράλληλη συνύπαρξη μη απορροφώμενων και μη ταυτιζόμενων εξουσιαστικών αντιπαραθέσεων, αναδεικνύοντας τις «διαφορές» μεταξύ «ακραίων» και «μετριοπαθών» στο εσωτερικό ενός κομματικού σχηματισμού και κατ' επέκταση του εξουσιαστικού στρατοπέδου.

Η πολιτική μετριοπάθεια του Καραμανλή, λόγου χάρη, αναδεικνύεται κατά τους προπαγανδιστές της από την παρουσία του ΛΑΟΣ και του Καρατζαφέρη.

Και δεν έχουν άδικο. Θα μπορούσε κανείς να διακρίνει την αντιδιαστολή αυτή σε πολλές και διαφορετικές περιπτώσεις.

πές, πάνε και οι λογιών-λογιών ευαισθησίες, πάει και η όσμωση με τα κινήματα...

Και έχει δίκιο.

Γιατί αυτός είναι κατά τα άλλα ο «θαυμαστός καινούργιος κόσμος» που επαγγέλλονται οι Συνασπισμένοι: να γίνουν το «επίκεντρο μιας νέας» αριστερής διακυβέρνησης που θα οδηγήσει σε νέες πολιτικές λύσεις και «μια κυβέρνηση Μεγάλου Αριστερού Συνασπισμού». Γι' αυτό και ο ηρωικός αγώνας κατά της ψήφισης του Ασφαλιστικού Νομοσχεδίου κλιμακώθηκε με την επαναστατική πρόταση για δημοψήφισμα, που έδωσε τη θέση της σε ασυμβίβαστους αγώνες, απεργίες και καταλήψεις...

Όμως «στην δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα», ξεκαθάρισε ο Πάγκαλος, μη διστάζοντας να μας φανερώσει ότι είναι το ίδιο θεμιτή μια συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, όσο και μια ανάλογη ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ.

Και αυτός έχει δίκιο.

Η «επανίδρυση της σοσιαλδημοκρατίας», ο «νέος πολιτικός βολονταρισμός», οι στροφές μια «δεξιά» και μια «αριστερά» μπορεί να έχουν ζαλίσει και αυτούς τους ίδιους τους Πασόκους, αλλά είναι απλές μπουρδολογίες μπροστά στο πραγματικό ζητούμενο: όχι βέβαια ποιοι θα μπουν στην καμπίνα του κυβερνήτη, αλλά να υπάρχουν πάντα οι προϋποθέσεις να μπει κάποιος ή κάποιοι ομαλώς...

Γι' αυτό και δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι τα «καλά

και τις «μεγάλες ανατροπές», «τις νέες λαϊκές πλειοψηφίες» και τους προβληματισμούς μιας «κοινωνίας που είναι δυσαρεστημένη» και αμφισβητεί τον «δικομματισμό» και αφ' ετέρου για «τους κινδύνους πολιτικής αστάθειας και ακυβερνησίας».

Οι μεγαλύτεροι θρίαμβοι της προπαγάνδας έχουν επιτευχθεί, όχι κάνοντας κάποιος κάτι, αλλά, αποφεύγοντας να κάνει κάτι.

Έτσι και η αποσιώπηση της αλήθειας για τον κάθε τεχνικό της εξουσίας έχει πολλή μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα από την ανασκευή της, ακόμα και με σωρεία «λογικών» και «πειστικών» επιχειρημάτων.

Πόσα και πόσα στόματα δεν διατηρήθηκαν κλειστά γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, είτε με την εξαγορά, είτε με τον εκβιασμό, είτε με την φυσική εξόντωση εκείνων που δεν φαίνονταν διατεθειμένοι να σιωπήσουν;

Πόσες και πόσες απόψεις και πρακτικές δεν επιχειρήθηκε να απομονώθούν κοινωνικά, μέσα σε ένα πέπλο σιωπής και ακόλουθα κατασυκοφάντησης;

Ζητούμενο λοιπόν για τους εξουσιαστές «το νέο σημείο πολιτικής ισορροπίας». Μια νέα τεχνική, ένας «νέος» συναινετικός δρόμος, να πεισθούμε ότι, είτε συγκεντρώνονται, είτε διαιρούνται οι εξουσιαστικές δυνάμεις μεταξύ τους, η σύγκλιση των συμφερόντων τους, είναι δεδομένη;

Μα είμαστε ήδη πεισμένοι.

Και δεν είμαστε οι μόνοι.

Μήπως η ουσία βρίσκεται στο αν χαρακτηρίζεται ένα πολιτικό σύστημα είτε από τον λεγόμενο πλήρη δικομματισμό ή από έναν περιορισμένο πολυκομματισμό;

Μα θα πρέπει να είναι κανείς τυφλός για να πιστεύει κάτι τέτοιο.

Οι κομματικές συμμαχίες συγκροτούνταν ανέκαθεν είτε στις εκλογές είτε στο κοινοβούλιο, είτε στην κυβέρνηση. **Η λογική του πολυκομματισμού και των συμμαχικών κυβερνήσεων συνεχίζει να εμπεριέκλείει την λύση πολλών εξουσιαστικών προβλημάτων,** αφού **διευκολύνεται περαιτέρω η συναινετική διαδικασία,** ο συμβιβασμός και η μεγαλύτερη κατά το δυνατόν αποδοχή τους από κοινωνικά κομμάτια τα οποία παραμένουν αρνητικά διακείμενα στην πολιτική και στα κόμματα.

Ακόμα **εξασφαλίζεται η κοινοβουλευτική εκπροσώπηση όλων των πολιτικών ευαισθησιών**, η εξοικείωση όλων των πολιτικών δυνάμεων με τα προβλήματα διαχείρισης της εξουσίας, ενώ τέλος ενδυναμώνεται και ο μακρόπνοος σχεδιασμός.

Ο πολυκομματισμός, επίσης δοκιμασμένα, μπορεί να

Τα πρόσφατα γεγονότα στα Βαλκάνια λόγου χάρη σε καμία περίπτωση δεν τσαλάκωσαν αυτό το προφίλ, αλλά και ταυτόχρονα δεν αποτέλεσαν πόλο πολιτικής αστάθειας στο εσωτερικό.

Αντιθέτως η πολιτική συναίνεση που εξασφαλίστηκε με την αμέριστη αριστερή συμβολή ήταν η μέγιστη, ενώ οι «αντιφρονούντες» τύπου ΛΑΟΣ, Ζουράρι και Άνθιμου ενδυνάμωσαν την εικόνα των «γνωστικών» και μετρημένων πολιτικών, που δεν καταδέχονται να κατεβάζουν τα «σοβαρά εθνικά θέματα» στο επίπεδο του πεζοδρομίου.

Ταυτόχρονα «ο νέος πατριωτισμός» που συνοδεύει ήδη ως ιδεολογική αποσκευή τα κομματικά λάβαρα της ευρύτερης δεξιάς δείχνει και τον δρόμο που απομένει να διαβεί η συγκεκριμένης μορφής συγκατοίκηση ΝΔ-ΛΑΟΣ που ήδη δοκιμάζεται πετυχημένα.

Αλλά για να δούμε ένα άλλο παράδειγμα όσον αφορά το θέμα που θίγουμε.

Η πριμοδότηση της αριστερής λύσης «επικοινωνήθηκε» εκτός των άλλων με την προβολή της «ριζοσπαστικότητας» και της «επαναστατικότητας» του Τσίπρα έναντι της «μετριοπάθειας» και της «σοβαρότητας» του Κουβέλη. Τώρα βέβαια αν είναι για γέλια ή για κλάματα το γεγονός ότι η «επαναστατικότητα» του Τσίπρα στηρίζεται στο ότι προσπάθησε να φθάσει στην Γένοβα, έστω και αν τελικά δεν το κατόρθωσε, αυτό ακόμα εξετάζεται...

Οι κυβερνητικές κατευθύνσεις και διαθέσεις όμως δίνονται με σαφήνεια και χωρίς υπονοούμενα: «Δεν είμαστε το πρόβλημα», ελάλησε ο «αγγελιοφόρος του καινούργιου» Αλαβάνος, «είμαστε η λύση του» σε μια κρίση ειλικρίνειας όσον αφορά τις προθέσεις. Πάνε και οι ανατρο-

Η «επανίδρυση της σοσιαλδημοκρατίας», ο «νέος πολιτικός βολονταρισμός», οι στροφές μια «δεξιά» και μια «αριστερά» μπορεί να έχουν ζαλίσει και αυτούς τους ίδιους τους Πασόκους, αλλά είναι απλές μπουρδολογίες μπροστά στο πραγματικό ζητούμενο: όχι βέβαια ποιοι θα μπουν στην καμπίνα του κυβερνήτη, αλλά να υπάρχουν πάντα οι προϋποθέσεις να μπει κάποιος ή κάποιοι ομαλώς...

Γι' αυτό και δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι τα «καλά

αριστερά» παιδιά του κάθε εξουσιαστικού «συστήματος», για να χρησιμοποιήσουμε μια έκφραση του συρμού, έδωσαν το τελευταίο διάστημα και δίνουν επιτυχημένες εξετάσεις όσον αφορά την μετριοπάθεια, τον συμβιβασμό, τις «μετρημένες» πολιτικές κορώνες, την σοβαρότητα.

Ας επιμένουμε λοιπόν, όσοι εξακολουθούν να το κάνουν, να πολεμούμε όταν επιλέγουμε εμείς, με το δικό μας λόγο επιλέγοντας οι ίδιοι τις πρακτικές μας.

Ας επιμένουμε αυτήν την περίοδο, περισσότερο από ποτέ, να απομακρυνόμαστε με συνέπεια από κάθε «εχθροπραξία» κινηματικών συμπράξεων, που ορίζει και ορίζεται με όρους ενδυνάμωσης των αριστερών λύσεων στα εξουσιαστικά κιτάπια.

Και οι εκπλήξεις θα είναι δεδομένες για όλους τους...

Συσπείρωση Αναρχικών

Με αφορμή το υβριδικό αυτοκίνητο

Είμαι χαρούμενος που βλέπω ότι η «περιβαλλοντολογία» έχει γίνει μόδα και ότι υπάρχει ένα αναπτυσσόμενο κίνημα στην κοινωνία μας για να μειώσει τις επιπτώσεις του πολιτισμένου τρόπου ζωής μας. Όμως, όσοι από καιρό θεωρούμε τους εαυτούς μας «περιβαλλοντολόγους», φοβόμαστε ότι μπορεί να είναι πολύ αργά, και ότι **αυτό το κίνημα στηρίζεται από τις πολλές δυνάμεις που αγωνιζόμαστε να νικήσουμε.**

Η κρίση που αντιμετωπίζουμε τώρα μπορεί να ανιχνευθεί σε αποφάσεις που πάρθηκαν δέκα χιλιάδες χρόνια πριν, και συνοδεύτηκε από τότε με εκατομμύρια μεταγενέστερες αποφάσεις. Αυτή η διαδικασία, με την οποία μεταβήκαμε από **ένα είδος που ισορροπούσε με το περιβάλλον του** σε ένα άλλο, που σήμερα καταστρέφει όλη την ζωή γύρω του, έχει επιταχυνθεί σημαντικά περίπου τα τελευταία εκατό χρόνια. Αν και αυτή η επιτάχυνση ανταποκρίνεται στην αύξηση της χρήσης των ορυκτών καυσίμων, δεν είναι οι συγκεκριμένοι πόροι, ή η χρήση τους, που φέρουν ολάκερη την ευθύνη για την τρέχουσα κρίση.

Η χρήση και οι επιπτώσεις αυτών των πηγών ενέργειας, είναι τόσο σημαντικές και συνιστούν σοβαρή απειλή για τη ζωή, ώστε το νέο περιβαλλοντολογικό κίνημα, (αυτό των πράσινων καταναλωτών), να τις έχει καθορίσει όχι μόνο σαν βασικούς στόχους του, αλλά σε κάποιες περιπτώσεις σαν τους μοναδικούς.

Πολλοί περιβαλλοντολόγοι της παλιάς σχολής καθορίζουν την ιδεολογία και τη δράση τους όχι μόνο από μια επιθυμία να μειώσουν το «αποτύπωμα άνθρακα» που αφήνουμε, αλλά επίσης και από μια επιθυμία να έχουν μια πληθώρα από ανέπαφα οικοσυστήματα και μια ευρεία βιοποικιλότητα στον πλανήτη. Τα υβριδικά αυτοκίνητα και οι λάμπες φθορισμού μικρού μήκους μπορεί να μειώσουν την ποσότητα του διοξειδίου του άνθρακα, που εκπέμπουμε στην ατμόσφαιρα καθώς περιφερόμαστε στις πολυάσχολες πολιτισμένες ζωές μας, αλλά αν δεν αρχίσουμε να έχουμε μια ειλικρινή προσέγγιση σε μια μεγάλη ποικιλία από στοιχεία της κοινωνίας, η τοξική εξάπλωση θα συνεχίσει να οδηγεί χιλιάδες σημαντικών ειδών (συμπεριλαμβανομένου και του δικού μας) σε εξάλειψη.

Το πρόβλημα έγκειται στο συγκεντρωτικό, βιομηχανικό τρόπο που επιλέγουμε για να συντηρήσουμε τους εαυτούς μας ως πολιτισμένους. Τα πιο βιώσιμα και «φιλικά προς το περιβάλλον» προϊόντα της κουλτούρας της μαζικής κατανάλωσης απαιτούν εργασία, τεράστιες ποσότητες νερού, ενέργειας και πόρων για να παραχθούν.

που δουλεύουν σε αυτές τις βιομηχανίες, των οποίων τα σπίτια είναι στην περιοχή ή έχουν διαλυθεί από αυτές τις βιομηχανίες.

Ένας κόσμος παγκόσμιας μαζικής κατανάλωσης δεν είναι συμβατός με το ιδεώδες της κοινωνικής δικαιοσύνης για όλους. Το βιομηχανικό σύστημα απαιτεί την σκλαβιά και την εκμετάλλευση. Χρειάζεται μια αυξανόμενη πρόσβαση σε πόρους, που σημαίνει τον εκτοπισμό, κυρίως φτωχών και αυτοχθόνων, από την γη τους.

Η εξορυκτικές διαδικασίες και οι ανατινάξεις, οι οποίες είναι ζωτικής σημασίας για την παραγωγή των πρώτων υλών για την υποδομή της «πράσινης ενέργειας» είναι καταστροφικές για κάθε οικοσύστημα. Τα απόβλητα που δημιουργούνται από αυτές τις διαδικασίες δηλητηριάζουν ποτάμια, λίμνες και ωκεανούς και αυτά με τη σειρά τους δηλητηριάζουν τους ανθρώπους που βασίζονται σε αυτούς τους υδάτινους δρόμους για την συντήρηση και την επιβίωση τους.

Τα παραπάνω, καθώς και άλλα φαινόμενα, μπορούν να διαπιστωθούν στην παραγωγή, στην μεταφορά και στην πώληση των «πράσινων» και «βιώσιμων» προϊόντων, καθώς και στην υποδομή που έχει δημιουργηθεί και προτείνεται. (Ενα καλό παράδειγμα είναι η τοπική ανάπτυξη στο Spaet [Bear] Mountain, με την οποία οι ιθαγενείς κινδυνεύουν από σακχαρώδη διαβήτη και άλλες επιπτώσεις της δυτικής διατροφής, αφού το μέλλον των αυτοχθόνων καλλιεργειών βασίζεται στην πρόσβαση στα άγρια παραδοσιακά φαγητά. Με το να μειώνεται η γη αυτών των ανθρώπων, μειώνεται η πρόσβαση τους σε υγιεινό φαγητό και σαμποτάρονται οι προσπάθειες τους να επιβιώσουν στο μέλλον. Αυτό δικαιο-

σύστημα που είναι σπάταλο, αναποτελεσματικό και αχρείαστο στις περισσότερες των περιπτώσεων. Εάν δεν μπορούμε να επιστρέψουμε σε μια τοπική οικονομία, τότε θα έπρεπε να επικεντρωθούμε σε ένα μέλλον, όπου τέτοιες επιπτώσεις θα εμφανίζονται μόνο όταν πραγματικά είναι ανάγκη, ενώ οι πόροι και η ενέργεια θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους.

Όσοι από εμάς ζούμε σε περιοχές με άφθονους πόρους, θα μπορούσαμε να κάνουμε πολύ καλύτερη δουλειά στο πώς τους χρησιμοποιούμε. Στις πόλεις θα μπορούσαν να υπάρξουν καλλιέργειες σε ταράτσες ή σε αυλές, που τώρα χρησιμοποιούνται για θάμνους και καλλωπιστικό γρασίδι.(*) Το νερό της βροχής μπορεί να χρησιμοποιηθεί και τα οικιακά απόβλητα να συλλέγονται, ώστε να μειωθούν οι επιπτώσεις σε ποτάμια και ωκεανούς. Φαγητά και άλλα απόβλητα μπορεί να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή μεθανίου, ώστε να εξαφανιστεί η ανάγκη για υδροηλεκτρισμό, φυσικό αέριο και για θερμαντικά καύσιμα (και για να σώσουμε την γη από χώρους υγειονομικής ταφής απορριμμάτων αλλά και για να αποφύγουμε την εκροή των αποβλήτων στους ωκεανούς, κάτι που βλάπτει την ζωή στη θάλασσα).

Άλλα απόβλητα υλικά μπορεί να χρησιμοποιηθούν για να παραχθούν νέα προϊόντα. Έτσι μειώνονται οι επιπτώσεις από την εξαγωγή, την παραγωγή και την μεταφορά υλικών και προϊόντων.

Είναι απαραίτητο να αρχίσουμε να αντιλαμβανόμαστε τις αληθινές συνέπειες της χρήσης νέων προϊόντων. Όσο απαραίτητο και αν φαίνεται ένα προϊόν για τη ζωή μας, **κάθε φορά που αγοράζουμε και καταναλώνουμε κάτι καινούριο είναι σαν να πετάμε μια χειροβομβίδα στις κοινότητες, που επλήγησαν από την παραγωγή αυτών των προϊόντων**. Όσο απαραίτητο και αν μπορεί να είναι κάθε προϊόν, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ΑΦΑΙΡΟΥΜΕ ΖΩΗ για να το δημιουργήσουμε. Στις περιπτώσεις της γης και των οικοσυστημάτων, από τα οποία η ενέργεια και οι πρώτες ύλες προέρχονται, **η ζωή μπορεί να κάνει χιλιάδες χρόνια να επιστρέψει στην προηγούμενη κατάσταση**, αν τελικά επιστρέψει.

Κάποιες αγορές είναι αναπόφευκτες, αλλά με βάση την κουλτούρα μας, τα περισσότερα μπορούν να αποφευχθούν. Γι' αυτό, δεν έχουμε καμιά δικαιολογία για την τόσο ΑΠΕΡΙΣΚΕΠΤΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΖΩΗΣ.

«Βιώσιμα» προϊόντα και ενέργεια είναι ο,τιδήποτε μπορεί να συγκομιστεί και να παραχθεί στην περιοχή που ζούμε, με τις συνέπειες στο φυσικό περιβάλλον να είναι κατά το δυνατόν ελάχιστες, με προσοχή στην ποιότητα (ώστε να διαρκούν), αυτό καλύπτει μια ανάγκη στις ζωές μας. Τέλος, να

σουν την ποσότητα του διοξειδίου του άνθρακα, που εκπέμπουμε στην ατμόσφαιρα καθώς περιφερόμαστε στις πολυάσχολες πολιτισμένες ζωές μας, αλλά αν δεν αρχίσουμε να έχουμε μια ειλικρινή προσέγγιση σε μια μεγάλη ποικιλία από στοιχεία της κοινωνίας, η τοξική εξάπλωση θα συνεχίσει να οδηγεί χιλιάδες σημαντικών ειδών (συμπεριλαμβανομένου και του δικού μας) σε εξάλειψη.

Το πρόβλημα έγκειται στο συγκεντρωτικό, βιομηχανικό τρόπο που επιλέγουμε για να συντηρήσουμε τους εαυτούς μας ως πολιτισμένους. Τα πιο βιώσιμα και «φιλικά προς το περιβάλλον» προϊόντα της κουλτούρας της μαζικής κατανάλωσης απαιτούν εργασία, τεράστιες ποσότητες νερού, ενέργειας και πόρων για να παραχθούν.

Όλα αυτά τα προϊόντα χρειάζεται να μεταφερθούν και εφ' όσον αυτές οι βιομηχανίες είναι πολυεθνικές, οι αποστάσεις γίνονται παράλογες και περίπλοκες. Τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή και στην μεταφορά δεν είναι παρά ένας από τους αντίκτυπους αυτής της διαδικασίας. Μια στρατιά ογκώδους εξοπλισμού, που αποτελείται από ατσάλι, χαλκό, τσίγκο, σίδηρο και άλλους πόρους (παράγωγα πετρελαίου όπως λιπαντικά και πλαστικό) χρησιμοποιούνται στην παραγωγή και στην μεταφορά ΟΛΩΝ των βιομηχανικών προϊόντων μαζικής κατανάλωσης. **Στην περίπτωση του αυτοκινήτου, το μεγαλύτερο ποσοστό ενέργειας και η πλειοψηφία των υλικών που χρησιμοποιούνται, αλλά και τα απόβλητα και η μόλυνση που προκαλείται, εμφανίζονται στην διαδικασία παραγωγής.**

Από που προέρχονται όλα αυτά τα υλικά; Από ποιανού την χώρα; Που πηγαίνουν τα ογκώδη απόβλητα που γεννά η καταναλωτική μας κοινωνία; Σε ποιανού την χώρα; Ποιός χτίζει τον κινούμενο εξοπλισμό και τα εξορυκτικά μηχανήματα; Ποιός τα χειρίζεται; Ποιός δουλεύει στο εργοστάσιο που επεξεργάζεται τις πρώτες ύλες και συναρμολογεί τα προϊόντα; Ποιός τα φορτώνει στα φορτηγά, στα πλοία, στα αεροπλάνα και στα τραίνα; Ποιός οδηγεί αυτά τα μέσα; Ποιές είναι οι εργατικές συνθήκες για όλους αυτούς τους ανθρώπους; Τι είδους ποιότητα ζωής έχουν; Πολύ εκμετάλλευση απαντάται σε όλο τον κόσμο για να μας φέρουν τα βιώσιμα προϊόντα μας. Το κόστος του ανεφοδιασμού του κόσμου με πράσινη τεχνολογία και η τροφοδότηση με ενέργεια, που για να παραχθεί κοστίζει περισσότερο από τα ορυκτά καύσιμα (όπως κάνουν τα υπόλοιπα είδη ενέργειας), σίγουρα δεν μας αφήνει πολλά για να πληρώσουμε τα προς το ζην σε αυτούς που μοχθούν για τις ανέσεις μας.

Αυτά τα θέματα, αν και συχνά αναφέρονται σαν θέματα «κοινωνικής δικαιοσύνης», αποτελούν παράγοντες της ιδεολογίας πολλών περιβαλλοντολόγων. Εδώ, όμως, πρόκειται για ένα περιβαλλοντολογικό ζήτημα κι όχι για ένα θέμα «κοινωνικής δικαιοσύνης». Κάθε βήμα στην διαδικασία της μεταφοράς αγαθών μαζικής κατανάλωσης στα σπίτια του πολιτισμένου κόσμου, επηρεάζει τις ζωές των ανθρώπων τίνους δρόμους για την συντήρηση και την επιβίωση τους.

Τα παραπάνω, καθώς και άλλα φαινόμενα, μπορούν να διαπιστωθούν στην παραγωγή, στην μεταφορά και στην πώληση των «πράσινων» και «βιώσιμων» προϊόντων, καθώς και στην υποδομή που έχει δημιουργηθεί και προτείνεται. (Ένα καλό παράδειγμα είναι η τοπική ανάπτυξη στο Spaet [Bear] Mountain, με την οποία οι ιθαγενείς κινδυνεύουν από σακχαρώδη διαβήτη και άλλες επιπτώσεις της δυτικής διατροφής, αφού το μέλλον των αυτοχθόνων καλλιεργειών βασίζεται στην πρόσβαση στα άγρια παραδοσιακά φαγητά. Με το να μειώνεται η γη αυτών των ανθρώπων, μειώνεται η πρόσβαση τους σε υγιεινό φαγητό και σαμποτάρονται οι προσπάθειες τους να επιβιώσουν στο μέλλον. Αυτό δικαιολογημένα μπορεί να ονομαστεί γενοκτονία.)

Εν ολίγοις, **κάθε κίνημα με ιδεολογία που δεν υπερασπίζει τον τερματισμό της εξάρτησής μας από έναν παγκοσμιοποιημένο βιομηχανικό τρόπο ζωής, δεν μπορεί συνειδητά να αυτοαποκαλείται «περιβαλλοντολογικό», τουλάχιστον όχι με την έννοια που η λέξη σημαίνει σεβασμό, ενεργή προστασία της βιοποικιλότητας και οικολογική ισορροπία.**

Κάθε οικολογική φιλοσοφία που αποτυγχάνει να εξετάσει τις συνέπειες από δραστηριότητες προς όλα τα είδη ζωής, από τον πιο απειροελάχιστο μικροοργανισμό μέχρι και την ανθρώπινη κουλτούρα στο σύνολό της, δεν είναι παρά ένα μέσο για να νιώθει κάποιος καλά για την αλόγιστη κατανάλωση που κάνει και για τους υλιστικούς εθισμούς που έχει.

Εμείς που ζούμε στον προνομιούχο κόσμο έχουμε εθιστεί στις ανέσεις του άφθονου υλικού πλούτου. Παρ' όλα αυτά στο μεγαλύτερο μέρος του κόσμου, και στο μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας, οι άνθρωποι ευημερούν, με πολύ λιγότερα, που παράγονται πιο κοντά στο χώρο διαβίωσης, με λιγότερους πόρους, που χρησιμοποιούνται πιο αποτελεσματικά για μεγαλύτερες περιόδους πριν να πεταχτούν. Όταν πετάγονται αυτό γίνεται με έναν τρόπο που μπορεί να συνεισφέρει για νέα προϊόντα.

Οι πραγματικά βιώσιμες ενέργειες σε αυτόν τον κόσμο είναι: η άμεση ηλιακή (για να ζεστάνεις φαγητό, νερό, να καλλιεργήσεις τρόφιμα κλπ), μεθάνιο, που μπορεί να προέλθει από τα απόβλητα φαγητού, για την παραγωγή ηλεκτρισμού, για την θέρμανση, το μαγείρεμα και για άλλες τεχνολογίες που μπορούν να κατασκευαστούν και να διατηρηθούν σε ατομικό ή κοινοτικό επίπεδο.

Περαιτέρω μείωση ενέργειας επιτυγχάνεται με την χρήση των πόρων σε τοπικό επίπεδο, και μειώνοντας την ανάγκη για περισσότερες μεταφορές, καθώς και την εξαφάνιση πολλών προϊόντων, τα οποία εμείς στον προνομιούχο κόσμο θεωρούμε σαν δεδομένα.

Είναι αλήθεια ότι ζούμε σε έναν κόσμο όπου πολλές κοινότητες πρέπει να βασιστούν σε εισαγωγές από άλλες περιοχές, αφού έχουν έλλειψη πόρων ακόμα και για τα βασικά της επιβίωσης. Από την ανάγκη αυτή, έχει προκύψει ένα σεις της γης και των οικοσυστημάτων, από τα οποία η ενέργεια και οι πρώτες ύλες προέρχονται, **η ζωή μπορεί να κάνει χιλιάδες χρόνια να επιστρέψει στην προηγούμενη κατάσταση**, αν τελικά επιστρέψει.

Κάποιες αγορές είναι αναπόφευκτες, αλλά με βάση την κουλτούρα μας, τα περισσότερα μπορούν να αποφευχθούν. Γι' αυτό, δεν έχουμε καμιά δικαιολογία για την τόσο ΑΠΕΡΙΣΚΕΠΤΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΖΩΗΣ.

«Βιώσιμα» προϊόντα και ενέργεια είναι ο,τιδήποτε μπορεί να συγκομιστεί και να παραχθεί στην περιοχή που ζούμε, με τις συνέπειες στο φυσικό περιβάλλον να είναι κατά το δυνατόν ελάχιστες, με προσοχή στην ποιότητα (ώστε να διαρκούν), αυτό καλύπτει μια ανάγκη στις ζωές μας. Τέλος, να μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν, να ανακυκλωθούν ή να πεταχτούν με έναν τρόπο που να προκαλεί ελάχιστες επιπτώσεις στο περιβάλλον. Όλα τα άλλα προϊόντα είναι καταστροφικά και αντι-παραγωγικά στον αγώνα μας για να μπορέσουμε να επιβιώσουμε σε έναν υγιή πλανήτη.

Το κίνημα του πράσινου καταναλωτή δεν είναι «φιλικό προς το περιβάλλον» και τα μέτρα που προτείνονται από την τάση που επικρατεί στο περιβαλλοντολογικό κίνημα **δεν είναι κοντά σε μια λύση** για την κρίση που αντιμετωπίζουμε.

Εάν η δύναμη για να σώσουμε το περιβάλλον είναι στα χέρια των ανθρώπων, τότε υπάρχει ανάγκη να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα χέρια για να δημιουργήσουμε έναν κόσμο που εμείς θέλουμε κι όχι να εγκαταλείψουμε στις μεγαλοεπιχειρήσεις και στις κυβερνήσεις, για να μπορούν αυτές να συνεχίζουν την ερήμωση και την καταστροφή.

Ένας συγκεντρωτικά βιομηχανικός κόσμος, το μόνο που μπορεί να κάνει, είναι να προκαλέσει οικολογική καταστροφή, εκμετάλλευση και γενοκτονία. Είναι καιρός να αρχίσουμε να παίρνουμε στα σοβαρά τις ριζοσπαστικές εναλλακτικές προοπτικές και να αρχίσουμε να εξετάζουμε τις συνέπειες κάθε πτυχής της ζωής μας.

(άρθρο του Kalanu Buffalo στο Save Feral Human Habitat)

Μετάφραση Ι.

(*) Εννοείται πως αυτές οι κινήσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν καθοριστικό παράγοντα επίλυσης τού συνεχώς διογκωμένου προβλήματος στον πλανήτη. Αν έχουν κάποια σημασία τέτοιες πρακτικές, είναι πως φέρνουν τους ανθρώπους πιο κοντά σε με μια φυσική πραγματικότητα, από την οποία η εξουσία και οι δομημένες συνθήκες επιβολής τον έχει αποξενώσει. Η αποκατάσταση, πάντως, μιας τέτοιας πραγματικότητας και της λειτουργικής σχέσης των ανθρώπων με αυτήν, υλοποιείται μόνο με την καταστροφή του κράτους και των όσων η ύπαρξη του συνεπάγεται. Και, ενvοείται, με την καταστροφή του πολιτισμού. (σημ. μετφ.)

KENYA: Ο αιματηρός δρόμος για την ενοποιητική δημοκρατία

Καθώς η Ουάσιγκτον αναπτύσσει συνεχώς την επιθετική της πολιτική παρά τις επερχόμενες ήττες τόσο στους πολιτικούς σχεδιασμούς όσο και στον στρατιωτικό τομέα, πολλοί στην Αριστερά φαντάζονται ότι υπάρχουν επαναστάτες πίσω από κάθε κίνημα που αντιτίθεται στις πελατειακές κυβερνήσεις της Ουάσιγκτον ανά τον

Στους καιρούς της αποικιοκρατίας

κόσμο. Όχι απαραίτητα, και σίγουρα όχι στην Κένυα, που σπαράσσεται από έναν πόλεμο μόλις μετά τις, προφανώς νοθευμένες, εκλογές.

Εδώ θα πρέπει, εξ αρχής, να ξεκαθαριστεί πως **δεν είναι όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης αντι-ιμπεριαλιστικά ή αντιτιθέμενα στο παγκόσμιο κεφάλαιο.**

Το κόμμα της αντιπολίτευσης «Κίνημα για τη Δημοκρατική Αλλαγή» (ODM)[1] είναι ένα νεοφιλελεύθερο κόμμα, του οποίου τα μέλη κινούνται διαρκώς από την κυβέρνηση στην αντιπολίτευση. Το ODM δεν είναι στην πραγματικότητα ένα «λαϊκό» κίνημα. Η προσπάθειά του είναι μόνο να στρέψει τη δυσαρέσκεια προς μια άλλη εθνότητα παρά να οργανώσει κινητοποιήσεις ενάντια στην εκμετάλλευση των κυρίαρχων ομάδων.

Για να γίνει αντιληπτό το τί ακριβώς συμβαίνει στην Κένυα —και στην Αφρική γενικότερα— πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν οι με-

κάγαθος» ή εμπαθής, ανάλογα με το φορέα του. Η εθνοκρατία, ως μια ρατσιστική εξουσιαστική δομή, υπάρχει στο βαθμό που μπορεί να συσκοτίζει τις ρίζες της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής εκμετάλλευσης.

Η πλειοψηφία των Κενυατών, οι Luos, οι Kikuyus, οι Luhyas κ.τλ., είναι φτωχοί. Το 60% των Κενυατών ζουν με 2 δολάρια την ημέρα ανεξάρτητα εθνότητας. Η κατανομή των φυλών της Κένυα είναι: Kikuyu 22%, Luhya 14%, Luo 13%, Kalenjin 12%, Kamba 11%, Kisii 6%, Meru 6%, λοιποί Αφρικανοί 15%, μη Αφρικανοί (Ασιάτες, Ευρωπαίοι και Άραβες 1%). Ο μέσος όρος ζωής είναι τα 47,5 χρόνια και υπάρχουν 1.200.000 άνθρωποι που πάσχουν από HIV/AIDS.

Η ελίτ των Kikuyu ζει σε βάρος των φτωχών Kikuyu. Το ίδιο συμβαίνει και με τις άλλες εθνότητες. Ο ρατσισμός, ο εθνικισμός και η εθνοκρατία κάνουν τους φτωχούς να πεθαίνουν προστατεύοντας τις οικονομικές και κοινωνικές δομές, που τους κρατούν στη φτώχεια. Δεν είναι παράξενο, που αυτοί που σκοτώνονται μεταξύ τους στην Κένυα τον τελευταίο καιρό, είναι οι φτωχοί. Σκοτώνονται, μάλιστα, με βάση εθνικούς διαχωρισμούς. Πρόκειται για μια ολοκληρωτική διαστροφή του κοινωνικού ανταγωνισμού!

Με τον ίδιο τρόπο που στη Δύση τα πολιτικά κόμματα έρχονται να αντιπροσωπεύσουν διαφορετικές και αντικρουόμενες θέσεις, έτσι κάνουν και τα αφρικανικά πολιτικά κόμματα. Στις δικτατορίες του '60, του '70 και του '80, τα κόμματα της αντιπολίτευσης ήταν οι «καλοί». Οι προοδευτικοί διεθνείς αναλυτές δουλεύουν ακόμα μ' αυτό το μοντέλο, το οποίο ενεργεί αποπροσανατολιστικά μπροστά στις τρομακτικές τωρι-

τύπος, που αναφέρεται στον Raila ως «ζάμπλουτο» δεν πέφτει και πολύ έξω.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, είναι σημαντική η ανάλυση του τί θα πει λαϊκό κίνημα. Για να υπάρχει ένα τέτοιο κίνημα, η αλληλεγγύη πρέπει να εκφράζεται πέρα από εθνότητες, όχι κατά μήκος τους. Με άλλα λόγια, ένα λαϊκό κίνημα πρέπει να έχει συνείδηση συλλογικής καταπίεσης στη βάση του.

Το ODM, επειδή δεν έχει λαϊκές ρίζες μέσα στο χρόνο, μπορεί μόνο να στρέψει τη δυσαρέσκεια ενάντια σε μια εθνότητα αντί να οργανώσει το λαό ενάντια στην καταπίεση των κρατούντων.

Όπως κάθε λαϊκιστικό κίνημα διαχειρίζεται και πλασάρει τους φόβους των ανθρώπων (το φόβο της επικράτησης των Kikuyu για παράδειγμα). Ένα λαϊκό κίνημα, από την άλλη, καταπολεμά αυτούς τους φόβους για να δείξει πώς διανέμονται η εξουσία και ο πλούτος. Επειδή το ODM δεν το κάνει αυτό, οι οπαδοί του έχουν σαν εχθρό τους Kikuyu. **Ένα λαϊκό κίνημα θα είχε στρέψει την ενεργητικότητα και το θυμό του ενάντια στο κράτος, όχι εναντίον μιας άλλης εθνότητας.**

Ένα λαϊκό κίνημα εκφράζει μια αλληλεγγύη με τους υπόλοιπους καταπιεσμένους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο. Είναι τριτοκοσμικό στο όραμα. Στέκεται, κατ' αρχήν, ενάντια στους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς που προκαλούν τη φτώχεια και την εξαθλίωση των ανθρώπων του. Το ODM δε μπορεί να χαρακτηριστεί παν-Αφρικανικό ή τριτοκοσμικό.

Το προσωπείο ενός λαϊκού κινήματος μπορεί να χρησιμοποιηθεί από μια εθνική ελίτ για να αποκτήσει εξουσία για λογαριασμό του διεθνούς κεφαλαίου. Ο όρος που χρησιμοποιεί το Διεθνές Δημοκρατικό Ινστιτούτο (IRI)[2] ταιριάζει στο ODM. Είναι ο όρος «ενοποιητική δημοκρατία», αναφερόμενος σε μια τεχνική που χρησιμοποιήθηκε στην Ουκρανική Πορτοκαλί Επανάσταση και στην Αϊτή ενάντια στον Aristide. Σημαίνει τη συγκέντρωση αστικών οργανώσεων (θρησκευτικών, ακαδημαϊκών, ΜΚΟ, γυναικείων κ.τλ.) και την ένωσή τους σε μια μεγάλη εκλογική δύναμη. Ο μόνος σκοπός της ενοποιητικής δημοκρατίας είναι η απομά-

Όταν ένα κίνημα ενοποιητικής δημοκρατίας πάρει την εξουσία κάνει το αντίθετο, και οι δημοκρατικές δομές γίνονται κατευθείαν εργαλεία του διεθνούς κεφαλαίου και της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, στη συγκεκριμένη περίοδο.

Η Λιβερία, για παράδειγμα, αφού δούλεψε με το IRI, είναι μια από τις λίγες χώρες που ανοίγει τις πόρτες της στο αμερικανικό κέντρο αφρικανικής διοίκησης. Αν οι ιεραπόστολοι άνοιξαν το δρόμο στην αποικιοκρατία, οι ευαγγελιστές της δυτικής δημοκρατίας, όπως το IRI, ανοίγουν το δρόμο στην αμερικανική εξωτερική πολιτική.

Επίσης, πρέπει να αναλογιστούμε ότι το ODM τις τελευταίες εβδομάδες δε συμμετέχει σε μια τελική φάση μιας λαϊκής επανάστασης αλλά στο τελευταίο στάδιο μιας ενοποιητικής νέο-φιλελεύθερης δημοκρατίας - χρησιμοποιώντας τους ανθρώπους σαν πολιορκητικό κριό για την κατάληψη του θώκου διαχείρισης της εξουσίας. Έτσι, αυτό το νεοφιλελεύθερο κόμμα καλεί εκατομμύρια ανθρώπους να κατέβουν στους δρόμους με την ελπίδα να αποσταθεροποιηθεί το κράτος. Κι επειδή η ενοποιητική δημοκρατία χρειάζεται την άμπωτη και την παλίρροια της κρατικής βίας και της διαδήλωσης του λαού, ο Raila μπορεί κυνικά να πει σε έναν ρεπόρτερ του BBC, όταν ρωτηθεί αν θα κάνει έκκληση για ηρεμία: «Αρνούμαι να μου ζητηθεί να δώσω ένα αναισθητικό στον κενυάτικο λαό».

Για τους προοδευτικούς, ο Kibaki δεν είναι η απάντηση. Πριν τις εκλογές, η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Κένυας, εξέδωσε μια ανακοίνωση σύμφωνα με τη οποία η κενυατική αστυνομία δολοφόνησε 500 ανθρώπους. Όλοι τους ήταν από φτωχογειτονιές όπως η Kibera και η Mathare, που παραδόθηκαν στις φλόγες. Είναι μια βλοσυρή υπενθύμιση του ότι η οικονομική ανάπτυξη του 6% δεν είχε καμία βελτιωτική επίδραση στις ζωές των ανθρώπων.

Η νόθευση των εκλογών είναι δεδομένη. Αλλά ποιος νοιάζεται πλέον, αφού η πραγματική πρόθεση είναι το ξαναμοίρασμα της πλούσιας, για τις εξουσιαστικές κλίκες, πίτας; Οι μετεκλογικές εθνικές εκκαθαρίσεις του Δεκεμβρίου και του Ιανουαρίου στο Eldoret αποτελούν τη συνέχεια των δολοφονιών 500 ανθρώπων τον προηγούμενο

τιθέμενα στο παγκόσμιο κεφάλαιο.

Το κόμμα της αντιπολίτευσης «Κίνημα για τη Δημοκρατική Αλλαγή» (ODM)[1] είναι ένα νεοφιλελεύθερο κόμμα, του οποίου τα μέλη κινούνται διαρκώς από την κυβέρνηση στην αντιπολίτευση. Το ODM δεν είναι στην πραγματικότητα ένα «λαϊκό» κίνημα. Η προσπάθειά του είναι μόνο να στρέψει τη δυσαρέσκεια προς μια άλλη εθνότητα παρά να οργανώσει κινητοποιήσεις ενάντια στην εκμετάλλευση των κυρίαρχων ομάδων.

Για να γίνει αντιληπτό το τί ακριβώς συμβαίνει στην Κένυα —και στην Αφρική γενικότερα— πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν οι μεταβολές στα κινήματα της αντιπολίτευσης. Οι διαφορές ανάμεσα σε ένα λαϊκό κίνημα ή μια δημοκρατική επανάσταση, και σε μια πληθώρα κινημάτων, που ενοποιούν τους δημοκρατικούς θεσμούς για το διεθνές κεφάλαιο, εξυπηρετώντας τους σχεδιασμούς της παγκόσμιας κυριαρχίας, ενώ πετούν κάτω από το ραντάρ της δημοκρατίας.

Πρόκειται για τον Raila Odinga (πρώην υπουργό, βασικό στέλεχος της αντιπολίτευσης) και το ODM (Orange Democratic Movement - Πορτοκαλί Δημοκρατικό Κίνημα). Το ίδιο θα μπορούσε να ειπωθεί και για τον Mwai Kimbaki και το Κόμμα Εθνικής Ενότητας (PNU). Αλλά το ODM έχει ενεργά προβάλλει το προφίλ ενός λαϊκού κινήματος που διεξάγει μια δημοκρατική επανάσταση, γι' αυτό και προκαλεί το ενδιαφέρον. Στην πράξη, όμως, παραβιάζει αυτό που είπε κάποτε ο Amilcar Cabral (μαρξιστής πολιτικός (1924-1973) που συμμετείχε στο απελευθερωτικό κίνημα της Γουινέας-Μπισάου): «μη λες ψέματα, μη διεκδικείς μικρές νίκες».

Ο ρατσισμός, όπως και η «οργάνωση κατά φυλές» (tribalism), είναι μια ιστορική προσέγγιση, μια διαδικασία, που εξυπηρετεί ορισμένες εξουσιαστικές απαιτήσεις.

Ας αναφερθούμε στο ζήτημα της εθνότητας. Όπως λογικά θα εκπλαγείτε αν συναντήσετε ένα λευκό αμερικανό που αρνείται την ύπαρξη ρατσισμού στην αμερικανική πολιτική, το ίδιο θα έπρεπε να εκπλαγείτε αν συναντήσετε έναν αφρικανό που αρνείται ότι ο εθνοκεντρισμός είναι βαθιά ριζωμένος στην αφρικανική πολιτική.

Όπως οι ηγέτες της Δύσης χειραγωγούν το φόβο και τη ράτσα για πολιτικούς σκοπούς, έτσι κάνουν και οι ηγέτες στην Αφρική. Ο εθνοκεντρισμός μπορεί να είναι «καλο-φτωχοί. Σκοτώνονται, μάλιστα, με βάση εθνικούς διαχωρισμούς. Πρόκειται για μια ολοκληρωτική διαστροφή του κοινωνικού ανταγωνισμού!

Με τον ίδιο τρόπο που στη Δύση τα πολιτικά κόμματα έρχονται να αντιπροσωπεύσουν διαφορετικές και αντικρουόμενες θέσεις, έτσι κάνουν και τα αφρικανικά πολιτικά κόμματα. Στις δικτατορίες του '60, του '70 και του '80, τα κόμματα της αντιπολίτευσης ήταν οι «καλοί». Οι προοδευτικοί διεθνείς αναλυτές δουλεύουν ακόμα μ' αυτό το μοντέλο, το οποίο ενεργεί αποπροσανατολιστικά μπροστά στις τρομακτικές τωρινές αντιφάσεις. Η υπόθεση ότι αντιπολίτευση σημαίνει λαϊκό κίνημα δεν μπορεί να βασιστεί στην πραγματικότητα των πολύπλοκων αλλαγών που έχουν γίνει στην αφρικανική πολιτική τις τελευταίες δυο δεκαετίες.

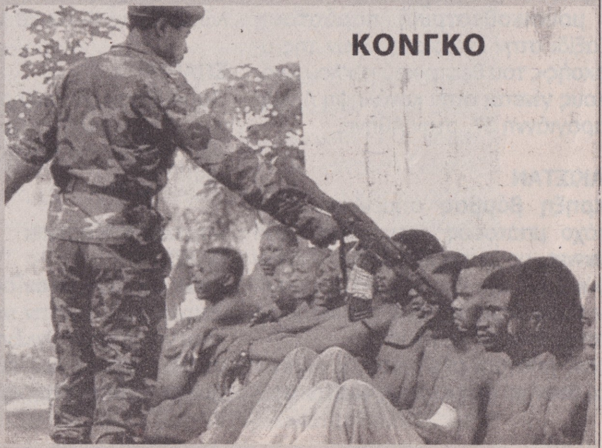
Ας πάρουμε για παράδειγμα τη Ζιμπάμπουε. Το αντιπολιτευόμενο Κίνημα για τη Δημοκρατική Αλλαγή είναι ένα νέο-φιλελεύθερο κόμμα. Θα ήταν λάθος να το βαφτίσουμε επαναστατικό ή αντι-ιμπεριαλιστικό.

Στην Κένυα, η κυβέρνηση και η αντιπολίτευση ανταλλάσσουν μέλη τακτικά, καθώς επανατοποθετούνται με σκοπό την πίτα. Ο William Ruto, ανώτατο στέλεχος του ODM, ήταν προηγουμένως ταμίας της Πτέρυγας Νεολαίας KANU -μιας οργάνωσης απατεώνων που φτιάχτηκε από τον πρώην δικτάτορα Moi, που τώρα είναι στο στρατόπεδο του Kibaki. Οι πρόσφατες δολοφονίες στις εκκλησίες, που αφαίρεσαν τις ζωές 50 ατόμων, έγιναν στο Eldoret, το οποίο αντιπροσώπευε ο William Ruto για πολλά χρόνια στο κοινοβούλιο.

Έτσι, λοιπόν, δεν είναι όλα τα αντιπολιτευόμενα κόμματα αντι-ιμπεριαλιστικά ούτε κατ' ανάγκην αντιτίθενται στην κίνηση του παγκόσμιου κεφαλαίου για την ενοποίηση του κόσμου. Σε μια στιγμή που τα πλούσια έθνη και η ελίτ τους γίνονται πλουσιότεροι, και τα φτωχά έθνη και οι φτωχοί μέσα σ' αυτά γίνονται φτωχότεροι, κάποια κόμματα της αντιπολίτευσης θα διαλέξουν το παγκόσμιο κεφάλαιο. Το ODM αποτελείται από μερικούς από τους πλουσιότερους ανθρώπους στη χώρα. Για παράδειγμα, η οικογένεια Odinga κατέχει το Spectre International, μια εταιρεία μελάσσας σε σύμπραξη με μια πολυεθνική πετρελαϊκή εταιρία και μια εταιρία εξορύξεων διαμαντιών. Ο διεθνής μπορεί να χρησιμοποιηθεί από μια εθνική ελίτ για να αποκτήσει εξουσία για λογαριασμό του διεθνούς κεφαλαίου. Ο όρος που χρησιμοποιεί το Διεθνές Δημοκρατικό Ινστιτούτο (IRI)[2] ταιριάζει στο ODM. Είναι ο όρος «ενοποιητική δημοκρατία», αναφερόμενος σε μια τεχνική που χρησιμοποιήθηκε στην Ουκρανική Πορτοκαλί Επανάσταση και στην Αϊτή ενάντια στον Aristide. Σημαίνει τη συγκέντρωση αστικών οργανώσεων (θρησκευτικών, ακαδημαϊκών, ΜΚΟ, γυναικείων κ.τλ.) και την ένωσή τους σε μια μεγάλη εκλογική δύναμη. Ο μόνος σκοπός της ενοποιητικής δημοκρατίας είναι η απομάκρυνση της παρούσας κυβέρνησης[3]. Δεν υπάρχει κάποια συνημμένη ιδεολογία σ' αυτό το σκοπό, κάποιο ενδιαφέρον για να ενδυναμωθεί ο λαός, ή να επιστραφούν οι οικονομικοί και πολιτικοί θεσμοί σ' αυτούς. Εννοείται πως, αντί να αναπτύξει τις σχέσεις του με το λαό ώστε να γίνει μια προέκτασή του (έστω για κάποιο διάστημα έως ότου επαναφέρει μια νέα τάξη εκμεταλλευτικών και καταπιεστικών συνθηκών), το ODM ακολουθεί το δρόμο της ενοποιητικής δημοκρατίας, της απροκάλυπτης, δηλαδή, συνέχειας.

Χρειάζεται επειγόντως να κάνουμε διάκριση ανάμεσα στα λαϊκά κινήματα (όπως αυτά που έχουμε δει στη Λατινική Αμερική) και τα νεο-φιλελεύθερα αντιπολιτευτικά κινήματα που ενοποιούν τους δημοκρατικούς θεσμούς για το διεθνή καπιταλισμό.

Τα λαϊκά κινήματα εμφανίζονται, συνήθως, ως μια πέμπτη δύναμη σε σχέση με τις νομικές, διοικητικές, δικαστικές και στρατιωτικές επιρροές. Όταν πάρουν την εξουσία με δημοκρατικά μέσα, προσπαθούν να παρουσιάσουν μια εικόνα μετασχηματισμού των άλλων τεσσάρων δυνάμεων επιβολής, σε επαναστατικά εργαλεία. Θεσπίζουν νόμους, που εθνικοποιούν τους φυσικούς πόρους ή αναδιανέμουν τη γη. Ο στρατός εμφανίζεται, για λίγο, ως ένα εργαλείο που βοηθά σε περίπτωση καταστροφών. Με λίγα λόγια μια λαϊκή κυβέρνηση βάζει τους ανθρώπους στο κέντρο του κράτους, τους διευκολύνει να το ενστερνιστούν και να ενσωματωθούν.

500 ανθρώπους. Όλοι τους ήταν από φτωχογειτονιές όπως η Kibera και η Mathare, που παραδόθηκαν στις φλόγες. Είναι μια βλοσυρή υπενθύμιση του ότι η οικονομική ανάπτυξη του 6% δεν είχε καμία βελτιωτική επίδραση στις ζωές των ανθρώπων.

Η νόθευση των εκλογών είναι δεδομένη. Αλλά ποιος νοιάζεται πλέον, αφού η πραγματική πρόθεση είναι το ξαναμοίρασμα της πλούσιας, για-τις εξουσιαστικές κλίκες, πίτας; Οι μετεκλογικές εθνικές εκκαθαρίσεις του Δεκεμβρίου και του Ιανουαρίου στο Eldoret αποτελούν τη συνέχεια των δολοφονιών 500 ανθρώπων τον προηγούμενο χρόνο, εκείνων του 1994 στο Rift Valley[4], όπου σκοτώθηκαν εκατοντάδες Kikuyu και χιλιάδες εκτοπίστηκαν υπό το καθεστώς του Moi, καθώς και της σφαγής της Wagalla[5] το 1984 (ξανά επί καθεστώτος Moi), όταν εκατοντάδες Σομαλοί Κενυάτες εκτελέστηκαν.

---

1. Το ένα από τα δύο κόμματα που προήλθαν (με την ίδια ονομασία) μετά την διάσπαση του ενιαίου ODM, που ιδρύθηκε κατά το συνταγματικό δημοψήφισμα στην Κένυα, το 2005. Το ODM μετά τις εκλογές του 2007 συγκέντρωσε τον μεγαλύτερο αριθμό ψήφων.
2. http://www.iri.org
3. Ένα είδος λαϊκών μετώπων που είχε προαναγγείλει και προσπάθησε να θέσει σε εφαρμογή η Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνής στη δεκαετία του 1930.
4. http://www.greenleft.org.au/1994/128/10495
5. http://www.kenyasomalis.org/Gsa-massacre.html

Γ. - Γ.

Πηγή: Pambazuka News

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.

Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντραφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη ΔΙΑΔΡΟΜΗ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Δευτέρα 25 Φεβρουαρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται στην πόλη Ραβαλπίντι με στόχο στρατιωτικό όχημα. Σκοτώνεται ο γενικός χειρουργός αντιστράτηγος Μουστάκ Αχμέντ Μπαίγκ, ο οδηγός του κι ένας φρουρός.

Τρίτη 26 Φεβρουαρίου
ΒΟΣΝΙΑ
Πάνω από 10.000 άτομα διαδηλώνουν στη Μπάνια Λούκα ενάντια στην απόσχιση του Κοσόβου. Εκατοντάδες νεαροί προσπαθούν να επιτεθούν στην αμερικανική πρεσβεία. Οι μπάτσοι τους διαλύουν με δακρυγόνα και σημειώνονται συμπλοκές, στις οποίες τραυματίζονται 4 μπάτσοι και 2 διαδηλωτές.

ΚΟΣΟΒΟ
Σέρβοι επιτίθενται με πέτρες εναντίον των ΝΑΤΟικών που είναι παραταγμένοι στη συνοριακή γραμμή. Ένας 27χρονος αλβανός παραδίδεται στην αστυνομία της Πρίστινα. Εναντίον του είχε εκδοθεί διεθνές ένταλμα σύλληψης για επίθεση με όλμο εναντίον του σερβικού μοναστηριού του Ντέτσανι, το Μάρτιο του 2007.

Τετάρτη 27 Φεβρουαρίου
ΚΙΝΑ
Φωτιά ξεσπάει στο εργοστάσιο

χος επίθεσης με βόμβα. Αργότερα, στο προαύλιο σχολείου στην πόλη Mingora στην κοιλάδα Swat, συγκεντρωμένο πλήθος ανθρώπων προσεύχεται για έναν από αυτούς, τον Javed Iqbal, όταν καμικάζι ανατινάζεται. Σκοτώνονται 40 άτομα και δεκάδες τραυματίζονται. Πολλοί από τους νεκρούς είναι μπάτσοι.

ΙΣΠΑΝΙΑ
Επτά άνθρωποι συλλαμβάνονται στο κέντρο της Μαδρίτης στη διάρκεια συγκρούσεων διαδηλωτών και αστυνομίας. Τα επεισόδια ξεκινούν όταν ομάδες αριστεριστών επιχειρούν να σταματήσουν εκδήλωση ακροδεξιών. Κάδοι σκουπιδιών, τηλεφωνικοί θάλαμοι και παγκάκια πυρπολούνται, ενώ προκαλούνται σοβαρές ζημιές σε οχήματα και καταστήματα. Η αστυνομία χρησιμοποιεί δακρυγόνα.

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Κατά την έναρξη των εργασιών συνόδου των πρυτάνεων, τετρακόσιοι περίπου φοιτητές πραγματοποιούν πορεία διαμαρτυρίας προς το ξενοδοχείο ARCADIA, χώρο διεξαγωγής της συνόδου. Διμοιρίες των ΜΑΤ κάνουν εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων στην προσπάθεια των φοιτητών να μπουν στο χώρο. Αποτέλεσμα της σύγκρουσης είναι η προσαγωγή δυο

περιοχής. Σκοτώνονται πάνω από 40 άτομα.

ΑΡΜΕΝΙΑ
Στρατιωτικά οχήματα και δυνάμεις περιπολούν τους δρόμους του Ερεβάν, μετά τις αιματηρές διαδηλώσεις με οκτώ νεκρούς διαδηλωτές και 33 τραυματίες μπάτσους. Η πόλη κυρήσσεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για 20 ημέρες, εξ αιτίας των διαδηλώσεων υποστηρικτών της αντιπολίτευσης, που υποστηρίζει ότι η νίκη του Σερζ Σαρκισιάν στις προεδρικές εκλογές αποτελεί προϊόν νοθείας.

Δευτέρα 3 Μαρτίου
ΗΠΑ
Πυρπολούνται τρεις πολυτελείς κατοικίες και προξενούνται φθορές σε άλλη μια στο Snohomish στο Σιάτλ. Οι πανάκριβες κατοικίες των εκατομμυρίων δολαρίων θεωρούνται «πράσινες» και έχουν προσελκύσει χιλιάδες τουριστών. Στο σημείο έχουν γραφτεί συνθήματα του ELF. Οι αρχές θεωρούν ότι η επίθεση μπορεί να σχετίζεται με την, σε εξέλιξη, δίκη της Briana Waters, αγωνίστριας του ELF, που κατηγορείται για τον εμπρησμό στο Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον το 2001. Η Ομοσπονδία Κατασκευαστών της Ουάσιγκτον μαζί με το FBI προσφέρουν επικήρυξη 100.000 δολαρίων για τη σύλληψη των δραστών.

Βομβιστική επίθεση σημειώνεται τα ξημερώματα στο Νέο Ψυχικό, σε κτίριο που ανήκει στη Διεύθυνση Δασών Περιφέρειας Αττικής. Η οργάνωση «Ένοπλη Επαναστατική Δράση» αναλαμβάνει την ευθύνη για την ενέργεια αυτή, καθώς και για τοποθέτηση βόμβας στις 23/1/2007 στη ΔΟΥ Αργυρούπολης.

Τρίτη 4 Μαρτίου
Παρέμβαση αλληλεγγύης στους προφυλακισμένους, (από 5-6-2007 για απόπειρα εμπρησμού αυτοκινήτου της δημοτικής αστυνομίας), Μ.

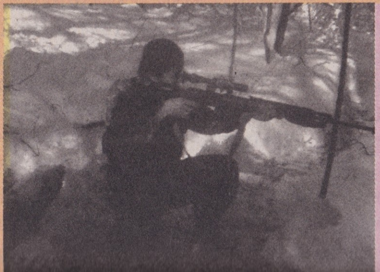
Παρασκευή 7 Μαρτίου
Με αφορμή την παγκόσμια ημέρα της γυναίκας προβάλλεται στην Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, στην Αθήνα ντοκυμαντέρ σχετικό με την πυρκαγιά που ξέσπασε στις 25 Μάρτη 1911 στο πολυώροφο εργοστάσιο ιματισμού Triangle Shirtwaist Factory, στο Manhattan της Νέας Υόρκης στοιχίζοντας τη ζωή σε 146 εργαζόμενες.

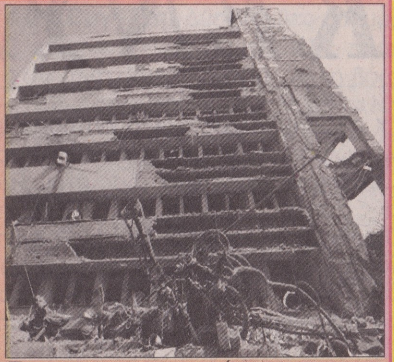
ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ
Αντάρτες επιτίθενται σε χρυσωρυχείο της εταιρίας Intex Resources, με έδρα το Όσλο, και πυρπολούν εξοπλισμό.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ενέδρα στήνεται με στόχο τον βασανιστή του καθεστώτος της Kabardino-Balkaria, Mark Metsayev στην πόλη Vladikavkaz.

Σάββατο 8 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πραγματοποιείται παρέμβαση στα γραφεία - κοντέινερ της εταιρίας ΑΚΤΩΡ (της κατασκευαστικής εταιρείας της υποθαλάσσιας) στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης από 200 άτομα, μετά τη λήξη του ντοκυμαντέρ «μια τρύπα στο νερό», που προβάλλεται στα πλαίσια του φεστιβάλ ντοκυμαντέρ Θεσσαλονίκης.

Κυριακή 9 Μαρτίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ένας ρώσος κατοχικός σκοτώνεται όταν αντάρτες πυροβολούν εναντίον στρατιωτικού οχήματος στο χωριό Troitskaya στην Ινγκουσετία.

Town, και συγκεκριμένα σε εγκαταστάσεις διαφημιστικής εταιρίας, όταν 2 καμικάζι οδηγούν παγιδευμένο φορτηγάκι προς το στόχο. Σκοτώνονται τουλάχιστον 24 άτομα και στις 2 επιθέσεις και πολλοί τραυματίζονται. Πριν από λίγες μέρες είχε σημειωθεί και επίθεση αυτοκτονίας στο ναυτικό κολέγιο της Λαχώρης.

Τετάρτη 12 Μαρτίου
Πραγματοποιείται ενημέρωση-συζήτηση στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 για τις νέες κατασταλτικές μεθοδεύσεις εναντίον της, εν όψει της συμπλήρωσης των 20 χρόνων λειτουργίας της.

ΙΟΡΔΑΝΙΑ
Αποφυλακίζεται ο ιορδανός σεΐχης Abu Mohammad al-Maqdisi, που είχε συλληφθεί τον Ιούλιο του 2005 και από τότε είχε παραμείνει σε συνθήκες απομόνωσης χωρίς δίκη, με την κατηγορία πως είχε σχέσεις με την Αλ Κάιντα. Ο Abu Mohammad al-Maqdisi βρισκόνταν από το 1995 έως το 1999 φυλακισμένος μαζί με τον Abu Musab al-Zarqawi. Ο al-Maqdisi θεωρείται από τους επιφανέστερους ισλαμιστές διανοούμενους με επιρροή στον ισλαμικό κόσμο μεγαλύτερη κι από αυτή του Μπιν Λάντεν.

Πέμπτη 13 Μαρτίου
ΣΟΜΑΛΙΑ
Σκοτώνονται 4 μπάτσοι και 1 σεκιουρίτας σε επιθέσεις από μουτζαχεντίν.

ΚΟΣΟΒΟ
Σέρβοι επιτίθενται με πέτρες εναντίον των ΝΑΤΟικών που είναι παραταγμένοι στη συνοριακή γραμμή. Ένας 27χρονος αλβανός παραδίδεται στην αστυνομία της Πρίστινα. Εναντίον του είχε εκδοθεί διεθνές ένταλμα σύλληψης για επίθεση με όλμο εναντίον του σερβικού μοναστηριού του Ντέτσανι, το Μάρτιο του 2007.

Τετάρτη 27 Φεβρουαρίου
ΚΙΝΑ
Φωτιά ξεσπάει στο εργοστάσιο Shenzhen στην επαρχία Guangdong, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 15 εργάτες.

ΚΑΒΑΛΑ
Συγκέντρωση-πορεία ενάντια στα σχέδια εγκατάστασης μονάδας λιθάνθρακα στο νομό πραγματοποιείται από διαφόρους φορείς και συλλογικότητες και συμμετέχουν 10.000 άτομα. Αναρχικοί και αντιεξουσιαστές μοιράζουν προκήρυξη.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Πύραυλος πλήττει το χωριό Kalosha στο Ουαζιριστάν, κοντά στα σύνορα με το Αφγανιστάν, όπου πιστεύεται ότι δρούν μαχητές της Αλ-Κάιντα. Σκοτώνονται 10 άτομα. Παρόμοιοι πύραυλοι έχουν εκτοξευθεί από αμερικανικά αεροπλάνα, που δρούν στο Αφγανιστάν, χωρίς επίσημη επιβεβαίωση.

Παρασκευή 29 Φεβρουαρίου
Η μουσικοθεατρική παράσταση «Ταξίδι στην ιστορία των ιών της υπακοής», του θεατρικού κύκλου Ανάπλους γίνεται στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, στην Αθήνα.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Έκρηξη βόμβας σημειώνεται με στόχο μπάτσους στην πόλη Lakki Marwat, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 3 απ' αυτούς, μεταξύ των οποίων και ο διοικητής της περιφέρειας Bannu, Hamza Mehsud.
Τρεις μπάτσοι σκοτώνονται νωρίτερα, όταν το όχημά τους γίνεται στό-

ρές ζημιές σε οχήματα και καταστήματα. Η αστυνομία χρησιμοποιεί δακρυγόνα.

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Κατά την έναρξη των εργασιών συνόδου των πρυτάνεων, τετρακόσιοι περίπου φοιτητές πραγματοποιούν πορεία διαμαρτυρίας προς το ξενοδοχείο ARCADIA, χώρο διεξαγωγής της συνόδου. Διμοιρίες των ΜΑΤ κάνουν εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων στην προσπάθεια των φοιτητών να μπουν στο χώρο. Αποτέλεσμα της σύγκρουσης είναι η προσαγωγή δυο φοιτητών, οι οποίοι λίγο αργότερα αφήνονται ελεύθεροι.

ΜΑΡΤΙΟΣ
Σάββατο 1 Μαρτίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Γίνεται γνωστή η ανατίναξη άρματος UAZ των ρώσων κατοχικών στο Shamikala. Σε μάχες στην περιφέρεια Babyurt σκοτώνονται άλλοι 4 κατοχικοί, ανάμεσά τους αξιωματούχος της FSB. Τρεις μουτζαχεντίν σκοτώνονται επίσης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συναυλία ενάντια στις φυλακές γίνεται από την Ωχρά Σπειροχαίτη, στη Φάμπρικα Υφανέτ.

Συζήτηση για τα ελευθεριακά σχολεία στο Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης καλεί το ελευθεριακό παιδικό στέκι El Paso, στα πλαίσια κύκλου συζητήσεων για τα ελευθεριακά σχολεία. Θα ακολουθήσουν δυο ακόμα εκδηλώσεις στις 15 και 29 Μαρτίου.

ΣΠΑΡΤΗ
Παρέμβαση αντιπληροφόρησης ενάντια στις κεραίες κινητής τηλεφωνίας γίνεται στο κενοτάφιο του Λεωνίδα.

Κυριακή 2 Μαρτίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση αυτοκτονίας στο χωριό Ζάργον, κοντά στην πόλη Ντάρα Άνταμ γίνεται σε συγκέντρωση μεταξύ τοπικών φυλάρχων και αξιωματούχων με στόχο την «ασφάλεια» της

Βομβιστική επίθεση σημειώνεται τα ξημερώματα στο Νέο Ψυχικό, σε κτίριο που ανήκει στη Διεύθυνση Δασών Περιφέρειας Αττικής. Η οργάνωση «Ένοπλη Επαναστατική Δράση» αναλαμβάνει την ευθύνη για την ενέργεια αυτή, καθώς και για τοποθέτηση βόμβας στις 23/1/2007 στη ΔΟΥ Αργυρούπολης.

Τρίτη 4 Μαρτίου
Παρέμβαση αλληλεγγύης στους προφυλακισμένους, (από 5-6-2007 για απόπειρα εμπρησμού αυτοκινήτου της δημοτικής αστυνομίας), Μ. Τσουραπά - Χ. Κοντορεβυθάκη, γίνεται στη Δάφνη, με μικροφωνική, πανώ και μοίρασμα προκηρύξεων.

Τετάρτη 5 Μαρτίου
ΚΑΝΑΔΑΣ
Σπάζονται οι τζαμαρίες σε υποκατάστημα της Royal Bank of Canada στο κέντρο της Οτάβα. Η επίθεση πιθανότατα σχετίζεται με το ρόλο της τράπεζας στη διεξαγωγή των χειμερινών ολυμπιακών αγώνων του 2010.

Επίθεση γίνεται στο κτίριο της δημοτικής αστυνομίας στο Παγκράτι, γύρω στις 1 το μεσημέρι. Προξενούνται φθορές σε περιπολικά και στα τζάμια του κτιρίου, ενώ πετιούνται φέιγ-βολάν αλληλεγγύης στους Τσουραπά-Κοντορεβυθάκη.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ανοιχτή συνέλευση γίνεται για την υπόθεση του αναρχικού Β. Μποτζατζή και των 3 διωκόμενων.

Πέμπτη 6 Μαρτίου
Εκρηκτικός μηχανισμός μικρής ισχύος προκαλεί περιορισμένες ζημιές στο κτίριο του Κέντρου Στρατολόγησης των αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων στην Times Square της Νέας Υόρκης. Σύμφωνα με το δήμαρχο της Νέας Υόρκης Μάικλ Μπλούμπεργκ «το γεγονός ότι φαίνεται πως αυτή ήταν μία σκόπιμη ενέργεια κατά του κέντρου στρατολόγησης, προσβάλει όλους τους γενναίους ένστολους άνδρες και γυναίκες μας, που υπηρετούν σε όλο τον κόσμο».

Ένας ρώσος κατοχικός σκοτώνεται όταν αντάρτες πυροβολούν εναντίον στρατιωτικού οχήματος στο χωριό Troitskaya στην Ιγκουσετία.

Δευτέρα 10 Μαρτίου
ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ
Θιβετιανής καταγωγής αγωνιστές ανάβουν δάδα στον αρχαιολογικό χώρο στο πλαίσιο παγκόσμιας κλίμακας εκδηλώσεων διαμαρτυρίας για την κινεζική κυριαρχία στο Θιβέτ. Ανάλογες εκδηλώσεις θα συνεχίστούν έως την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων στην Κίνα στις 8 Αυγούστου. Στο Νεπάλ σημειώνονται επεισόδια σε διαδήλωση Θιβετιανών όταν η αστυνομία χρησιμοποιεί κλομπ για να διαλύσει πορεία προς την κινεζική πρεσβεία. Στη γειτονική Ινδία 101 Θιβετιανοί πρόσφυγες επιχειρούν να ξεκινήσουν συμβολική πορεία διάρκειας πέντε μηνών με κατεύθυνση το Θιβέτ, αλλά εμποδίζονται από την αστυνομία.

Τρίτη 11 Μαρτίου
ΗΠΑ
Απαγγέλλονται κατηγορίες εναντίον των Marie Jeanette Mason, Frank Brian Ambrose, Aren Bernard Burthwick και Stephanie Lynne Fultz για εμπρησμό του ELF στο τμήμα Γεωργίας στο πανεπιστήμιο του Μίτσιγκαν.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Έκρηξη σημειώνεται στο κτίριο της ομοσπονδιακής αστυνομίας (αντίστοιχη του FBI) στη Λαχώρη, όταν καμικάζι εισβάλλει με παγιδευμένο αυτοκίνητο στο πάρκινγκ του κτιρίου. Δεύτερη έκρηξη σημειώνεται σε συγκρότημα πολυτελών κατοικιών στην πόλη, όπου διαμένουν αρκετοί πολιτικοί, στη συνοικία Model

Κάιντα. Ο Abu Mohammad al-Maqdisi βρισκόνταν από το 1995 έως το 1999 φυλακισμένος μαζί με τον Abu Musab al-Zarqawi. Ο al-Maqdisi θεωρείται από τους επιφανέστερους ισλαμιστές διανοούμενους με επιρροή στον ισλαμικό κόσμο μεγαλύτερη κι από αυτή του Μπιν Λάντεν.

Πέμπτη 13 Μαρτίου
ΣΟΜΑΛΙΑ
Σκοτώνονται 4 μπάτσοι και 1 σεκιουριτάς σε επιθέσεις από μουτζαχεντίν.

ΑΛΓΕΡΙΑ
Γίνεται γνωστό ότι πριν από λίγες μέρες σκοτώθηκαν περίπου 20 μέλη των δυνάμεων ασφαλείας και ανατινάχτηκαν 2 τανκς του στρατού σε ενέδρες ανταρτών.

Παρασκευή 14 Μαρτίου
ΧΑΝΙΑ
Πορεία αλληλεγγύης καλείται από την αναρχική - αντιεξουσιαστική συλλογικότητα «κοινωνικός ιός», εν όψει της δίκης τριών αντιεξουσιαστών που κατηγορούνται για κατάληψη δημοσίου κτιρίου μετά από μήνυση του πρύτανη Γρυσπολάκη. Η ίδια συλλογικότητα καλεί και σε συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια της πόλης, στις 18 του μηνός.

ΚΟΣΟΒΟ
Κατάληψη σε δικαστήριο της Κοσόβσκα Μιτρόβιτσα πραγματοποιούν 100 περίπου σέρβοι δικαστικοί υπάλληλοι.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επτάωρη μάχη ξεσπά στο Νταγκεστάν, κοντά στο χωριό Agachkala, ανάμεσα σε αντάρτες και κατοχικούς, που χρησιμοποιούν άρματα και ελικόπτερα. Σκοτώνονται 5 μουτζαχεντίν, ενώ από την πλευρά των κατοχικών σκοτώνονται 6 και τραυματίζονται 4.

Σάββατο 15 Μαρτίου
ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ - ΚΑΝΑΔΑΣ
Πορεία γίνεται στο Μόντρεαλ από

200 περίπου άτομα. Προξενούνται φθορές σε καταστήματα McDonald's, Subway, και Starbucks με πέτρες, ξύλα, παγοκολώνες και άλλα αντικείμενα. Γίνεται και επίθεση σε περιπολικό στο οποίο ρίχνεται μια μολότοφ και αφαιρείται εξοπλισμός. Συνολικά γίνονται 32 συλλήψεις.

Κυριακή 16 Μαρτίου
Συμπληρώνονται 40 χρόνια από τη σφαγή στο χωριό Μάϊ Λάι στο Βιετνάμ. Το αμερικάνικο κράτος συνεχίζει τις σφαγές και τις γενοκτονίες, που ξεκίνησε ενάντια στους Ινδιάνους μέχρι σήμερα. Ιράκ, Αφγανιστάν...

Δευτέρα 17 Μαρτίου
ΚΟΣΟΒΟ
Περίπου 1.000 σέρβοι συγκεντρώνονται έξω από το κατειλημμένο δικαστήριο στην Κοσόβσκα Μιτρόβιτσα. Οι μπάτσοι προσπαθούν να τους διαλύσουν με δακρυγόνα και συλλαμβάνουν 53 άτομα. Αργότερα σέρβοι επιτίθενται με πέτρες και μολότοφ εναντίον της αυτοκινητοπομπής που τους μεταφέρει και 23 άτομα απελευθερώνονται, ενώ πέφτουν και πυροβολισμοί, μεταξύ των οποίων και από ελεύθερους σκοπευτές. Τραυματίζονται αρκετοί πολωνοί και ουκρανοί μισθοφόροι της KFOR, η οποία αναλαμβάνει πλέον τον έλεγχο της περιοχής, μετά την αποχώρηση της κοσοβαρικής αστυνομίας. Η σημερινή ημέρα είναι η επέτειος από τις συμπλοκές του 2004 μεταξύ σέρβων και αλβανών, όπου είχαν πεθάνει 19 άτομα. Ένας σέρβος πυροβολείται στο κεφάλι και νοσηλεύεται σε κώμα. Ο ένας από τους ουκρανούς της KFOR που δέχτηκαν επίθεση πεθαίνει τελικά λόγω των πολλαπλών τραυματισμών του.

ΑΛΓΕΡΙΑ
Σκοτώνονται 2 στρατιώτες σε μάχες με ισλαμιστές αντάρτες ανατολικά της πρωτεύουσας Αλγέρι.

λεια» στο Μενίδι με θέμα: «Φίλος του Περιβάλλοντος-Εθελοντής της Πάρνηθας» που πρόκειται να γίνει την Πέμπτη 21/3/2008 με την ευκαιρία της παγκόσμιας Ημέρας Δασοπονίας, πραγματοποιείται συμβολική ενέργεια. Το βράδυ, εκτοξεύονται χρώματα πάνω σε μια από τις άθλιες γιγαντοαφίσες που τόλμησαν οι λακέδες του Καζίνο να τοποθετήσουν στην πόλη, και συγκεκριμένα στην Ιερά οδό και Μ. Αλεξάνδρου. Αγωνιστές και αγωνίστριες αναρτούν επίσης πανό που γράφει ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ, ενώ πετάγονται και τρικάκια με συνθήματα.

Εμπρησμός σε λεωφορείο της αστυνομίας στο Αιγάλεω

Τετάρτη 19 Μαρτίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Η πορεία που καλούν αριστεροί και συνδικαλιστικοί φορείς ενάντια στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο ξεκινά από το εργατικό κέντρο. Παρεμβαίνουν αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και αυτόνομοι με μοίρασμα έντυπου υλικού και, κατά τη διάρκεια της πορείας, με γράψιμο συνθημάτων. Διαδηλωτές πετούν σκουπίδια σε πολυτελή καταστήματα. Ζημιές προξενούνται σε τζαμαρίες τραπεζών στην Αγ. Σοφίας, στην Τσιμισκή και την Καραολή-Δημητρίου, ενώ φωτιά με εύφλεκτο υγρό μπαίνει σε ΑΤΜ της Γενικής τράπεζας στα Λαδάδικα. Ένταση προκαλείται με μέλη φοιτητικών οργανώσεων που προσπαθούν να απωθήσουν αναρχικούς από την πορεία. Η πορεία καταλήγει στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, όπου και διαλύεται.

ΑΘΗΝΑ
Αναρχική συγκέντρωση πραγματοποιείται από τις 10 το πρωί στο μπροστά από το αρχαιολογικό Μουσείο (Πατησίων), με την ευκαιρία της 24ωρης απεργίας. Υπάρχει πανώ και μοιράζονται στην απεργιακή συγκέντρωση προκηρύξεις και προηγούμενα φύλλα της αναρχικής εφημερί-

νει εκδήλωση - συζήτηση αλληλεγγύης στους μετανάστες, με προβολή βίντεο.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρησμός στο δημαρχείο της πόλης, στην οδό Βενιζέλου και σε αυτοκίνητο σεκιούριτι στην περιοχή Μαρτίου.

Παρασκευή 21 Μαρτίου
Εμπρησμοί σε 2 τράπεζες και 3 αυτοκίνητα σεκιούριτι στην Αττική, σε κατάστημα ηλεκτρικών στους Αγ. Αναργύρους και σε γραφεία κατασκευαστικής εταιρίας στην Κηφισιά. Την ευθύνη από κοινού για τους εμπρησμούς καθώς και για τις προηγούμενες στη Θεσσαλονίκη αναλαμβάνει η «Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς Θεσσαλονίκης-Αθήνας».

Πρώτη μέρα του διημέρου εκδηλώσεων για τα 20 χρόνια της Βίλλα Αμαλίας με συναυλία. Την επόμενη μέρα θα γίνουν προβολές ταινιών.

ΙΣΠΑΝΙΑ
Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου γίνεται κοντά σε αστυνομικό τμήμα μετά από τηλεφώνημα της ΕΤΑ.

Σάββατο 22 Μαρτίου
ΛΑΜΙΑ
Από την Αναρχική-Αντιεξουσιαστική Συνέλευση Κεντρικής Ελλάδας διοργανώνεται συγκέντρωση στην πλατεία Πάρκου και ακολουθεί πορεία που περνά από τα πλέον κεντρικά σημεία της πολης.

Δευτέρα 24 Μαρτίου
ΑΘΗΝΑ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια της Ευελπίδων γίνεται λόγω της σύλληψης δύο ανήλικων που κατηγορούνται για εμπρησμό με μολότοφ σε ΑΤΜ. Οι συλληφθέντες αφήνονται ελεύθεροι μέχρι τις 2 Απρίλη, οπότε θα περάσουν από ανακριτή.

Τρίτη 25 Μαρτίου

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
Μ. ΤΣΟΥΡΑΠΑ ΚΑΙ
Χ. ΚΟΝΤΟΡΕΒΥΘΑΚΗ,
ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ
11 ΙΟΥΛΗ 2007

ΣΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ,
ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ
ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ

ΣΤΟΝ **Β. ΜΠΟΤΖΑΤΖΗ**
ΚΑΙ Σ' ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ
ΓΚΡΕΜΙΖΕΙ ΚΡΑΤΗ
ΚΑΙ ΚΕΛΛΙΑ

Σε ανακοίνωση της κατάληψης του Κτήματος Πραποπούλου αναφορικά με την εμπρηστική επίθεση αναφέρεται, μεταξύ άλλων:

«Ποιοί έχουν κάτι να κερδίσουν από την επίθεση αυτή;
Αυτοί που μη μπορώντας τόσα χρόνια να βρουν τα χρήματα για να απαλλοτριώσουν το χώρο, μαζί με όσους ξεκάθαρα επιθυμούν την εμπορική-οικιστική εκμετάλλευση του, επιδιώκουν να υλοποιήσουν τα «αναπτυξιακά» σχέδιά τους: Εμπορικό κέντρο, μεζονέ-

πέτειος από τις συμπλοκές του 2004 μεταξύ σέρβων και αλβανών, όπου είχαν πεθάνει 19 άτομα. Ένας σέρβος πυροβολείται στο κεφάλι και νοσηλεύεται σε κώμα. Ο ένας από τους ουκρανούς της KFOR που δέχτηκαν επίθεση πεθαίνει τελικά λόγω των πολλαπλών τραυματισμών του.

ΑΛΓΕΡΙΑ
Σκοτώνονται 2 στρατιώτες σε μάχες με ισλαμιστές αντάρτες ανατολικά της πρωτεύουσας Αλγέρι.

Τρίτη 18 Μαρτίου
ΥΕΜΕΝΗ
Έκρηξη βόμβας σε κυβερνητικό κτίριο σε νότια επαρχία σκοτώνει 5 στρατιώτες. Σε άλλη επίθεση με χειροβομβίδες εναντίον της αμερικανικής πρεσβείας στην πρωτεύουσα Σαναά, όπου θα διεξαχθεί σύσκεψη για το παλαιστινιακό, σκοτώνεται ένας φρουρός και τραυματίζονται άλλοι 3, καθώς και περαστικοί.

Εν όψει της ημερίδας - δεξίωσης την οποία διοργανώνει ο Φορέας Διαχείρισης του Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας στην αίθουσα δεξιώσεων «Εμμέ-

οργανώσεων που προσπαθούν να απωθήσουν αναρχικούς από την πορεία. Η πορεία καταλήγει στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, όπου και διαλύεται.

ΑΘΗΝΑ
Αναρχική συγκέντρωση πραγματοποιείται από τις 10 το πρωί στο μπροστά από το αρχαιολογικό Μουσείο (Πατησίων), με την ευκαιρία της 24ωρης απεργίας. Υπάρχει πανώ και μοιράζονται στην απεργιακή συγκέντρωση προκηρύξεις και προηγούμενα φύλλα της αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Την συγκέντρωση έχει καλέσει η Συσπείρωση Αναρχικών.
Τα συνδικάτα πραγματοποιούν **πορεία - λιτανεία** προς τη βουλή. Στο ύψος του κυνοβουλίου ρίχνονται πέτρες και δύο μολότωφ στα ΜΑΤ που κάνουν χρήση δακρυγόνων και πλαστικών βολίδων. Οι αψιμαχίες μεταφέροντα στα Προπύλαια και καταλήγουν στην πλατεία Εξαρχείων που για κάποια ώρα περικυκλώνονται από τις δυνάμεις καταστολής.

ΝΑΞΟΣ
Η Αυτόνομη Πρωτοβουλία οργανώ-

που περνά από τα πλέον κεντρικά σημεία της πολης.

Δευτέρα 24 Μαρτίου
ΑΘΗΝΑ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια της Ευελπίδων γίνεται λόγω της σύλληψης δύο ανήλικων που κατηγορούνται για εμπρησμό με μολότοφ σε ΑΤΜ. Οι συλληφθέντες αφήνονται ελεύθεροι μέχρι τις 2 Απρίλη, οπότε θα περάσουν από ανακριτή.

Τρίτη 25 Μαρτίου
Προβολή της ταινίας Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ, γίνεται στην κατάληψη της Λέλας Καραγιάννη 37, στην Αθήνα.

Εμπρηστική επίθεση με βόμβες μολότωφ, πραγματοποιείται στις 3 τα ξημερώματα στο υποκατάστημα της Εμπορικής Τράπεζας στην οδό Κώστα Βάρναλη 12, στο Περιστέρι.

Εμπρησμός γίνεται στην κατάληψη του κτήματος Πραποπούλου στο Χαλάνδρι.

Τετάρτη 27 Μαρτίου
Πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης στους κρατούμενους στην Τσιάπας και τους εξεγερμένους στο Μεξικό, γενικότερα. Η πορεία που την έχουν καλέσει αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και ελευθεριακοί και κατευθύνεται από τα Προπύλαια μέχρι τη μεξικάνικη πρεσβεία στην πλ. Κολωνακίου και από εκεί δια μέσου της οδού Σόλωνος καταλήγει στα Εξάρχεια.

Αυτά για τώρα!

Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

Στις 10 Φεβρουαρίου 2008 τα ξημερώματα, 2 μπάτσοι ήρθαν στο σπίτι μου στα Τρίκαλα, μετά από μια αστεία καταγγελία για διατάραξη κοινής ησυχίας και με αρπάξανε μέσα απ' το σπίτι μου καλώντας και άλλους 2 ασφαλίτες να τους βοηθήσουν. Η αρπαγή μου μέσα από το σπίτι μου έγινε κάτω από συνθήκες απίστευτης αστυνομικής βίας. Και ενώ με κρατούσαν όλη τη νύχτα στο τμήμα, έθεσαν σε λειτουργία προηγούμενη εισαγγελική παραγγελία (από τις 24-12-2007) για εγκλεισμό μου σε ψυχιατρείο, με αποτέλεσμα το πρωί της 10-2-2008 να με μεταφέρουν σιδηροδέσμιο με χειροπέδες στο ψυχιατρικό νοσοκομείο Σταυρούπολης, στη Θεσσαλονίκη.
Εκεί αποφασίστηκε ο εγκλεισμός μου, ενώ με κράτησαν καθηλωμένο για 3 μέρες. Στο ψυχιατρείο έμεινα μέχρι τις 29 Φεβρουαρίου 2008, οπότε και πήρα εξιτήριο.
Τελικά ο εγκλεισμός μου δεν αποφεύχθηκε, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες όσων μου συμπαραστάθηκαν και επικράτησε το "Δίκαιο" της αγέλης των ανθρωποειδών της γειτονιάς μου ενάντια σε όποιον είναι διαφορετικός από τους πολλούς...

Κώστας Μ.
Τρίκαλα

ΚΑΙ ΚΕΛΛΙΑ

Σε ανακοίνωση της κατάληψης του Κτήματος Πραποπούλου αναφορικά με την εμπρηστική επίθεση αναφέρεται, μεταξύ άλλων:

«Ποιοί έχουν κάτι να κερδίσουν από την επίθεση αυτή;
Αυτοί που μη μπορώντας τόσα χρόνια να βρουν τα χρήματα για να απαλλοτριώσουν το χώρο, μαζί με όσους ξεκάθαρα επιθυμούν την εμπορική-οικιστική εκμετάλλευση του, επιδιώκουν να υλοποιήσουν τα «αναπτυξιακά» σχέδιά τους: Εμπορικό κέντρο, μεζονέτες, πάρκινγκ, «πολιτιστικό κέντρο»-νεκρός χώρος. Η κατάληψη διεκδικώντας τον χώρο ανοικτό για τους ανθρώπους και πράσινο, στέκεται εμπόδιο στις βλέψεις τους.
Υπάρχουν κι εκείνοι που δεν αντέχουν έννοιες όπως αυτοοργάνωση, αλληλεγγύη, αντιιεραρχία, αντιεμπορευματική λειτουργία, οριζόντια οργάνωση. Όλοι εκείνοι που τους παράχωσαν στο κεφάλι «εθνοσωτήριους» μύθους και ψεύδη, και οποιονδήποτε τολμά να αρθρώσει έναν άλλο λόγο, τον κατατάσσουν στα μιάσματα και του συμπεριφέρονται με το δόγμα «Ελλάς ή τέφρα». Άλλωστε, συχνά, όπως και πρόσφατα, μέσω του τύπου και ηλεκτρονικών μέσων, καταδεικνύεται η άριστη συνεργασία Ασφάλειας και Νεοναζιστικών συμμοριών. Συμπορεύονται στους δρόμους για να χτυπήσουν τις πορείες και συνεργάζονται άψογα όταν πρόκειται για «κοινούς εχθρούς». Μαχαιρώνουν μετανάστες και αγωνιζόμενους ανθρώπους και συμπληρώνουν την δουλειά της αστυνομίας. Συγκοινωνούντα δοχεία που η εγγύτητα τους δεν επιτρέπει ακριβώς να διακρίνεις πού αρχίζει το παρακράτος και που αρχίζει το κράτος και η Ασφάλεια.
Το σίγουρο είναι ότι δεν κάψανε τίποτα που δε φτιάχνεται. Δεν κάηκε ούτε ένα απ' τα σημαντικά που μας αναγκάζουν να συνεχίσουμε. Οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων που δραστηριοποιούνται στην κατάληψη και η αποφασιστικότητά τους να ξαναρχίσουν απ' το μηδέν και να την κάνουν ακόμα καλύτερη. Η διάθεση στήριξης απ' τους περιοίκους, από άλλα στέκια που έχουν δεχτεί επιθέσεις, από πάρα πολλούς ανθρώπους που κινούνται στον ευρύτερο ριζοσπαστικό - κινηματικό χώρο και έσπευσαν να βοηθήσουν όπως μπορούν. Όλα αυτά έμειναν ανέπαφα και απαγορεύουν κάθε σκέψη για υποχώρηση. Ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε εδώ. Ενάντια σε κάθε φασιστική λογική, ενάντια σε κάθε «αναπτυξιακή» τσιμεντοποίηση, ενάντια σε κάθε αυτολογοκριμένο ή και αγορασμένο δημοσιοκάφρο που παρουσιάζει τάχα τη σημερινή ζοφερή πραγματικότητα σαν τη μόνη δυνατή, ενάντια σε κάθε κρατική και παρακρατική επίθεση. Περνάμε στην αντεπίθεση. Για την πραγματική ελευθερία, για την κοινωνική απελευθέρωση, για τη ζωή μας.

Η ΦΩΤΙΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΑΙΕΙ !
Η ΦΩΤΙΑ ΚΑΙΕΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ !»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

ντάν) ανατινάζει τα εκρηκτικά, για να μην τα έχει βάρος, και παίρνει μαζί του τον ταξίαρχο, δύο άλλους αξιωματικούς, ενώ τραυματίζονται οκτώ ακόμη συνεργάτες των κατοχικών, κάποιοι σοβαρά.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπούριτζ. Περίπολος ιρακινών μπάτσων χάνει 8 μέλη της (ο ένας ταγματάρχης), μετά από επίθεση ανταρτών.

- Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ. Αντάρτες μπλοκάρουν και γαζώνουν το αυτοκίνητο

Συνεχίζουμε και σ' αυτό το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ την δημοσίευση ειδήσεων που αφορούν την δράση της Ιρακινής Αντίστασης ενάντια στους κατακτητές σύγχρονους σταυροφόρους και τους συμμάχους τους. Θα συνεχίζουμε να το κάνουμε όσο η σιωπή και η μισαλλοδοξία σκιάζει αυτή τη συνταρακτική πτυχή της ανθρώπινης ιστορίας κι όσο υπάρχουν άνθρωποι που αντιστέκονται στην απόλυτη κτηνωδία της κυριαρχίας.

Πέντε χρόνια από την αιματηρή εισβολή στη χώρα των δύο ποταμών, μήνες αργότερα άρχισε η ουσιαστική αντίσταση στους κατακτητές. Πέντε χρόνια από την εισβολή και ο υπ' αριθμ. 1 γίγαντας της παγκόσμιας κυριαρχίας τραμπαλίζεται από τα συνεχή κτυπήματα που του καταφέρουν οι ξυπόλυτοι, οι «κατώτεροι», οι «φανατισμένοι».

Πολλοί είναι αυτοί που με διάφορα προσχήματα γυρίζουν την πλάτη σ' αυτό που αποτελεί μια έμπρακτη έκφραση της ανθρωπινότητας. Προβάλλουν ισχυρισμούς, που δίνουν ιδεολογικά άλλοθι για την απραξία τους, όπως τον θρησκευτικό φανατισμό, «ξεχνώντας» πως πίσω από τις κρούστες και τα περιτυλίγματα υπάρχει η ουσία.

Σαράντα χρόνια πέρασαν από τη σφαγή που έγινε στο Μάι Λάι, στο Βιετνάμ, από τα αμερικανικά στρατεύματα κατοχής. Μία από τις πολλές σφαγές που είχαν ξεσηκώσει, τον κόσμο σ' όλο τον πλανήτη. Τότε υπήρχαν πολλά συμφέροντα που εξυπηρετούσαν όχι μόνο το άλλο μπλοκ, αλλά και πολλούς από το «οικείο», το λεγόμενο δυτικό. Τότε στα διεθνή παζάρια οι σωροί των σφαγμένων ήταν ανταλλάξιμοι με πολιτική υπεραξία. Τώρα η Υπεραξία βγαίνει με τη σιωπή, τα τεχνάσματα και με λίγη δόση «ευαισθησίας».

Ευτυχώς που στο Ιράκ, (όπως και αλλού) υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που μας θυμίζουν, με τον τρόπο τους, πως στον πλανήτη αυτό «η ζωή και ο θάνατος είναι προσωρινά, αλλά Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΗ».

Μπάλαντ αυτή τη φορά, σκοτώνει 2 ιρακινούς μπάτσους, μέλη των στρατολογημένων, για 10 δολλάρια την ημέρα, από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις, ομάδων «αφύπνισης» ή αλλιώς «σάχουα».

-Επαρχία Νίνγια. Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα στην πόλη αλ-Μοζίλ. Τραυματίζονται 6 συνεργάτες των κατοχικών. Σε άλλο σημείο της πόλης, αντάρτες γαζώνουν και σκοτώνουν επί τόπου πατέρα και γιο, μέλη και οι δύο της ιρακινής τοπικής αστυνομίας.

1-3 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Αντάρτες καταρρίπτουν μη επανδρωμένο αμερικανικό κατασκοπευτικό αεροπλάνο κοντά στην τοπική βάση των κατοχικών.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Δύο παγιδευμένα αυτοκίνητα και μια ακόμη βόμβα έχουν στόχο τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις σε διαφορετικά σημεία της πόλης.

- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Ένας βρετανός κατοχικός στρατιώτης σκοτώνεται από επίθεση ανταρτών με ρουκέτα στη βάση που στεγάζεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

2-3 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αμπού Γκράιμπ. Η οργάνωση Ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 αναλαμβάνουν την ευθύνη για την καταστροφή ενός αμερικανικού οχήματος χάμβι.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Η κατειλημμένη από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις αεροπορική βάση αλ-Μπακρ, γνωστή ως «Ανακόντα», στην πόλη Γιαθρίμπ δέχεται την περιποίηση των ανταρτών με ρουκέτες και βλήματα όλμου. Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στο Μπαϊτζί, βόμβα σκοτώνει 2 «αφυπνισμένους» ιρακινούς μπάτσους (σάχουα).

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες ανατινάζουν αστυνομικό τμήμα στα ανατολικά της πόλης, το οποίο τη συγκεκριμένη στιγμή είναι άδειο.

- Η οργάνωση «Γενική διοίκηση των ένοπλων δυνάμεων του Ιρακινού Στρατού» ανακοινώνει ότι μέλη της ανατίναξαν ένα μεγάλο αμερικανικό στρατιωτικό όχημα εφο-

4-3 - Βαγδάτη. Δύο βόμβες τραυματίζουν 2 ιρακινούς μπάτσους, μέλη περιπόλου, στην πλατεία αλ-Γουαθίκ. Άλλη βόμβα, αυτή τη φορά στα νότια της πρωτεύουσας, σκάει τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος, τραυματίζοντας 5 κατοχικούς.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουρ. Αντάρτες γαζώνουν αυτοκίνητο στο οποίο επιβαίνουν «αφυπνισμένοι» ιρακινοί μπάτσοι, σκοτώνοντας 2 αυτούς και τραυματίζοντας άλλους τρεις.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, στην δυτική περιοχή Σουκ αλ-Μας. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για απώλειες, λόγω αποκλεισμού της περιοχής από τους κατοχικούς. Εξ άλλου, στα ανατολικά της πόλης, στην περιοχή αλ-Τζαμάλ, άλλη βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων, τραυματίζοντας 3.

5-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου στα βόρεια της πόλης Μπάλαντ και σκοτώνουν 2 «αφυπνισμένους» ιρακινούς μπάτσους. Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στην πόλη Σαμάρα, 4 «αφυπνισμένοι» ιρακινοί μπάτσοι τραυματίζονται, όταν αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει στο αυτοκίνητο του στο σημείο ελέγχου των μπάτσων.

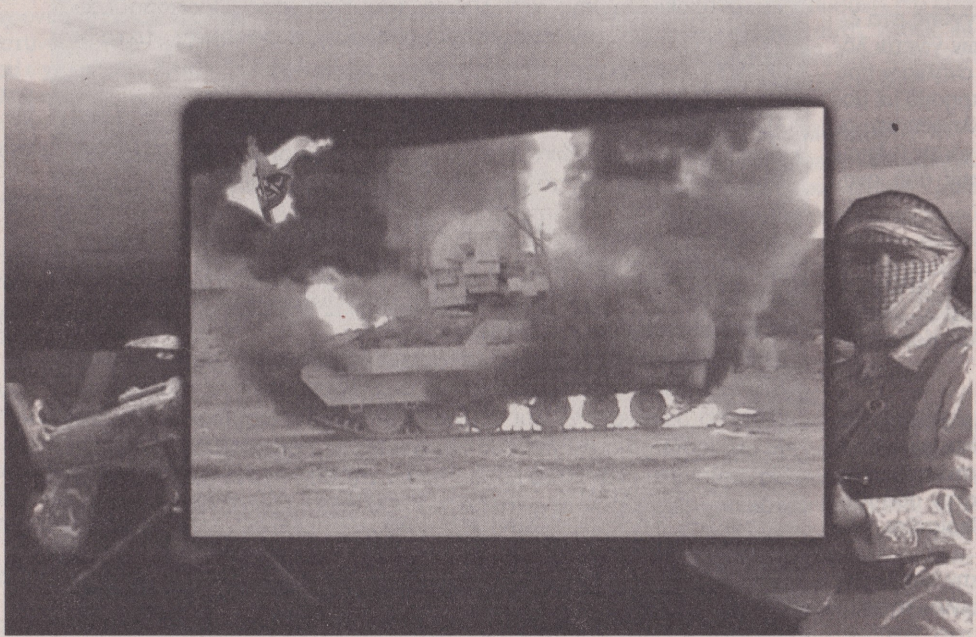
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο ιρακινών μπάτσων και σκοτώνουν 2 από αυτούς. Άλλη ομάδα ανταρτών επιτίθεται το απόγευμα και σκοτώνει 4 φύλακες των φυλακών Μπάντους στην δυτική περιοχή αλ-Ισλά αζ-Ζιρά.

6-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Κανακίν. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 1 υπολοχαγό και τραυματίζοντας 4 μπάτσους.

- Επαρχία Μαϊσάν. Αλ-Αμάρα. Αντάρτες γαζώνουν αυτοκίνητο στο οποίο επιβαίνουν 2 ιρακινοί στρατιώτες στην ανατολική περιοχή αλ-Ουρούμπα, σκοτώνοντας τους επί τόπου.

7-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικού οχήματος χάμβι στο Τικρίτ. Επίσης, στην πόλη

Τώρα η Υπεραξία βγαίνει με τη σιωπή, τα τεχνάσματα και με λίγη δόση «ευαισθησίας».
Ευτυχώς που στο Ιράκ, (όπως και αλλού) υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που μας θυμίζουν, με τον τρόπο τους, πως στον πλανήτη αυτό «η ζωή και ο θάνατος είναι προσωρινά, αλλά Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΗ».

24-2 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό δύο μισθοφόρων τους στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας: ο ένας πήγε από πυρά ανταρτών και ο άλλος από βόμβα.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπολίας καθεστωτικών μπάτσων. Καταστρέφεται το όχημά τους και σκοτώνονται δύο από αυτούς, ενώ τραυματίζονται άλλοι τρεις.

- Επαρχία Ντι Καρ. Αλ-Νασιρίγια. Έξι ρουκέτες προσγειώνονται στη βάση των ρουμανικών κατοχικών δυνάμεων.

25-2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αλ-Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο κατιούσα εναντίον της κατειλημμένης, από αμερικανικές δυνάμεις, στρατιωτικής βάσης της πόλης.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αντάρτης ζωσμένος με εκρηκτικά ζητά ακρόαση από τον καθεστωτικό ιρακινό υποδιοικητή των στρατιωτικών επιχειρήσεων, ταξίαρχο Αμπντ αλ-Τζαμπάρ Ραμπί ας-Σάφι. Λίγο πριν το κέρασμα (είχε παραγγείλει φοεργολάβου μεταφορών, συνεργάτη του καθεστώτος, σκοτώνοντας επιτόπου τον ίδιο και άλλους 3 δικούς του. Εξ άλλου, ο αρχηγός της αστυνομίας της πόλης, ταξίαρχος Σαράντ Καντίρ, επιζεί βομβιστικής επίθεσης.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε ενέδρα ανταρτών. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι, ανάμεσά τους και ένας αξιωματικός.

27-2 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αλ-Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 πυραύλους κατιούσα εναντίον της αμερικανικής βάσης της πόλης.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Βόμβα καταστρέφει όχημα χάμβι αμερικανικής περιπόλου στη Σαμάρα. Εξ άλλου, στο Μπαϊτζί, αντάρτες γαζώνουν αυτοκίνητο στο οποίο επιβαίνουν 4 ιρακινοί μπάτσοι, τους οποίους σκοτώνουν επιτόπου.

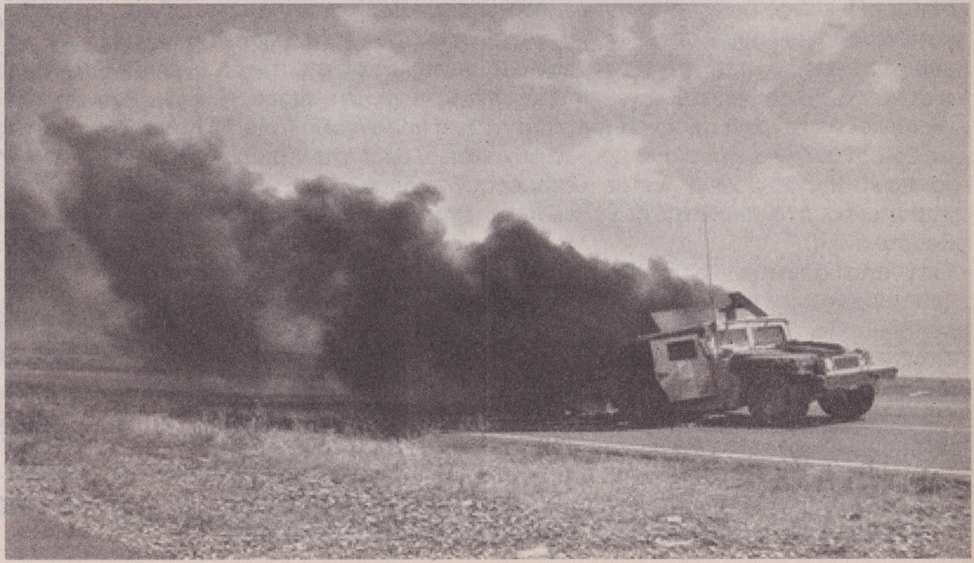
28-2 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Στο **Τικρίτ**, βόμβα σκοτώνει 4 ιρακινούς στρατιώτες, μέλη περιπόλου. Άλλη βόμβα, στη ως «Ανακόντα», στην πόλη Γιαθρίμπ δέχεται την περιποίηση των ανταρτών με ρουκέτες και βλήματα όλμου. Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στο Μπαϊτζί, βόμβα σκοτώνει 2 «αφυπνισμένους» ιρακινούς μπάτσους (σάχουα).

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες ανατινάζουν αστυνομικό τμήμα στα ανατολικά της πόλης, το οποίο τη συγκεκριμένη στιγμή είναι άδειο.

- Η οργάνωση «Γενική διοίκηση των ενόπλων δυνάμεων του Ιρακινού Στρατού» ανακοινώνει ότι μέλη της ανατίναξαν ένα μεγάλο αμερικανικό στρατιωτικό όχημα εφοδιασμού, στις 25 Φεβρουαρίου, κοντά στο χωριό Τουλούλ αλ-Μπατζ, σκοτώνοντας όλους τους επιβαίνοντες.

3-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο γεμάτο εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου των ιρακινών καθεστωτικών δυνάμεων στην περιοχή ας-Σαρί, παίρνοντας μαζί του 4 στρατιώτες. Επίσης, νότια της πόλης Τικρίτ, στην περιοχή αλ-Χαρμά, βόμβα καταστρέφει όχημα χάμβι αμερικανικής περιπόλου.

- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Αντάρτες, που επιβαίνουν σε τρία αυτοκίνητα, ανοίγουν πυρ και σκοτώνουν το συνταγματάρχη Κασίμ Αμντ Φαλίχ, αστυνομικό επιθεωρητή της Νασιρίγια που είχε έλθει για επίσκεψη στην πόλη. Σκοτώνονται επίσης και 3 συνοδοί του.

στην δυτική περιοχή αλ-Ισλά αζ-Ζιρά.

6-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Κανακίν. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 1 υπολοχαγό και τραυματίζοντας 4 μπάτσους.

- Επαρχία Μαϊσάν. Αλ-Αμάρα. Αντάρτες γαζώνουν αυτοκίνητο στο οποίο επιβαίνουν 2 ιρακινοί στρατιώτες στην ανατολική περιοχή αλ-Ουρούμπα, σκοτώνοντας τους επί τόπου.

7-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικού οχήματος χάμβι στο Τικρίτ. Επίσης, στην πόλη Σαμάρα αυτή τη φορά, 2 αμερικανικές περίπολοι δέχονται θερμό καλωσόρισμα στις συνοικίες αλ-Μάμαλ και αλ-Χαντάντα. Καταστρέφονται ένα χάμβι και ένα θωρακισμένο Bradley αντίστοιχα.

- Επαρχία Νίνγια. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά σε αστυνομικό τμήμα του ιρακινού καθεστώτος και παίρνει μαζί του 5 μπάτσους, ενώ τραυματίζονται άλλα 33 άτομα, στην πλειοψηφία τους μέλη των δυνάμεων ασφαλείας των συνεργατών των κατοχικών.

8-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Μικτή δύναμη της ιρακινής εθνοφρουράς, των «αφυπνισμένων» ιρακινών μπάτσων και αμερικανών προσπαθεί να εισβάλλει στο σπίτι του ιρακινού μπάτσου Νταγούντ Χα-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

γιάουι για να τον συλλάβει. Αυτός, όμως, πυροβολεί με το καλάσνικωφ του και σκοτώνει 2 αμερικανούς κατοχικούς, ενώ τραυματίζει άλλους 2. Τελικά τον σκοτώνουν με χειροβομβίδες. Ανάλογο περιστατικό είχε συμβεί στις 2 Ιανουαρίου, όταν ιρακινός στρατιώτης είχε σκοτώσει 3 αμερικανούς κατοχικούς, κοντά στην πόλη αλ-Μοζίλ.

9-3 - Βαγδάτη. Η οργάνωση Τζαΐς αλ-Μουσλιμίν, μέλος του Μετώπου για Τζιχάντ και Αλλαγή, ανακοινώνει ότι αντάρτες-μέλη της εκτόξευσαν 2 πύραυλους Grad εναντίον της αμερικανικής βάσης στο προάστιο ατ-Τατζί, καθώς και ότι βομβάρδισαν την λεγόμενη πράσινη ζώνη της πρωτεύουσας με πύραυλους κατιούσα.

10-3 - Βαγδάτη. Βόμβα εκρήγνυται ακριβώς τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος στο προάστιο αλ-Μανσούρ. Σκοτώνονται 5 αμερικανοί συμμορίτες και τραυματίζονται άλλοι 4, ανάμεσά

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουΐγια. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει στο αυτοκίνητο που οδηγεί εναντίον σημείου ελέγχου «αφυπνισμένων» ιρακινών μπάτσων και παίρνει μαζί του 3 από αυτούς.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Γιουσιφίγια. Βόμβα, τοποθετημένη μέσα στην αίθουσα που συνεδριάζει το δημοτικό συμβούλιο της πόλης, σκοτώνει 1 σύμβουλο και τραυματίζει άλλους 8 από αυτούς.

- Επαρχία Καρμπάλα. Καρμπάλα. Τρεις ιρακινοί καθεστωτικοί μπάτσοι διαλέγουν λάθος στιγμή να περάσουν από τη συνοικία Ραμαντάν με το όχημά τους, καθώς σκάει βόμβα και διακόπτει άδοξα την καριέρα τους...

12-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Βόμβα καταστρέφει ένα όχημα χάμβι στην εθνική οδό ανάμεσα στις πόλεις Ας-Σαρουκάτ και αλ-Καγιάρα τις πρώτες πρωινές ώρες. Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στην πόλη Μπαϊτζί, βόμβα

νότιο προάστιο αντ-Ντουρά. Εξ άλλου, η κουρδική ισλαμιστική οργάνωση Ανσάρ αλ-Ισλάμ ανακοινώνει ότι μέλη της επιτέθηκαν στις φυλακές της αλ-Αντάθ στο προάστιο ατ-Τούμπτζι, αφού πρώτα πέρασαν 2 όπλα μέσα, σκότωσαν αρκετούς φύλακες, ανάμεσά τους και 4 αξιωματικούς και απελευθέρωσαν 20 φυλακισμένους.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Η οργάνωση Τζαΐς αλ-Μουσλιμίν, μέλος του Μετώπου για Τζιχάντ και Αλλαγή, ανακοινώνει ότι αντάρτες-μέλη της εκτόξευσαν ένα πύραυλο Grad εναντίον του αμερικανικού στρατοπέδου «Ανακόντα» (αλ-Μπακρ).

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Δύο αυτοκίνητα-βόμβες εκρήγνυνται, το ένα μετά το άλλο, σε σημείο ελέγχου των καθεστωτικών δυνάμεων, σκοτώνοντας 3 ιρακινούς στρατιώτες.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Χίλα. Δεκάδες ρουκέτες προσγειώνονται στο τοπικό αμερικανικό προξενείο.

15-3 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αλ-Χαντίθα. Τη στιγμή που «αφυπνισμένοι» μπάτσοι κάθονται στην πόρτα του κτιρίου που στεγάζουν το αρχηγείο τους, απολαμβάνοντας ενδεχομένως το σούρουπο, αντάρτες τους γαζώνουν, σκοτώνοντας 1 και τραυματίζοντας άλλους 6. Καταστρέφεται, επίσης, και ένα όχημα. Μετά από αυτό, οι μπάτσοι των 10$ συλλαμβάνουν τουλάχιστον 50 άτομα και τα στέλνουν στην αμερικανική βάση της πόλης. Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στην πόλη αλ-Χαμπανίγια, η αμερικανική αεροπορική βάση δέχεται επίθεση ανταρτών με πύραυλο Grad.

νη πράσινη ζώνη της πρωτεύουσας.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλα. Το αμερικανικό προξενείο δέχεται επίθεση με 3 πυραύλους κατιούσα.

18-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπάλαντ. Κατά τη διάρκεια συγκρούσεων ανταρτών με ιρακινούς μπάτσους σκοτώνεται ένας υπολοχαγός.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα καθεστωτικού οχήματος της αστυνομίας, σκοτώνοντας 3 μπάτσους.

19-3 - Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει ολοσχερώς ένα όχημα χάμβι αμερικανικής περιπόλου, στην οδό αλ-Βασρά της συνοικίας αλ-Καντρά. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στη συνοικία αλ-Καραντάχ, βόμβα σκοτώνει τον συνταγματάρχη Μιντάτ Αλί, του υπουργείου εσωτερικών, που περνά με το όχημά του εκείνη τη στιγμή.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου επανδρωμένο από «αφυπνισμένους» ιρακινούς μπάτσους. Σκοτώνουν 2 από αυτούς και παίρνουν όμηρους άλλους 2.

20-3 - Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο καθεστωτικών ιρακινών μπάτσων σκοτώνοντας 2 από αυτούς.

- Επαρχία αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον καθεστωτικών μπάτσων στη νοτιοανατολική συνοικία αζ-Ζουχούρ.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπάλαντ. Ο Σαμπρί Λατίφ, μπάτσος αντισυνταγματάρχης του καθεστώτος και διοικητής του αστυνο-

νται στην αμερικανική βάση της πόλης.

22-3 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια 4 συμμοριτών τους και τον τραυματισμό άλλων 5 σε επαφές με την ιρακινή πραγματικότητα το τελευταίο 48ωρο στην ευρύτερη περιοχή της Βαγδάτης. Εξ άλλου, μετά από επίθεση ανταρτών σε σημείο ελέγχου επανδρωμένο από στρατολογημένους, από τους κατοχικούς, «αφυπνισμένους» μπάτσους, στο προάστιο αλ-Μανσούρ, σκοτώνονται 4 μπάτσοι.

23-3 - Βαγδάτη. Η λεγόμενη πράσινη ζώνη γίνεται πεδίο βολής για άλλη μια φορά, τις πρωινές ώρες. Σήμερα βρέχει βλήματα όλμου. Νύχτα, ώρα 10μμ. Αμερικανική περίπολος βγαίνει παγανιά στα νότια της πρωτεύουσας. Και ξαφνικά όλα λάμπουν και όλα τελειώνουν για τέσσερεις από αυτούς, ενώ ένας πέμπτος παίρνει πάρασημα για το σπίτι...

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. «Σπιτική» βόμβα καταστρέφει ολοσχερώς αμερικανικό όχημα χάμβι στην οδό Τζαμίλ του Τικρίτ. Αγνοείται η τύχη των επιβαινόντων. Σε άλλη πόλη της επαρχίας, στο Ταζ Κουρματού, βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περίπολος κυβερνητικών στρατευμάτων, σκοτώνοντας 4 από αυτούς.

24-3 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Βρέχει βλήματα όλμου στην αμερικανική βάση της πόλης, σηκώνοντας σύννεφα καπνού.

- Αλ-Μπαγκντάντι. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής στρατιωτικής φάλαγγας νοτιοανατολικά της πόλης. Καταστρέφεται ένα βυτιοφόρο και σκοτώνονται 2 συμμορίτες.

ότι βομβάρδισαν την λεγόμενη πράσινη ζώνη της πρωτεύουσας με πύραυλους κατιούσα.

10-3 - Βαγδάτη. Βόμβα εκρήγνυται ακριβώς τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος στο προάστιο αλ-Μανσούρ. Σκοτώνονται 5 αμερικανοί συμμορίτες και τραυματίζονται άλλοι 4, ανάμεσά τους και ο ιρακινός μεταφραστής τους.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Η οργάνωση Τζαΐς αλ-Μουσλιμίν, μέλος του Μετώπου για Τζιχάντ και Αλλαγή, ανακοινώνει ότι αντάρτες-μέλη της εκτόξευσαν ρουκέτες εναντίον του αμερικανικού στρατοπέδου «Ανακόντα» (αλ-Μπακρ).

11-3 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται στο πέρασμα περιπόλου «αφυπνισμένων» ιρακινών μπάτσων (αυτών με τα 10$ την ημέρα...), κοντά σε παραπόταμο του ποταμού Τίγρη, «αναπαύοντας» 3 από αυτούς για πάντα. Όμως, σε άλλο σημείο της πόλης έχουν και οι αμερικανόπαιδες τα προβλήματά τους. Βόμβα φυτεμένη σε δρόμο καταστρέφει ολοσχερώς ένα όχημά τους και πιστεύεται ότι οι επιβαίνοντες συμμορίτες «αναπαύθηκαν» και αυτοί όπως και τα τσιράκια τους προηγουμένως.
- Βαγδάτη. Πύραυλος κατιούσα προσγειώνεται στην λεγόμενη πράσινη ζώνη.
- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι το χαμό 3 μισθοφόρων τους και του διερμηνέα τους, καθώς και τον τραυματισμό 1 ακόμη, από έκρηξη βόμβας κάπου στην επαρχία **Ντιγιάλα** χθες.

σκάει βόμβα και διακόπτει άδοξα την καριέρα τους...

12-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Βόμβα καταστρέφει ένα όχημα χάμβι στην εθνική οδό ανάμεσα στις πόλεις Ας-Σαρουκάτ και αλ-Καγιάρα τις πρώτες πρωινές ώρες. Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στην πόλη Μπαϊτζί, βόμβα σκοτώνει άλλους 3 αμερικανούς καριερίστες δολοφόνους.
- Επαρχία Ντι Καρ. Αν-Νασιρίγια. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό 3 μισθοφόρων τους, μετά από επίθεση με πυραύλους κατιούσα που δέχθηκε η αεροπορική βάση τους, γνωστή και ως Ταλίλ, τις πρώτες πρωινές ώρες.
- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Αντάρτες εκτοξεύουν 6 βλήματα όλμου εναντίον της αμερικανικής βάσης της πόλης.

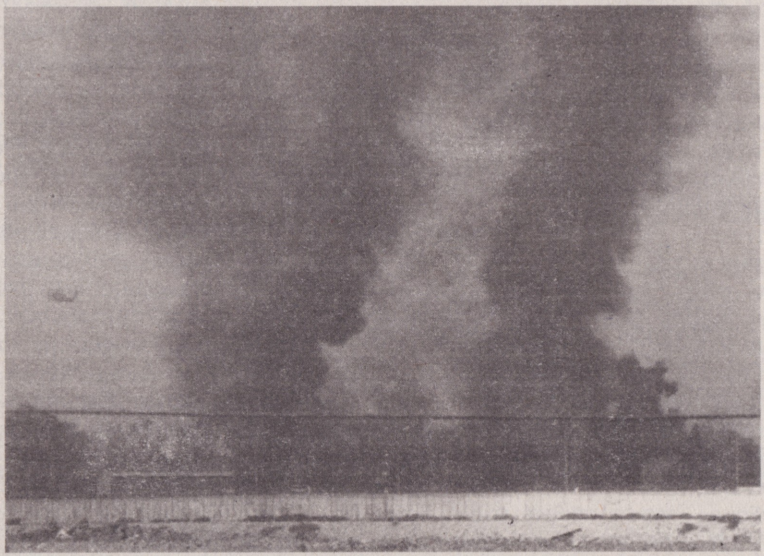
13-3 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπούριτζ. Έξι ιρακινοί, μέλη «Λαϊκών επιτροπών», που υποστηρίζονται από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις, σκοτώνονται και άλλοι 3 τραυματίζονται, μετά από συμπλοκή με αντάρτες.
- Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος μέσα σε συνάντηση «αφυπνισμένων» μπάτσων και παίρνει μαζί του πολλούς από αυτούς.

14-3 - Επαρχία ΄αλ-Ανμπάρ. Αλ-Καχίμ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής πεζής(!!!) περιπολίας στην είσοδο της πόλης, σκοτώνοντας 2 παλικαράδες.
- Βαγδάτη. Μπαράζ πυραύλων κατιούσα δέχεται η κατειλημμένη από τους αμερικανούς κατοχικούς βάση ας-Σακρ (Falcon) στο

αντάρτες τους γαζώνουν, σκοτώνοντας 1 και τραυματίζοντας άλλους 6. Καταστρέφεται, επίσης, και ένα όχημα. Μετά από αυτό, οι μπάτσοι των 10$ συλλαμβάνουν τουλάχιστον 50 άτομα και τα στέλνουν στην αμερικανική βάση της πόλης. Σε άλλο σημείο της επαρχίας, στην πόλη αλ-Χαμπανίγια, η αμερικανική αεροπορική βάση δέχεται επίθεση ανταρτών με πύραυλο Grad.

16-3 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Ας-Σαρουκάτ. Αυτοσχέδια βόμβα σκάει στο πέρασμα χάμβι του ιρακινού στρατού, σκοτώνοντας 2 στρατιώτες.
- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Αντάρτες, που επιβαίνουν σε 2 αυτοκίνητα, πυροβολούν και σκοτώνουν λοχαγό του ιρακινού στρατού μαζί με τους 3 σωματοφύλακές του.

17-3 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια 2 ακόμη συμμοριτών τους από έκρηξη βόμβας. Ακόμη, ένας πύραυλος κατιούσα προσγειώνεται μέσα στη λεγόμε-

ζίλ. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο καθεστωτικών ιρακινών μπάτσων σκοτώνοντας 2 από αυτούς.
- Επαρχία αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον καθεστωτικών μπάτσων στη νοτιοανατολική συνοικία αζ-Ζουχούρ.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπάλαντ. Ο Σαμπρί Λατίφ, μπάτσος αντισυνταγματάρχης του καθεστώτος και διοικητής του αστυνομικού τμήματος της πόλης, απαλλάσσεται των καθηκόντων του για πάντα, μαζί με 2 μπράβους του, μετά από καταιγισμό πυρών ανταρτών.
21-3 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Λυσσαλέο μπαράζ βλημάτων όλμου δέχεται η αμερικανική βάση στα προάστια της πόλης Ράγια. Την ίδια τύχη έχει και η αμερικανική βάση στην πόλη Χαμπανίγια τις πρώτες πρωινές ώρες.
- Επαρχία αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Δύο πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στην αμερικανική βάση «Echo».
- Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλα. Εννέα πύραυλοι κατιούσα προσγειώνο-

τώνοντας 4 από αυτούς.

24-3 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Βρέχει βλήματα όλμου στην αμερικανική βάση της πόλης, σηκώνοντας σύννεφα καπνού.
- Αλ-Μπαγκντάντι. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής στρατιωτικής φάλαγγας νοτιοανατολικά της πόλης. Καταστρέφεται ένα βυτιοφόρο και σκοτώνονται 2 συμμορίτες.
- Βαγδάτη. Τρεις πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στη λεγόμενη πράσινη ζώνη.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί. «Σπιτική» βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, σκοτώνοντας 2 και τραυματίζοντας άλλους 3, ενώ καταστρέφεται και το όχημά τους. Νωρίτερα, η οργάνωση Τζαΐς αλ-Μουσλιμίν, μέλος του Μετώπου για Τζιχάντ και Αλλαγή, ανακοινώνει ότι αντάρτες-μέλη της τοποθέτησαν βόμβα στο πέρασμα αμερικανικής φάλαγγας στο δρόμο από το Κιρκούκ στο Μπαϊτζί, καταστρέφοντας ένα όχημα και σκοτώνοντας 4 συμμορίτες και 1 αξιωματικό.

25-3 - Βαγδάτη. Η λεγόμενη πράσινη ζώνη δέχεται 3 βλήματα όλμου τις μεσημεριανές ώρες.
- Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ. Μπάτσος πέφτει νεκρός από πυρά ανταρτών, ενώ τραυματίζεται και ο αδελφός του.

26/2: Οι μυστικές υπηρεσίες του Αμπάς απαγάγουν έναν νοσοκόμο του νοσοκομείου Khalel της Ραμάλα ως ύποπτο για τη φωτογράφηση των σημαδιών βασανισμού που έφερε το σώμα του Sheikh Majd al-Barghouthi, μέλους της Χαμάς, πριν αυτός πεθάνει.

27/2: Απαγάγεται στη Ναμπλούς και κατόπιν δολοφονείται μαχητής των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ Ακσά. 💣 Τρεις παλαιστίνιοι τραυματίζονται σε αεροπορική επιδρομή στη Λωρίδα της Γάζας, ενώ άλλοι απαγάγονται. 💣 Σκοτώνονται πέντε μέλη των Ταξιαρχιών Qassam και ένας τραυματίζεται, όταν πύραυλος από ισραηλινό Απάτσι πλήττει το λεωφορείο στο οποίο επιβαίνουν στο Khan Younis. 💣 Οι ταξιαρχίες Qassam αναλαμβάνουν την ευθύνη για το μπαράζ επιθέσεων με πάνω από 30 πυραύλους στο Sderot και σε άλλους οικισμούς της δυτικής Negev. Ένας έποικος έχει σκοτωθεί στο Sderot, άλλοι 2 τραυματίζονται, ενώ αρκετοί νοσηλεύονται προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες του σοκ που έχουν υποστεί. Ζημιές προκαλούνται και σ' ένα εργοστάσιο. 💣 Σε βραδινή αεροπορική επιδρομή σε περιοχές στη Λωρίδα της Γάζας τραυματίζονται δεκάδες παλαιστίνιοι ενώ ένα βρέφος 5 μηνών πεθαίνει.

28/2: Δύο μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam σκοτώνονται μετά από αεροπορική επιδρομή στη Γάζα. Η ίδια οργάνωση αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με 8

τοχική θέση στο Kissufim. Άλλοι 3 αυτοσχέδιοι πύραυλοι πέφτουν στην παραλιακή πόλη Ashkelon, προκαλώντας ζημιές σε 7οροφο κτίριο, ενώ άλλοι 4 πλήττουν το Sderot. 💣 Σφοδρές μάχες διεξάγονται στη Jabalia, όπου οι Ταξιαρχίες Qassam απωθούν τους κατοχικούς. Πάνω από 100 είναι οι νεκροί παλαιστίνιοι μέχρι σήμερα.

4/3: Πύραυλος εκτοξεύεται εναντίον του Sderot.

5/3: Δολοφονείται ένας παλαιστίνιος στο Al-Khalil στα χέρια κατοχικών γουρουνιών. 💣 Σε εισβολή στα χωριά Al-Ajeen και Al-Karara οι ισραηλινοί στρατιώτες δολοφονούν με μια σφαίρα στο κεφάλι ένα βρέφος 20 ημερών, τραυματίζουν τη μητέρα και απαγάγουν τον πατέρα. 💣 Οι Ταξιαρχίες Qassam απαντούν με όλμους, ενώ ρίχνουν 1 ρουκέτα σε ισραηλινό τζιπ.

6/3: Κατοχικός στρατιώτης σκοτώνεται από έκρηξη βόμβας στα βόρεια της Λωρίδας της Γάζας. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ταξιαρχίες Quds, ένοπλη πτέρυγα της Ισλαμικής Τζιχάντ. Ακολουθεί ισραηλινή αεροπορική επιδρομή στην οποία σκοτώνεται ένας μαχητής της οργάνωσης. 💣 Ένοπλος εισβάλλει στη βιβλιοθήκη του Ινστιτούτου Ιουδαϊκών Σπουδών (κολέγιο με

στρατιωτική θητεία) στη δυτική Ιερουσαλήμ και με καταιγισμό πυροβολισμών σκοτώνει 8 σπουδαστές και αργότερα πέφτει νεκρός από σφαίρες μπάτσων. Το Ινστιτούτο αυτό φέρεται ως ισχυρότατος θεσμός της ισραηλινής κατοχής που δικαιώ-

γασίας και ειρήνης» να επισκεφθεί τη Γάζα.

11/3: Η Ισλαμική Τζιχάντ αρνείται ότι διαπραγματεύεται με την Αίγυπτο για ανακωχή με αντάλλαγμα να σταματήσουν οι επιθέσεις των κατοχικών εναντίον των στελεχών της. 💣 Οι κατοχικές δυνάμεις του Ισραήλ εισβάλλουν στο ραδιοσταθμό Sout Al-Quds και κατάσχουν εξοπλισμό, διατάσσοντας το κλείσιμό του. 💣 Στο Αλ Καλίλ εκατοντάδες σπουδαστές και δάσκαλοι διαδηλώνουν ενάντια στο κλείσιμο φιλανθρωπικών οργανώσεων από τους ισραηλινούς. 💣 Ρουκέτα εκτοξεύεται στο Ashkelon. Την ευθύνη αναλαμβάνει το PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης).

12/3: Τέσσερις μαχητές, οι δύο της Ισλαμικής Τζιχάντ, σκοτώνονται από πυρά της κατοχικών δυνάμεων στη Βηθλεέμ.

13/3: Η Ισλαμική Τζιχάντ εκτοξεύει πυραύλους εναντίον του Sderot, σε απάντηση στις πρόσφατες δολοφονίες μελών της.

15/3: Ισραηλινοί προσπαθούν να επιτεθούν στην οικογένεια του Alaa Abu Dehim, που έφερε σε πέρας την επίθεση εναντίον της ιουδαϊκής σχολής.

16/3: Οι Ταξιαρχίες Qassam χτυπούν ισραηλινό ελικόπτερο Απάτσι με πύραυλο και ρίχνουν 4 όλμους εναντίον κατοχικών στο Καν Γιουνίς. 💣 Παλαιστίνιος μαχαιρώνει στο λαιμό 49χρονο ισραηλινό στην Ιερουσαλήμ και διαφεύγει.

18/3: Απαγάγονται πέντε παλαιστίνιοι από τον καταυλισμό Nur Shams στην Τουλκαρέμ. 💣 Στη Λωρίδα ρίχνονται πυρά από κατοχικά σκάφη σε ψαράδικα παλαιστινίων. 💣 Τραυματίζονται πέντε παλαιστίνιοι μετά από ρίψη ρουκετών από τους κατοχικούς στη Beit Lahia. 💣 Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa εκτοξεύουν 3 ρουκέτες εναντίον κατοχικών ανατολικά του Al-Buraij.

21/3: Ένα άτομο σκοτώνεται και άλλα τραυματίζονται στην προσπάθειά τους να περάσουν στην Αίγυπτο από υπόγειο τούνελ. 💣 Απαγάγονται έξη παλαιστίνιοι στη Δυτική Όχθη από κατοχικούς και άλλοι έξη οπαδοί της Χαμάς από μπάτσους της ΠΑ (Παλαιστινιακής Αρχής).

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

«Δεν υπάρχει ανεξάρτητος Τύπος στην Αμερική, εκτός κι αν είναι στις πόλεις. Το ξέρετε και το ξέρω. Δεν υπάρχει κανείς που να τολμάει να γράψει (sic) ειλικρινά τις απόψεις του, κι αν το ήθελε δεν θα έφτανε στο χαρτί. Πληρώνομαι 150 δολάρια την εβδομάδα για να κρατάω τις αληθινές απόψεις μου μακριά από το χαρτί, άλλοι πληρώνεστε το ίδιο για τον ίδιο σκοπό, και όσοι κάνανε το λάθος να γράψετε ειλικρινά τις απόψεις σας, θα ψάχνατε για άλλη δουλειά. Η δουλειά του δημοσιογράφου της Νέας Υόρκης είναι να καταστρέφει την αλήθεια, να λέει ψέματα, να διαστρεβλώνει, να γλείφει τα πόδια του Μαμμωνά, και να πουλάει το γένος του και την πατρίδα του για το μεροκάματό του. Το ξέρετε και το ξέρω, τι ανοησία είναι να κάνεις πρόποση για έναν «ελεύθερο τύπο». Είμαστε τα εργαλεία και οι υποτελείς των πλούσιων ανθρώπων πίσω από τη σκηνή. Είμαστε οι μαριονέτες τους, αυτοί τραβάνε τα σκοινιά κι εμείς χορεύουμε. Τα ταλέντα μας, οι δυνατότητές μας και οι ζωές είναι ιδιοκτησία άλλων. Είμαστε πόρνες της διανόησης».

Τζον Σουίντον,
εκδότης της εφημερίδας New York Tribune, 1880.

Η «ειρηνευτική επέμβαση» στο Αφγανιστάν δείχνει ότι αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα στην εφαρμογή της. Την ίδια ώρα, ο Μπαν Κι-

όμους της δυτικής Negev. Ένας έποικος έ-χει σκοτωθεί στο Sderot, άλλοι 2 τραυματίζονται, ενώ αρκετοί νοσηλεύονται προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες του σοκ που έχουν υποστεί. Ζημιές προκαλούνται και σ' ένα εργοστάσιο. • Σε βραδινή αεροπορική επιδρομή σε περιοχές στη Λωρίδα της Γάζας τραυματίζονται δεκάδες παλαιστίνιοι ενώ ένα βρέφος 5 μηνών πεθαίνει.

28/2: Δύο μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam σκοτώνονται μετά από αεροπορική επιδρομή στη Γάζα. Η ίδια οργάνωση αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με 8 πυραύλους στο Sderot, κατά την οποία τραυματίζεται σωματοφύλακας του υπουργού εσωτερικής ασφαλείας του Ισραήλ Avi Dichter που επισκέπτεται τον οικισμό. • Τους 21 φτάνουν οι νεκροί παλαιστίνιοι σήμερα, από τους βομβαρδισμούς και τις επιδρομές στη Λωρίδα της Γάζας.

2/3: Επιδρομή πραγματοποιούν οι ισραηλινοί στην πόλη Beit Hanun με στόχο ένα μεταλλουργικό εργαστήριο, το οποίο τελικά καταστρέφουν. • Σειρά από επιθέσεις με πυραύλους Qassam γίνονται εναντίον του Sderot και του Nahal Oz. • Σκοτώνονται οκτώ παλαιστίνιοι από αεροπορικές επιδρομές. • Δολοφονείται ένας 14χρονος στην πόλη Beit Awa, κατά τη διάρκεια πορείας μαθητών. Χιλιάδες διαδηλώνουν και στη Ναμπλούς, τη Ραμάλα και την El-Bireh. • Η εβραϊκή οργάνωση Neturei Karta (Φρουροί της Πόλης) κάνει πικετοφορία στην Ιερουσαλήμ ενάντια στη γενοκτονία των παλαιστινίων. «Εμείς οι ορθόδοξοι εβραίοι καταδικάζουμε τη δολοφονική τρομοκρατία και το γκανγκστερισμό της Σιωνιστικής φονικής μηχανής» δηλώνουν. Η Neturei Karta θεωρεί πως δεν πρέπει να υπάρχει εβραϊκό κράτος, πριν από τον ερχομό του Μεσσία. Μόνο σήμερα έχουν σκοτωθεί 70 παλαιστίνιοι.

3/3: Ογδόντα παλαιστίνιοι έχουν απαχθεί τις τελευταίες 5 μέρες στη Jabalia και σε περιοχές της βόρειας Γάζας. • Σε πορεία παλαιστινίων στη Ραμάλα ενάντια στις σφαγές από τις κατοχικές δυνάμεις των ισραηλινών γίνονται επιθέσεις με πέτρες στους στρατιώτες, οι οποίοι δολοφονούν έναν 18χρονο. Ανάλογες πορείες γίνονται και σε άλλες περιοχές. • Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa εκτοξεύουν 4 όλμους σε κα-

στρατιωτική θητεία) στη δυτική Ιερουσαλήμ και με καταιγισμό πυροβολισμών σκοτώνει 8 σπουδαστές και αργότερα πέφτει νεκρός από σφαίρες μπάτσων. Το Ινστιτούτο αυτό φέρεται ως ισχυρότατος θεσμός της ισραηλινής κατοχής που δικαιώνει τις δολοφονίες παλαιστινίων. Μια ημέρα πριν, ο Ραβίνος Dov Lior είχε εκδώσει ανακοίνωση στην οποία «ευλογούσε» την

πολιορκία της Γάζας. • Σύμφωνα με άλλες πηγές, εισέβαλαν δύο ένοπλοι από τους οποίους ο ένας διέφυγε. Την ευθύνη για την επίθεση αναλαμβάνουν οι «Μάρτυρες του Ιμάντ Μουγκνίγιε και της Γάζας». Ο Ιμάντ Μουγκνίγιε ήταν στέλεχος της Χεσμπολλάχ που σκοτώθηκε από έκρηξη βόμβας στη Δαμασκό της Συρίας στις 12 Φεβρουαρίου. • Ισραηλινός πύραυλος σκοτώνει νεαρό παλαιστίνιο κοντά στη Beit Lahia.

7/3: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin, ένοπλη πτέρυγα των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, ανατινάζουν ισραηλινό τανκ στην περιοχή Al-Karara.

9/3: Η εφημερίδα Sunday Times δημοσιεύει άρθρο σύμφωνα με το οποίο μέλη της Χαμάς εκπαιδεύονται στο Ιράν, κάτι που η οργάνωση διαψεύδει.

10/3: Οι ισραηλινοί κατακτητές απαγορεύουν στον Ιταλό υπουργό «διεθνούς συνερ-

τον καταυλισμό Nur Shams στην Τουλκαρέμ. • Στη Λωρίδα ρίχνονται πυρά από κατοχικά σκάφη σε ψαράδικα παλαιστινίων. • Τραυματίζονται πέντε παλαιστίνιοι μετά από ρίψη ρουκετών από τους κατοχικούς στη Beit Lahia. • Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa εκτοξεύουν 3 ρουκέτες εναντίον κατοχικών ανατολικά του Al-Buraij.

21/3: Ένα άτομο σκοτώνεται και άλλα τραυματίζονται στην προσπάθειά τους να περάσουν στην Αίγυπτο από υπόγειο τούνελ. • Απαγάγονται έξη παλαιστίνιοι στη Δυτική Όχθη από κατοχικούς και άλλοι έξη οπαδοί της Χαμάς από μπάτσους της ΠΑ (Παλαιστινιακής Αρχής).

22/3: Σταματούν οι συγκρούσεις που είχαν ξεσπάσει ανάμεσα σε οπαδούς της Φατάχ και στην οργάνωση Τζουντ αλ Σαμ, στον καταυλισμό Ίν Χαλούε στο Λίβανο.

23/3: Τεθωρακισμένα ρωσικά άρματα ετοιμάζονται να παραδώσουν οι ισραηλινοί στους μπάτσους της ΠΑ στη Δυτική Όχθη.

25/3: Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν 4 όλμους εναντίον του κατοχικού φυλακίου Mintad ανατολικά του Καν Γιουνίς. • Τραυματίζεται σοβαρά παλαιστίνιος από πυροβολισμούς κατοχικών, νότια της Ναμπλούς. • Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin, εκτοξεύουν 2 ρουκέτες στον οικισμό Kfar Azza και 1 στο Sderot. • Τραυματίζεται κατοχικός σε συμπλοκές με τις Ταξιαρχίες Qassam ανατολικά του καταυλισμού Bureij. • Επίθεση με πυροβολισμούς δέχονται κατοχικοί, που εισβάλλουν στην πόλη Qabatiya. • Στην απομόνωση οδηγούνται 3 παλαιστίνιες, που βρίσκονται φυλακισμένες στις ισραηλινές φυλακές και πραγματοποιούν απεργία πείνας.

26/3: Επιδρομή των κατοχικών με έρευνες σε σπίτια στη Ναμπλούς και στους καταυλισμούς Beit Al-Ma και Balata. Συλλαμβάνεται ο Hani Barabra, 35 ετών και μαζί του ο 50χρονος Omar Jaber, διοικητής των Ταξιαρχιών Qassam, που καταζητείται εδώ και χρόνια. Συνολικά συλλαμβάνονται 4 άτομα.

είναι να κάνεις πρόποση για έναν «ελεύθερο τύπο». Είμαστε τα εργαλεία και οι υποτελείς των πλούσιων ανθρώπων πίσω από τη σκηνή. Είμαστε οι μαριονέτες τους, αυτοί τραβάνε τα σκοινιά κι εμείς χορεύουμε. Τα ταλέντα μας, οι δυνατότητές μας και οι ζωές είναι ιδιοκτησία άλλων. Είμαστε πόρνες της διανόησης».

Τζον Σουίντον,
εκδότης της εφημερίδας New York Tribune, 1880.

Η «ειρηνευτική επέμβαση» στο Αφγανιστάν δείχνει ότι αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα στην εφαρμογή της. Την ίδια ώρα, ο Μπαν Κιμουν, γραμματέας του ΟΗΕ, παραδέχεται ότι στις πιο πολλές νότιες και ανατολικές περιοχές της χώρας δεν μπορούν να εισέλθουν οι κατοχικοί και οι «ανθρωπιστικές βοήθειες». Αξιωματούχος του ΝΑΤΟ δηλώνει ότι χρειάζεται η βοήθεια της Ρωσίας, αφού δύσκολα τα φέρνουν βόλτα πλέον στο Αφγανιστάν, ενώ την ίδια ώρα αποχωρούν οι 2 τελευταίοι Ελβετοί αξιωματικοί από τη χώρα.

Ας δούμε τώρα, ποια ήταν η πορεία των αντάρτικων επιχειρήσεων εναντίον των κατακτητών στο μήνα που μας πέρασε. Οι επιχειρήσεις πραγματοποιήθηκαν σε 25 συνολικά επαρχίες.

Επαρχία Badghis: 2/3- Ενέδρα στήνεται με στόχο περιπολία μπάτσων στην περιφέρεια Bala Marghab. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και άλλοι τραυματίζονται, ενώ απαλλοτριώνεται οπλισμός και μια μοτοσικλέτα. **18/3-** Ύστερα από ενέδρα σε ΝΑΤΟικό κομβόι στην περιοχή Jilogr, καταστρέφονται 3 άρματα μάχης και σκοτώνονται 10 κατοχικοί.

Επαρχία Baghlan: 6/3- Μουτζαχεντίν στήνουν ενέδρα σε κομβόι κατοχικών στην περιοχή Char Shanbi. Στη μάχη που κρατάει μια περίπου ώρα σκοτώνονται 3 κατοχικοί, ενώ κάποιοι τραυματίζονται. **17/3-** Μεγάλες φθορές προξενούνται στο αρχηγείο της περιφέρειας Tala Brpak, μετά από επίθεση με ελαφρά και βαρέα όπλα.

Επαρχία Balkh: 5/3- Βραδινή επίθεση πραγματοποιείται εναντίον αξιωματούχου της περιφέρειας Dawlat Abad, ο οποίος σκοτώνεται όπως και οι 2 μπράβοι του. Επίθεση γίνεται σε μπάτσους των μυστικών υπηρεσιών. Το όχημά τους καταστρέφεται και όλοι τους σκοτώνονται.

Επαρχία Farah: 19/3- Σφοδρές μάχες ξεσπούν στην περιφέρεια Bakwa. Σκοτώνονται 8 καθεστωτικοί και καταστρέφονται 2 οχήματα, ενώ απαλλοτριώνεται όλος ο οπλισμός. Επίθεση δέχεται ο αστυνομικός διοικητής της περιφέρειας Delaram και μαζί του σκοτώνονται και 2 συνάδελφοί του.

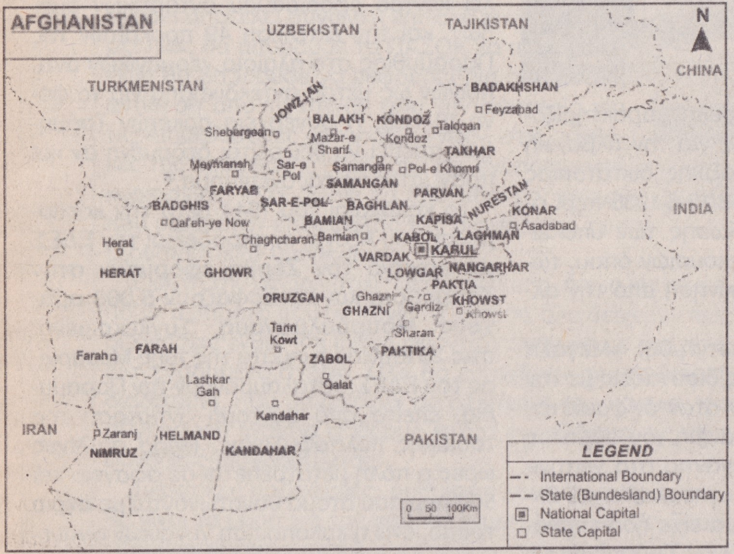
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Επαρχία Ghazni: 24/3- Τρεις στρατιώτες σκοτώνονται και άλλοι τραυματίζονται, στην περιοχή Chirly, όταν μουτζαχεντίν στήνουν ενέδρα σε κομβόι του στρατού. Ο οπλισμός απαλλοτριώνεται. **24/3-** Σκοτώνεται διοικητής των μπάτσων την ώρα που κάνει τα ψώνια του σε αγορά στην περιφέρεια Maqer.

Επαρχία Garmsier: 2/3- Δολοφονούνται πέντε άμαχοι στην περιοχή Khari και Kharko. Κάποιοι άλλοι τραυματίζονται ενώ καταστρέφονται σπίτια.

Επαρχία Ghor: 28/2- Αιχμαλωτίζεται ο διοικητής, μαζί με τον αρχηγό των μπάτσων της περιφέρειας Dawlatyar, καθώς και άλλοι 35 μπάτσοι. Περίπου 50 όπλα απαλλοτριώνονται. **8/3-** Επίθεση με όλμους γίνεται στο αρχηγείο της επαρχίας. **16/3-** Επίθεση με 5 όλμους γίνεται στα γραφεία της PRT (Επαρχιακής Ομάδας Ανασυγκρότησης) στην πρωτεύουσα Chokhchran.

Επαρχία Helmand: 27/2- Ενέδρα στήνεται σε κομβόι των μπάτσων στην περιοχή Shorshorak στην περιφέρεια Marja. Καταστρέφονται 8 οχήματα και σκοτώνονται 15 μπάτσοι, ενώ απαλλοτριώνονται όπλα και οχήματα. **28/2-** Ανατινάζονται βρετανικά άρματα μάχης που περιπολούν στην περιοχή Shekhzo.

λος αριθμός βρετανών νεκροί και τραυματίες. **24/3-** Ανατινάζεται βρετανικό άρμα μάχης που περιπολεί στην περιοχή Badghi. Άλλο ένα άρμα μάχης ανατινάζεται στην περιοχή Lorpazor.

Επαρχία Herat: 2/3- Σε ενέδρα στην περιοχή Jalali με στόχο όχημα του στρατού, στο οποίο επιβαίνει ο διοικητής Abdul Baqi, σκοτώνονται 2 στρατιώτες, ενώ ο ίδιος τραυματίζεται. **15/3-** Επίθεση με ελαφρά και βαρέα όπλα εναντίον κομβόι των μπάτσων στην περιφέρεια Ghorian. Στη μάχη που διαρκεί μια ώρα, καταστρέφεται ένα όχημα των μπάτσων, σκοτώνονται 3 και 2 απ' αυτούς τραυματίζονται.

Επαρχία Jawzjan: 22/3- Πρωινή ενέδρα στήνεται στο αυτοκίνητο του διοικητή των μπάτσων της περιφέρειας. Σκοτώνεται ο ίδιος και 3 συνοδοί του.

Επαρχία Kabul: 27/2- Επίθεση με ρουκέτες και αυτόματα έχει στόχο το κομβόι του υπουργού εσωτερικών Zarar Ahmad Moqbel σε δρόμο, 50 χλμ. έξω από την πρωτεύουσα. **2/3-** Πυροδοτείται βόμβα με στόχο κέντρο εκπαίδευσης μπάτσων στην περιοχή Paktia Kot. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι και άλλοι τραυματίζονται. **18/3-** Ενέδρα στήνεται σε κομβόι του ΝΑΤΟ στην περιοχή Khorkhil. Καταστρέφονται 2 τανκ και 1 ακόμη όχημα, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται πάνω από 14 κατοχικοί. **22/3-** Αντιαεροπορική ρουκέτα καταρρίπτει κατασκοπευτικό αεροσκάφος των ΝΑΤΟικών στην περιφέρεια So-rabi. **25/3-** Σκοτώνονται 2 αξιωματούχοι του υπουργείου εσωτερικών από έκρηξη βόμβας στην περιοχή Hangran.

Επαρχία Kandahar: 2/3- Έκρηξη εναντίον κατοχικού οχήματος στην περιοχή Μουσάν τραυματιστούν άλλοι 80, ενώ το κτίριο γίνεται καλοκαιρινό. Το καθεστώς ανακοινώνει πως από την επίθεση υπήρξαν μόνο 2 νεκροί. **4/3-** Καμικάζι που ονομάζεται Zaker επιχειρεί εναντίον του αρχηγείου των μπάτσων στην περιφέρεια Tani. Ο Zaker οδηγεί λεωφορείο με εκρηκτικά που το ρίχνει στο κτίριο, σκοτώνοντας 10 και τραυματίζοντας απροσδιόριστο αριθμό μπάτσων. **8/3-** Αφγανός κατάσκοπος των υπηρεσιών πληροφοριών εκτελείται στην περιφέρεια Domado.

Επαρχία Kunar: 28/2- Τηλεχειριζόμενη νάρκη καταστρέφει όχημα της συνοριοφυλακής, που περιπολεί στην περιοχή Tanar. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται ή τραυματίζονται. **5/3-** Οκτώ αμερικανοί σκοτώνονται μετά από ενέδρα στην περιοχή Khas Kurangal. **6/3-** Σκοτώνονται 4 αμερικανοί τρομοκράτες και 1 άρμα μάχης καταστρέφεται, όταν δέχονται επίθεση από αντάρτες στην περιοχή Managi. Η επίθεση γίνεται την ώρα που οι κατοχικοί πραγματοποιούν έρευνες σε σπίτια. **8/3-** Δύο αμερικανοί που περιπολούν πεζοί, σκοτώνονται στην περιοχή Korangal. **17/3-** Καταρρίπτεται αμερικανικό Black Hawk. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. **18/3-** Επίθεση σε φυλάκιο του στρατού γίνεται στην περιφέρεια Sargano. Σκοτώνονται 3 κατοχικοί και τραυματίζεται ένας. **19/3-** Ενέδρα στήνεται σε αμερικανικό άρμα μάχης στην περιφέρεια Narang. Το άρμα καταστρέφεται ολοσχερώς και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται ή τραυματίζονται.

Επαρχία Kunduz: 4/3- Ανατινάζεται γερμανικό τζιπ στην περιφέρεια Khan Abad. Πέντε γερμανοί κατακτητές σκοτώνονται. **16/3-** Βραδινή επίθεση με όλμους γίνεται στο αεροδρόμιο, όπου διαμένουν πολλοί γερμανοί στρατιώτες. **21/3-** Αιχμαλωτίζεται κατάσκοπος των κατοχικών και, μετά από ανάκριση, εκτελείται.

Επαρχία Laghman: 26/2- Στο δρόμο Kabul-Jalal Abad, στην περιοχή Sorkhgan, γίνεται επίθεση σε φυλάκιο των μπάτσων. Σκοτώνονται 2 απ' αυτούς, απαλλοτριώνεται ο οπλισμός και πυρπολείται ένα όχημα των αμερικανών. **21/3-** Επίθεση με ελαφρά και βαρέα όπλα γίνεται στο αρχηγείο της περιφέρειας

τινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης που περιπολεί στην περιφέρεια Wazi Khoa. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται ή τραυματίζονται. **17/3-** Κατοχικό άρμα μάχης καταστρέφεται από νάρκη στην περιοχή Hasan Khil και οι 9 επιβαίνοντες σ' αυτό σκοτώνονται ή τραυματίζονται. **18/3-** Επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Janikhil και σε αστυνομικό σταθμό. Έξι κατοχικοί σκοτώνονται και άλλοι τραυματίζονται. Ανατινάζεται βρετανικό άρμα μάχης στην περιοχή Hasan Khil.

Επαρχία Paktika:23/3- Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης που περιπολεί στην περιοχή Ghorji της περιφέρειας Waza Khwa. Η καταστροφή είναι ολοσχερής. Άλλα 2 οχήματα των αμερικανών που μεταφέρουν τρόφιμα καταστρέφονται στην περιφέρεια Yahia Khil. **25/3-** Σκοτώνονται 5 μπάτσοι όταν τηλεχειριζόμενη νάρκη πλήττει το όχημά τους στην περιοχή Kotwal.

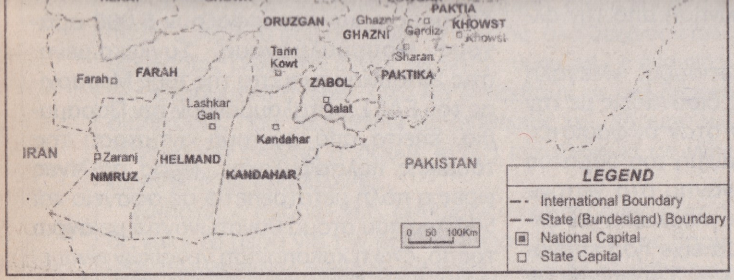
Επαρχία Parwan: 26/2- Επίθεση ανταρτών σε φυλάκιο μπάτσων στην περιοχή Awzeng της περιφέρειας Shenwaro. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και τα όπλα τους απαλλοτριώνονται από τους αντάρτες.

Επαρχία Shabrghan: 7/3- Επίθεση στον αστυνομικό σταθμό που βρίσκεται στο δρόμο ανάμεσα στο Mazar και το Shabrghan. Οι καταστροφές είναι ολοκληρωτικές, ενώ οι απώλειες των μπάτσων άγνωστες.

Επαρχία Takhar: 3/3- Επίθεση γίνεται με ελαφρά και βαρέα όπλα εναντίον του αρχηγείου της περιφέρειας Bangai. Η μάχη κρατάει για μια περίπου ώρα και το κτίριο υφίσταται μεγάλες ζημιές, ενώ παραμένουν άγνωστες περαιτέρω απώλειες.

Επαρχία Uruzgan: 4/3- Στην περιφέρεια Khas ανατινάζεται ολλανδικό άρμα με βαριές απώλειες. Στο χωριό Kesh της περιφέρειας Charchino κατοχικοί προσπαθούν να απενεργοποιήσουν βόμβα. Η βόμβα ενεργοποιείται με τηλεχειρισμό, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 20 απ' αυτούς.

Επαρχία Wardak: 23/3- ΝΑΤΟικοί προσπαθούν να κάνουν έρευνες σε σπίτια στο Aka Khil. Όμως είναι άτυχοι και βρίσκονται με 4 άρματα κατεστραμμένα και 8 νεκρούς, όταν

νται 8 οχήματα και σκοτώνονται 15 μπάτσοι, ενώ απαλλοτριώνονται όπλα και οχήματα. **28/2-** Ανατινάζονται βρετανικά άρματα μάχης που περιπολούν στην περιοχή Shekhzo. Το κόστος της επιχείρησης για τους μουτζαχεντίν ανέρχεται στα 127 δολάρια, ενώ για τους κατοχικούς οι απώλειες είναι 10 νεκροί και 2 κατεστραμμένα άρματα μάχης. **2/3-** Ανατινάζεται βρετανικό άρμα μάχης στην περιοχή Shorki. **1/3-** Βρετανοί επιτίθενται σε αντάρτες στην περιοχή Qalai Kaz. Κατά τη διάρκεια της μάχης καταστρέφονται άρματα μάχης και οι κατοχικοί υφίστανται βαριές απώλειες. Ενέδρα στήνεται σε κομβόι στην περιοχή Shandak. Καταστρέφονται 2 άρματα μάχης και σκοτώνονται 10 κατακτητές. Κατοχικοί δολοφονούν 20 αμάχους στην περιοχή Joshali και ισχυρίζονται ότι σκότωσαν 35 μουτζαχεντίν. **4/3-** Ανατινάζεται βρετανικό άρμα μάχης που περιπολεί στην περιοχή Shorki. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται ή τραυματίζονται. **8/3-** Σε άλλη επίθεση εναντίον βρετανικού άρματος μάχης τέσσερις «υπερασπιστές της ειρήνης» σκοτώνονται ή τραυματίζονται. **9/3-** Κατά τις 9 το πρωί ανατινάζεται βρετανικό άρμα μάχης που περιπολεί στην περιοχή Shorki. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται 5 βρετανοί κατοχικοί. **15/3-** Στην περιφέρεια Musa Qalla, καταστρέφονται 7 οχήματα του αφγανικού στρατού και σκοτώνονται 20 στρατιώτες, ενώ άλλοι τραυματίζονται. Καταστρέφεται φυλάκιο του στρατού στην περιοχή Shakariz και απαλλοτριώνεται οπλισμός. **16/3-** Ανατινάζονται 3 βρετανικά άρματα μάχης με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην περιφέρεια Grishk και σκοτώνονται ή τραυματίζονται πάνω από 10 βρετανοί. **22/3-** Βρετανοί κατοχικοί πραγματοποιούν επιδρομή εναντίον ανταρτών στην περιοχή Takhta Pol της περιφέρειας Gramsir. Η μάχη διαρκεί όλη τη νύχτα και οι απώλειες είναι βαριές για τους κατοχικούς: 2 άρματα μάχης κατεστραμμένα και μεγά-

χημα, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται πάνω από 14 κατοχικοί. **22/3-** Αντιαεροπορική ρουκέτα καταρρίπτει κατασκοπευτικό αεροσκάφος των ΝΑΤΟικών στην περιφέρεια So-rabi. **25/3-** Σκοτώνονται 2 αξιωματούχοι του υπουργείου εσωτερικών από έκρηξη βόμβας στην περιοχή Hangran.

Επαρχία Kandahar: 2/3- Έκρηξη εναντίον κατοχικού οχήματος στην περιοχή Μουσάν σκοτώνει ένα καναδό στρατιώτη. Ανατινάζεται καναδικό άρμα μάχης που περιπολεί στην περιοχή Qlai Shahmer. Οι επιβαίνοντες σκοτώνονται ή τραυματίζονται. **6/3-** Ανατινάζεται καναδικό άρμα μάχης στην περιοχή Kandolan στην περιφέρεια Shal Walikot. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται ή τραυματίζονται. **7/3-** Ανατινάζεται καναδικό τανκ που περιπολεί στην περιοχή Maqer. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες. Άλλο καναδικό άρμα μάχης ανατινάζεται στην περιοχή Grmawak. **15/3-** Έκρηξη βόμβας αποδεκατίζει πεζή περίπολο καναδών. **16/3-** Επίθεση με ρουκέτες γίνεται σε αστυνομικό σταθμό. Με πέντε όλμους φιλοδωρούν οι μουτζαχεντίν τους καναδούς που κρύβονται στο αεροδρόμιο. **21/3-** Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων στην περιοχή Mirza Ahmmad Khan Kalacha και 7 μπάτσοι σκοτώνονται. Ανατινάζονται 2 καναδικά άρματα μάχης στην περιοχή Ashgheor. **25/3-** Σκοτώνονται 17 καναδοί και άλλοι τραυματίζονται σε ενέδρα στην περιοχή Mushan Hada.

Επαρχία Kapisa: 5/3- Βραδινή επίθεση με όλμους γίνεται στο επαρχιακό αρχηγείο. **23/3-** Επίθεση με 5 όλμους γίνεται στη ΝΑΤΟική βάση στην περιοχή Tamer της περιφέρειας Tagab. Πάνω από 15 άτομα σκοτώνονται ή τραυματίζονται, ενώ κτίρια και οχήματα δέχονται την ανάλογη ανακαίνιση...

Επαρχία Khost: 3/3- Επίθεση αυτοκτονίας εναντίον στρατιωτικών εγκαταστάσεων γίνεται στην περιφέρεια Sabri. Σύμφωνα με ανακοίνωση του Ισλαμικού Εμιράτου του Αφγανιστάν, ο αντάρτης, που ονομάζεται Abdullah, ανατινάζεται με φορτηγό στο οποίο έχουν φορτωθεί 5 τόνοι εκρηκτικών, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 77 στρατιώτες και να

κό τζιπ στην περιφέρεια Khan Abad. Πέντε γερμανοί κατακτητές σκοτώνονται. **16/3-** Βραδινή επίθεση με όλμους γίνεται στο αεροδρόμιο, όπου διαμένουν πολλοί γερμανοί στρατιώτες. **21/3-** Αιχμαλωτίζεται κατάσκοπος των κατοχικών και, μετά από ανάκριση, εκτελείται.

Επαρχία Laghman: 26/2- Στο δρόμο Kabul-Jalal Abad, στην περιοχή Sorkhgan, γίνεται επίθεση σε φυλάκιο των μπάτσων. Σκοτώνονται 2 απ' αυτούς, απαλλοτριώνεται ο οπλισμός και πυρπολείται ένα όχημα των αμερικανών. **21/3-** Επίθεση με ελαφρά και βαρέα όπλα γίνεται στο αρχηγείο της περιφέρειας Dawlat Shah.

Επαρχία Logar: 8/3- Ενέδρα στήνεται σε κομβόι αμερικανών στο δρόμο Kabul-Gardiz. Η μάχη κρατάει για περίπου 2 ώρες, καταστρέφονται 2 άρματα μάχης και σκοτώνονται 6 αμερικανοί. **23/3-** Επίθεση σε αστυνομικό φυλάκιο αφήνει πίσω της 3 μπάτσους νεκρούς και όπλα στα χέρια των ανταρτών.

Επαρχία Nangarhar: 15/3- Επίθεση γίνεται σε φυλάκιο της συνοριοφυλακής. Επτά στρατιώτες σκοτώνονται και τραυματίζονται, ενώ απαλλοτριώνεται όλος ο οπλισμός τους. **16/3-** Επίθεση γίνεται σε φυλάκιο των μπάτσων στο δρόμο Kabul-Jalal Abad. Στη μάχη που κρατάει μια ώρα καταστρέφεται ένα όχημα των μπάτσων, ενώ περαιτέρω απώλειες παραμένουν άγνωστες. Επίθεση με ελαφρά και βαρέα όπλα γίνεται σε φυλάκιο των μπάτσων στην πρωτεύουσα Jalalabad. Η μάχη κρατάει μια ώρα και απαλλοτριώνεται ο οπλισμός, ενώ οι μπάτσοι διαφεύγουν. **24/3-** Σκοτώνονται 4 αμερικανοί και 6 αφγανοί στρατιώτες ενώ άλλοι τραυματίζονται, σε συμπλοκή που ξεσπάει στο κέντρο της περιφέρειας Kama. Σκοτώνονται, επίσης, 2 πολίτες και δύο μουτζαχεντίν.

Επαρχία Nemroz: 1/3- Επίθεση με όλμους γίνεται σε ινδική κατοχική βάση στην περιοχή Menar. **4/3-** Επίθεση γίνεται σε αστυνομικό φυλάκιο στην περιοχή Razi. Σκοτώνονται 3 μπάτσοι και ο οπλισμός απαλλοτριώνεται. **6/3-** Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων και σκοτώνονται 4 απ' αυτούς. Άγρια συμπλοκή ξεσπά και στην περιοχή Trara στην κοιλάδα Paich. Οι απώλειες παραμένουν άγνωστες.

Επαρχία Paktia: 27/2- Σκοτώνονται 4 πολωνοί κατοχικοί από έκρηξη βόμβας. **8/3-** Ανα-

σταται μεγάλες ζημιές, ενώ παραμένουν άγνωστες περαιτέρω απώλειες.

Επαρχία Uruzgan: 4/3- Στην περιφέρεια Khas ανατινάζεται ολλανδικό άρμα με βαριές απώλειες. Στο χωριό Kesh της περιφέρειας Charchino κατοχικοί προσπαθούν να απενεργοποιήσουν βόμβα. Η βόμβα ενεργοποιείται με τηλεχειρισμό, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 20 απ' αυτούς.

Επαρχία Wardak: 23/3- ΝΑΤΟικοί προσπαθούν να κάνουν έρευνες σε σπίτια στο Aka Khil. Όμως είναι άτυχοι και βρίσκονται με 4 άρματα κατεστραμμένα και 8 νεκρούς, όταν πέφτουν σε ενέδρα των μουτζαχεντίν

Επαρχία Zabul: 28/2- Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό τανκ στην περιφέρεια Sewri. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται ή τραυματίζονται. Σε

άλλη επίθεση εναντίον κομβόι στην περιοχή Pezwa και Kazk σκοτώνονται 20 ΝΑΤΟικοί και καταστρέφονται 2 άρματα. **8/3-** Πυρπολούνται 3 οχήματα των αμερικανών σε επίθεση εναντίον κομβόι που μετέφεραν προμήθειες και εξοπλισμό σε βάσεις στην πρωτεύουσα Qalat. Στην επίθεση σκοτώνονται και 8 μπάτσοι. **16/3-** Έκρηξη βόμβας καταστρέφει όχημα των μπάτσων και σκοτώνει 5 απ' αυτούς. Αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανούς, των οποίων το κομβόι περνάει από τον αυτοκινητόδρομο Kabul-Kandahar. Σκοτώνονται 18 αμερικανοί και καταστρέφονται 3 άρματα. **18/3-** Καταστρέφονται 2 οχήματα των μπάτσων και σκοτώνονται 7 απ' αυτούς, μετά από επίθεση σε φυλάκιο, στην πόλη Qalat. Σε άλλη περιοχή της ίδιας πόλης καταστρέφεται όχημα του στρατού.

ΤΣΑΜΗΔΕΣ: Μια ιστορία του χθες, στο σημερα

Την Πέμπτη 21 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο εκδήλωση για το ζήτημα των Τσάμηδων με διοργανωτές το Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας και το Κέντρο Ερευνών Μειονοτικών Ομάδων. Όπως γνωρίζουμε και από άλλες παρόμοιες συζητήσεις, οι αντιδράσεις ήταν άμεσες από κάθε λογής εθνικά υπερήφανους. Πέρα από την παρέμβαση τους στην εκδήλωση, συνωστίζονταν και στα τηλεοπτικά παράθυρα για να αποδείξουν τη συνομωσιολογία του πράγματος. Κάτι ανάλογο έγινε και μέσα από τη στήλη ***Ανάλυση στα γεγονότα,*** με τίτλο *«Τσάμικος ταμπάκος από την Πάντειο»*, του Γ. Τζώρτζη στην Ελευθεροτυπία, όπου εξανίσταται ακόμη και για τη συμμετοχή του ΚΕΜΟ, αφού δεν υφίσταται θέμα μειονότητας(!). Η διαπιστωμένη από πολλούς κρατική αντι-μειονοτική πολιτική βρίσκει εύκολα συμμάχους από το δημοσιογραφικό χώρο, παρ' ότι και μέσα στο ΥΠΕΞ σε απόρρητο έγγραφο αναφέρεται ότι «η ελληνική μειονοτική πολιτική βρίσκεται αγκυλωμένη σε θέσεις της πρώιμης μεταπολεμικής εποχής, οχυρωμένη πίσω από νομικά, ή νομικίστικα απολιθώματα».[1]

Είναι δεδομένο ότι **οι όροι «έθνος» και «εθνικό» αποτελούν τεχνητές εννοιολογικές κατασκευές** από την κυριαρχία για να νομιμοποιήσει... νει λόγος για ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας. Η παραμονή τους εντός της ελληνικής επικράτειας δεν ανέστειλε τις καχυποψίες και εχθρότητες αλλά συχνά τις υποδαύλιζε. Η καταστροφή της μειονότητας, πραγματοποιείται με το τέλος της Κατοχής όπου παρουσιάζονται ως φανατικοί ανθέλληνες και εγκληματικές φυσιογνωμίες.

Τσάμηδες στην αγορά της Παραμυθιάς

Για πολλούς αιώνες η συγκατοίκηση των Τσάμηδων με τους γύρω χριστιανικούς πληθυσμούς δεν αποτελούσε πρόβλημα στο πλαίσιο της πολυθρησκευτικής και πολυφυλετικής οθωμανικής επικράτειας. Το ζήτημα της Τσαμουριάς ουσιαστικά ξεκινά παράλληλα με τους βαλκανικούς πολέμους και με τη δράση ντόπιων ομάδων που δρουν συχνά με ληστρικό περίβλημα αλλά ουσιαστικά αποτελούσαν εθνικιστικές συμμορίες του κράτους.

Ως Τσαμουριά θεωρείται η περιοχή της Ηπείρου που περιλαμβάνει τις γεωγραφικές ζώνες Ηγουμενίτσας, Πάργας, Παραμυθιάς, Φιλιατών και Μαργαριτίου, ουσιαστικά η σημερινή Θεσπρωτία. Οι Τσάμηδες υπέστηνται από την ελληνική βουλή (χαρακτηρίζονται υπερβολικά θετικές για την αλβανική πλευρά). Εν μέσω μεταξικής δικτατορίας ψηφίζεται ο νόμος 735/8/15-6-1935 περί αναγκαστικής απαλλοτρίωσης των υπολειπόμενων αλβανικών περιουσιών όπου, τώρα, θεωρείται εχθρική κίνηση από την αλβανική πλευρά.

Ο αλβανικός αλυτρωτισμός, «Μεγάλη Αλβανία», αποκτάει νέες διαστάσεις με την ιταλική κτήση του 1939 όταν οι φασίστες τον χρησιμοποιούν ως αιχμή του δόρατος των ιταλικών πιέσεων ενάντια στα γειτονικά βαλκανικά κράτη Γιουγκοσλαβία και Ελλάδα. Το τσάμικο ζήτημα είχε ήδη επανατεθεί... **Οι επαφές πολλών Τσάμηδων με τη φασιστική Ιταλία χρονολογείται από τις αρχές του '30, οπότε και μεταφέρουν στα χωριά τους, εθνικιστικές και φασιστικές απόψεις.** Η άφιξη στην Τσαμουριά,

Νίκου δολοφονεί δυο μεγαλοπαράγοντες των Τσάμηδων: τον κτηματία Τεφήκ Κεμάλ και τον γιατρό Αχμέτ Κασήμ. Με τη σειρά τους οι Τσάμηδες δολοφονούν τον νομάρχη Θεσπρωτίας Γ. Βασιλάκο, το φυτίλι δεν θα αργήσει να ανάψει...Τον Δεκέμβρη του 1942 ο νομάρχης Θεσπρωτίας Κ. Κοντογιάννης σε έκθεση του περιγράφει τις συγκρούσεις και διαμάχες μεταξύ ελλήνων και Τσάμηδων ως αληθινή κόλαση. Αφού στις αρχές του μήνα είχε δολοφονηθεί αρχικά ένας εκ των ηγετών των Τσάμηδων ο Γ. Σαντίκ και ακολούθησαν 11 έλληνες, όπως ο κοινοτάρχης και ο ιερέας της κοινότητας Σπαθαραίων. Παράλληλα με την βοήθεια της ιταλικής διοίκησης συγκροτείται η K.S.I.L.I.A., Αλβανικό Σύστημα Πολιτικής Διοίκησης της περιοχής, που σταδιακά αποκτά αρμοδιότητες και λειτουργίες Χωροφυλακής, τελωνειακές, δικαστικές και οικονομικές αρχές.

Το 1943 είναι μια χρονιά γενικευμένης σύγκρουσης με σημαντικότερα γεγονότα την καταστροφή του πλούσιου κεφαλοχωριού Φανάρι, που κατά τη νέα κατοχική γερμανική διοίκηση της περιοχής, αποτελεί κέντρο εφοδιασμού αντάρτικών ομάδων, και την εκτέλεση 49 προκρίτων της Παραμυθιάς στο πλαίσιο γερμανικών αντίποινων ως μέτρο αντεκδίκησης για το φόνο 10 ναζί. Η συνέργεια αρκετών Τσάμηδων πρέπει να θεωρείται δεδομένη αν και πραγματοποιείται ανεπίσημα.[3]

Το καλοκαίρι του 1944 μετά την κατάρρευση του Άξονα, **οι ακροδεξιοί τον ΕΔΕΣ με αρχηγό τον Ζέρβα εφορμούν στην Τσαμουριά και κατασφάζουν 5.000 αμάχους Μουσουλμάνους**. Συγκεκριμένα, στις 26 Ιουνίου τμήματα της 10ης Μεραρχίας του ΕΔΕΣ, καταλαμβάνουν την Παραμυθιά, έπειτα από σύντομη αντίσταση της τσάμικης πολιτοφυλακής. Μέσα σε λίγες ώρες η πόλη μετατρέπεται σε σφαγείο και 500 περίπου άτομα θανατώνονται με άγριο τρόπο, ενώ η κακοποίηση γυναικών είναι εκτεταμένη. Περισσότερα από 100 τζαμιά κατεδαφίζονται. Το μίσος κατά του Ισλάμ αποτελεί το πρωταρχικό κίνητρο.

Οι εκκαθαρίσεις κατά των μουσουλμανικών χωριών νότια του Καλαμά εκδιώκουν

έγγραφο αναφέρεται ότι «η ελληνική μειονοτική πολιτική βρίσκεται αγκυλωμένη σε θέσεις της πρώιμης μεταπολεμικής εποχής, οχυρωμένη πίσω από νομικά, ή νομικίστικα απολιθώματα».[1]

Είναι δεδομένο ότι **οι όροι «έθνος» και «εθνικό» αποτελούν τεχνητές εννοιολογικές κατασκευές** από την κυριαρχία για την αποτελεσματικότερη κρατική επιβολή. Με αυτή την έννοια ο όρος μειονότητα παραμένει και εξαντλείται μόνο στα όρια της φυλής (συγγενικά χαρακτηριστικά μιας ομάδας ανθρώπων) και ασφαλώς μόνο στη ποσοτική του διάσταση. «Έννοιες εθνικής ταυτότητας, που επινοήθηκαν από πρωτοπόρους διανοητές, εντυπώθηκαν πάνω σε κοινωνικές ομάδες, ο εθνικός προσδιορισμός των οποίων θα μπορούσε να είχε εξελιχτεί προς διαφορετικές κατευθύνσεις. Αυτό υπήρξε αναπόσπαστο μέρος της διαδικασίας εθνικής ολοκλήρωσης, στην οποία τα νεοσύστατα κράτη έπρεπε να επιδοθούν ώστε να υπερβούν τις αβέβαιες απαρχές τους.[2]

Οι Τσάμηδες της Θεσπρωτίας περίπου 20-25.000, μουσουλμάνοι, κατόρθωσαν να αποδείξουν(!) στη διάρκεια των εκκαθαριστικών ανταλλαγών του 1923 ότι είναι αλβανοί και όχι τούρκοι. Φυσικά για προφανείς λόγους (λόγω της ύπαρξης σημαντικής ελλαδικής μειονότητας στην Αλβανία, πάνω στην οποία είχε οικοδομηθεί αλυτρωτική πολιτική), δεν μπορούσε να γίριάς ουσιαστικά ξεκινά παράλληλα με τους βαλκανικούς πολέμους και με τη δράση ντόπιων ομάδων που δρουν συχνά με ληστρικό περίβλημα αλλά ουσιαστικά αποτελούσαν εθνικιστικές συμμορίες του κράτους.

Τσάμηδες στην αγορά της Παραμυθιάς

Ως Τσαμουριά θεωρείται η περιοχή της Ηπείρου που περιλαμβάνει τις γεωγραφικές ζώνες Ηγουμενίτσας, Πάργας, Παραμυθιάς, Φιλιατών και Μαργαριτίου, ουσιαστικά η σημερινή Θεσπρωτία. **Οι Τσάμηδες υπέστησαν πρώτοι την πίεση των ελληνικών συμμοριών, εισαγόμενων κυρίως από την Κρήτη και ανταποδίδουν σταδιακά με την δημιουργία αντίστοιχων ομάδων κρούσης.**

Μερικά χρόνια αργότερα η έλευση των προσφύγων από την Μικρά Ασία εντείνει, με κρατική μεθόδευση, την πίεση προς τους Τσάμηδες και τους υποχρεώνει να αναχωρήσουν. Οι πρόσφυγες με στήριγμα τη νομοθεσία περί υποχρεωτικών απαλλοτριώσεων, εγκαταστάθηκαν στις πλούσιες ζώνες της Ηγουμενίτσας και του Φαναριού, που ήταν τσάμικων ιδιοκτησιών.

Στο πλαίσιο της ελληνικής πίεσης προς τους ντόπιους εκδόθηκαν εντολές για άμεση μετακίνηση τους στην Τουρκία με σημείο συγκέντρωσης το λιμάνι. Περιμένοντας για πολλές βδομάδες τα υποτιθέμενα πλοία, τα σπίτια τους γίνονταν έρμαιο στις διαθέσεις των προσφύγων (ή εποίκων πια;). Παράλληλα αρκετοί Τσάμηδες πεπεισμένοι πως πρόκειται να απομακρυνθούν από την περιοχή τους, προχωρούν σε πωλήσεις των περιουσιών τους. **Όταν, τελικά, διευθετείται η παραμονή τους μη έχοντας που να μείνουν προσφεύγουν στη γειτονική Αλβανία.** Η διαμάχη σχετικά με τη γη συντηρείται σε διπλωματικό επίπεδο στα χρόνια του μεσοπολέμου, όπου υπογραφείσες συμβάσεις μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας το 1925 για την απαλλοτρίωση αλβανικών ιδιοκτησιών δεν επικυρώνοra, θεωρείται εχθρική κίνηση από την αλβανική πλευρά.

Ο αλβανικός αλυτρωτισμός, «Μεγάλη Αλβανία», αποκτάει νέες διαστάσεις με την ιταλική κτήση του 1939 όταν οι φασίστες τον χρησιμοποιούν ως αιχμή του δόρατος των ιταλικών πιέσεων ενάντια στα γειτονικά βαλκανικά κράτη Γιουγκοσλαβία και Ελλάδα. Το τσάμικο ζήτημα είχε ήδη επανατεθεί... **Οι επαφές πολλών Τσάμηδων με τη φασιστική Ιταλία χρονολογείται από τις αρχές του '30, οπότε και μεταφέρουν στα χωριά τους, εθνικιστικές και φασιστικές απόψεις.** Η άφιξη στην Τσαμουριά, λίγο μετά την έναρξη του ελληνο-ιταλικού πολέμου, των ιταλικών στρατευμάτων, συνοδευμένων από αλβανούς εθελοντές, στην πλειοψηφία τους Τσάμηδες, προκαλεί νέες ανατροπές.

Η επιστροφή τους στις περιοχές της Θεσπρωτίας, υπό τη σκέπη των ιταλών, προκαλεί πολλές αντεκδικήσεις που όμως περιορίζονται κυρίως στις κτηματικές διαφορές. **Το 1940 ο δικτάτορας Μεταξάς εξορίζει 3.000 Τσάμηδες στα ξερονήσια του Αιγαίου ως ύποπτους φιλοϊταλικών φρονημάτων.** Το γεγονός όμως που μετατρέπει ριζικά τις «διαφορές» σε μετωπική σύγκρουση μεταξύ των δυο κοινοτήτων προέρχεται από τις ελληνικές αρχές της Χωροφυλακής. Συγκεκριμένα, στις 12 Γενάρη 1942 στη Παραμυθιά ο ανθυπασπιστής Η.

με αρχηγό τον Ζέρβα εφορμούν στην Τσαμουριά και κατασφάζουν 5.000 αμάχους Μουσουλμάνους. Συγκεκριμένα, στις 26 Ιουνίου τμήματα της 10ης Μεραρχίας του ΕΔΕΣ, καταλαμβάνουν την Παραμυθιά, έπειτα από σύντομη αντίσταση της τσάμικης πολιτοφυλακής. Μέσα σε λίγες ώρες η πόλη μετατρέπεται σε σφαγείο και 500 περίπου άτομα θανατώνονται με άγριο τρόπο, ενώ η κακοποίηση γυναικών είναι εκτεταμένη. Περισσότερα από 100 τζαμιά κατεδαφίζονται. Το μίσος κατά του Ισλάμ αποτελεί το πρωταρχικό κίνητρο.

Οι εκκαθαρίσεις κατά των μουσουλμανικών χωριών νότια του Καλαμά εκδιώκουν τους κατοίκους στις περιοχές Σαγιάδας και Φιλιατών, όπου δρα ο ΕΛΑΣ. Ανάμεσα στις μονάδες του, υπάρχει και το 4ο Τάγμα του 15ου Συντάγματος, που αποτελείται από χριστιανούς και μουσουλμάνους μαχητές. Στην συγκεκριμένη ορισμένη από τη Συμφωνία της Καζέρτας περιοχή δράσης του ΕΑΜ, «εισβάλουν» δυνάμεις του ΕΔΕΣ για να επιτεθούν στα μουσουλμανικά χωριά των Φιλιατών.

Οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ αντιδρούν στην επιχείρηση και ενημερώνουν τους καθοδηγητές τους για την παραβίαση των συμφωνηθέντων από το ΕΔΕΣ. Όμως, το ΠΓ του ΚΚΕ ζητάει ευθύνες από τους αντάρτες του ΕΛΑΣ για την στάση τους(!). Αλλά τι να περιμένει κανείς από αυτούς που το μεικτό τμήμα του ΕΛΑΣ, χριστιανών-μουσουλμά-

Αναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 735 τῆς 8/15 Ἰουλίου 1937

Περὶ τῶν Μουσουλμάνων τῶν ἐπικαλουμένων Ἀλβανικὴν καταγωγὴν καὶ περὶ ἀποδόσεως τῶν παρ' αὐτῶν διεκδικουμένων κτημάτων) (Φ.Ε.Κ. 228)

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.—Περὶ τῆς Ἀλβανικῆς καταγωγῆς, ἣν ἐπικαλοῦνται Μουσουλμᾶνοι, διαμένοντες ἐν Ἑλλάδι εἰς ἢ τὸ ἐξωτερικὸν πλὴν τῆς Τουρκίας, ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 4139, ἐφ' ὅσον δὲν ἔδει ἤδη ἐκδοθῇ σχετικὴ ἀπόφασις παρὰ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν Πληθυσμῶν ἢ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐξαρτωμένων Μικτῶν Ὑποεπιτροπῶν.—Η μὴ ἔκδοσις παρὰ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῶν Ὑποεπιτροπῶν της ἀποφάσεως περὶ τῆς Ἀλβα-

ΘΙΒΕΤ

Μισός αιώνας κάτω από την κομμουνιστική μπότα

Μία σύντομη αναδρομή

Από το 1644 έως το 1912 η Κίνα βρίσκεται υπό την κυριαρχία της Μαντζουριανής δυναστείας Qing. Το 1751 διορίζεται ο Δαλάι Λάμα ως ηγέτης της περιοχής του Θιβέτ.

Το 1904 ο βρετανικός στρατός, στα πλαίσια της διαμάχης της Βρετανίας με την τσαρική Ρωσία, υποτάσσει τη Λάσα προελαύνοντας και χρησιμοποιώντας τα πρώτα αυτόματα οπλοπολυβόλα τύπου Maxim. Η Κίνα διεξάγει διαπραγματεύσεις τα επόμενα χρόνια με τη Βρετανία σχετικά με το καθεστώς της περιοχής.

Μέχρι τη δεκαετία του 1950 δεν είχαν σημειωθεί βίαιες αντιπαραθέσεις μεταξύ των θιβετιανών και του κινεζικού καθεστώτος. Οι πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα χαρακτηρίζονται από συνεχείς διαπραγματεύσεις και συμφωνίες, ανάμεσα στη Βρετανία και την Κίνα, για τον έλεγχο της περιοχής.

Το 1949 ο Μάο Τσε-Τουνγκ διατάζει την εισβολή του κινεζικού στρατού στο Θιβέτ, νικώντας το μικρό θιβετιανό στρατό. Έχει προηγηθεί η ανακήρυξη της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από το ΚΚΚ. Το ράδιο Πεκίνο διακηρύττει τις αξίες του ΚΚΚ για... «απελευθέρωση» του Θιβέτ, της Ξινγιάνγκ, της Ταϊβάν και της Χαϊνάν. Το υπουργείο εξωτερικών της Θιβετιανής κυβέρνησης στέλνει γράμμα στο Μάο καλώντας σε διαπραγματεύσεις για την επίλυση συνοριακών διαφορών. Το κείμενο αυτό κοινοποιείται και στην Ινδία, τις ΗΠΑ και τη Βρετανία. Αλλά οι δυτικοί, παρά το γεγονός πως φοβούνται την εξάπλωση του κομμουνισμού, εν τούτοις συμβουλεύουν το Δαλάι Λάμα να διαπραγματευτεί υπό το φόβο μεγαλύτερης στρατιωτικής επέμβασης.

Στις 7/10/1950 ο κινεζικός στρατός με 40.000 στρατιώτες υπό τον Κομισάριο Wang Qiemi, επιτίθεται στο ανατολικό Θιβέτ από 8 κατευθύνσεις. Περίπου 4000 θιβετιανοί σκοτώνονται και το Chamdo κατακτιέται. Ο Μάο με το που ανέλαβε επικεφαλής του Κομμουνιστικού Κόμματος φρόντισε να θέσει σε εφαρμογή τις δολοφονικές και ιμπεριαλιστικές προθέσεις του καθεστώτος.

Το διάστημα 1950-1953 η Κίνα ενσωματώνει τις επαρχίες Kham και Amdo στην κινεζική επαρχία Sichuan.

Το Μάιο του 1951 οι Κινέζοι επιβάλλουν την «αποδοχή» της «Συμφωνίας των 17 σημείων», στην οποία δηλώνεται ότι το Θιβέτ αποτελεί τμήμα της Κίνας υπό αυτονομία. Οι διαπραγματευτές του Θιβέτ αναγκάζονται με τη βία να υπογράψουν τη Συμφωνία αυτή χωρίς να κοινοποιηθεί στην Θιβετιανή κυβέρνηση. Όμως ο Δαλάι Λάμα ο 14ος, αποκρύπτει δημόσια ότι αποκρύπτει τη συμφωνία αυτή. Θα το κά-

ντάρτικο των Θιβετιανών αναπτύσσεται με 80.000 περίπου ένοπλα μέλη, κάποιοι ισχυρίζονται με τη βοήθεια της CIA. Τρία χρόνια αργότερα δεκάδες χιλιάδες παίρνουν το δρόμο της προσφυγιάς σε γειτονικές χώρες.

Στις 10 Μαρτίου 1959 τριακόσιες χιλιάδες θιβετιανοί περικυκλώνουν το Παλάτι του Δαλάι Λάμα (Norbulingkha) για να εμποδίσουν το Δαλάι να παρευρεθεί σε συνάντηση με κινέζους αξιωματούχους, καθώς υπήρχαν φόβοι ότι θα τον απαγάγουν, όπως και άλλους τοπικούς εκπροσώπους τους στο παρελθόν. Ο Δαλάι κάνει έκκληση για μη βία τόσο στους θιβετιανούς όσο και στους κινέζους. Στις 17 Μαρτίου εγκαταλείπει τη χώρα και πάει στην Ινδία. Το παλάτι βομβαρδίζεται με 800 βλήματα. Ο συνολικός απολογισμός από την εξέγερση του '59 είναι 86.000 νεκροί θιβετιανοί.

Θιβετιανοί διαδηλωτές επιτίθενται σε Κινέζους Χαν (η πλειοψηφία των κατοίκων της Κίνας) και Χούι (μουσουλμάνους) με πέτρες και τους ξυλοκοπούν. Όσα καταστήματα και επιχειρήσεις ανήκουν σε Κινέζους καταστρέφονται. Σε άλλες πόλεις μπάτσοι πυροβολούν αδιάκριτα και σκοτώνουν διαδηλωτές. Σε διαδήλωση που ξεκινά από το μοναστήρι Kirti στην πόλη Ngaba της επαρχίας Sichuan, στρατιωτικές συμμορίες δολοφονούν 8 διαδηλωτές.

15/3: Στην πόλη Xiahe της επαρχίας Gansu, περίπου 5000 Θιβετιανοί διαδηλωτές δέχονται επίθεση με δακρυγόνα. Στόχος γίνονται καταστήματα, τράπεζες και κυβερνητικές εγκαταστάσεις. Διαδηλώσεις γίνονται και στις πόλεις Lithang και Sershul.

Σε ανακοίνωσή της η διοίκηση του Θιβέτ αναφέρει:

«**1.** Όσοι παραδοθούν ηθελημένα στις αστυνομικές ή δικαστικές αρχές πριν τα μεσάνυχτα της 17ης Μαρτίου θα τιμωρηθούν ελαφρά. Όσοι αναφέρουν (=καταδίδουν) άλλα εγκληματικά στοιχεία μπορεί να διαφύγουν τις κυρώσεις. Όσα εγκληματικά στοιχεία δεν παραδοθούν θα τιμωρηθούν αυστηρά σύμφωνα με το νόμο.

2. Όσοι δίνουν άσυλο και κρύβουν εγκληματικά στοιχεία θα τιμωρηθούν αυστηρά σύμφωνα με το νόμο με το πέρας των ερευνών.

3. Όσοι πολίτες ενεργά εκθέτουν και αναφέρουν εγκληματικές συμπεριφορές θα λάβουν προσωπική προστασία, επαίνους και συστατικές αναφορές».

16/3: Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται σε περιοχές με μοναστήρια στη δυτική Κίνα. Εκατοντάδες διαδηλωτές έχουν συλληφθεί. Στην πόλη Aba της επαρχίας Sichuan σκοτώνεται ένας μπάτσος και πυρπολούνται 3 αστυνομικά οχήματα. Διαδηλώσεις γίνονται και στη Dharamsala της Ινδίας, στη Νέα Υόρκη προς το κτίριο του ΟΗΕ, στη Ζυρίχη στο κινεζικό προξενείο, στο Σίδνεϋ, στη Χάγη με κατεύθυνση προς το κινεζικό προξενείο.

υπό τον Κομισάριο Wang Qiemi, επιτίθεται στο ανατολικό Θιβέτ από 8 κατευθύνσεις. Περίπου 4000 θιβετιανοί σκοτώνονται και το Chamdo κατακτιέται. Ο Μάο με το που ανέλαβε επικεφαλής του Κομμουνιστικού Κόμματος φρόντισε να θέσει σε εφαρμογή τις δολοφονικές και ιμπεριαλιστικές προθέσεις του καθεστώτος.

Το διάστημα 1950-1953 η Κίνα ενσωματώνει τις επαρχίες Kham και Amdo στην κινεζική επαρχία Sichuan.

Το Μάιο του 1951 οι Κινέζοι επιβάλλουν την «αποδοχή» της «Συμφωνίας των 17 σημείων», στην οποία δηλώνεται ότι το Θιβέτ αποτελεί τμήμα της Κίνας υπό αυτονομία. Οι διαπραγματευτές του Θιβέτ αναγκάζονται με τη βία να υπογράψουν τη Συμφωνία αυτή χωρίς να κοινοποιηθεί στην Θιβετιανή κυβέρνηση. Όμως ο Δαλάι Λάμα ο 14ος, αποκρύπτει δημόσια ότι αποκηρύττει τη συμφωνία αυτή. Θα το κάνει στις 20 Ιουνίου λέγοντας ότι «η συμφωνία αυτή έχει επιβληθεί στη Θιβετιανή Κυβέρνηση και το λαό με την απειλή των όπλων». Αυτό φαίνεται να παραδέχεται και ο Μάο Τσε-Τουνγκ, όπως φαίνεται από ντιρεκτίβα του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος, το 1952:

«Όχι μόνο οι δύο πρωθυπουργοί αλλά και ο Δαλάι και οι περισσότεροι από την κλίκα του ήταν απρόθυμοι να δεχτούν τη Συμφωνία και να την τηρήσουν... Καθώς ακόμα δεν έχουμε την υλική βάση για την πλήρη εφαρμογή της, ούτε έχουμε μια βάση υποστήριξης γι' αυτό στα λαϊκά και ανώτερα στρώματα».[1]

Το 1956 ξέσπασαν οι πρώτες αιματηρές συγκρούσεις στις ανατολικές θιβετιανές επαρχίες Kham και Amdo. Το α-

ων, δέχονται να χαρακτηρίζεται, στη Συμφωνία της Καζέρτας, με την αόριστη διατύπωση «τουρκαλβανοί παρτιζάνοι»;

Εξήντα χρόνια μετά, τα σύνορα των Βαλκανίων επαναχαράσσονται με την κατασκευή «εθνικά ομοιόμορφων κρατών» σε μια γεωγραφική περιοχή όπου μερικές δεκαετίες πριν ζούσαν δεκάδες φυλετικές ομάδες. Αλλά στον ελλαδικό και βαλκανικό χώρο των αρβανιτών, των Σαρακατσάνων, των κουτσόβλαχων, των δίγλωσσων σλαβομακεδόνων και τόσων άλλων φυλών, μερικά μέτρα διαφορά μπορούν να σε κάνουν έλληνα ή αλβανό ή βούλγαρο.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

---

1. Μειονότητες στην Ελλάδα, Επιστημονικό Συμπόσιο των Σχολών Μωραΐτη, σ. 43.
2. Εθνική Ταυτότητα και εθνικισμός στη νεότερη Ελλάδα, Π. Κιτρομηλίδης «Το εθνικό ζήτημα στα Βαλκάνια», ΜΙΕΤ, σ. 72.
3. Γ. Μαργαρίτη, Ανεπιθύμητοι συμπατριώτες,Τσάμηδες-Εβραίοι, σ. 164.

ρικυκλώνουν το Παλάτι του Δαλάι Λάμα (Norbulingkha) για να εμποδίσουν το Δαλάι να παρευρεθεί σε συνάντηση με κινέζους αξιωματούχους, καθώς υπήρχαν φόβοι ότι θα τον απαγάγουν, όπως και άλλους τοπικούς εκπροσώπους τους στο παρελθόν. Ο Δαλάι κάνει έκκληση για μη βία τόσο στους θιβετιανούς όσο και στους κινέζους. Στις 17 Μαρτίου εγκαταλείπει τη χώρα και πάει στην Ινδία. Το παλάτι βομβαρδίζεται με 800 βλήματα. Ο συνολικός απολογισμός από την εξέγερση του '59 είναι 86.000 νεκροί θιβετιανοί.

Η Κίνα διορίζει τον Πάντσεν Λάμα τον 10ο σαν διοικητή-μαριονέτα του TAR (Tibet Autonomous Region).

Το 1962 ξεσπά πόλεμος μεταξύ Ινδίας και Κίνας, με αφορμή το ζήτημα του Θιβέτ.

Το 1965 εγκαθιδρύεται η Θιβετιανή Αυτόνομη Περιφερειακή Κυβέρνηση. Όλες αυτές τις δεκαετίες η φτώχεια και οι κακουχίες μαστίζουν τους θιβετιανούς.

Από το 1987 έως το 1992 πάνω από 150 διαδηλώσεις έλαβαν χώρα στη Λάσα και σε άλλες περιοχές. Το Μάρτιο του 1989 κηρύσσεται για δεύτερη φορά στρατιωτικός νόμος, μετά το 1959.

Ο Δαλάι Λάμα σε συνάντηση που είχε με τον Τζορτζ Μπους το 2001 δηλώνει: «Δεν ζητάω ανεξαρτησία, ζητάω πραγματική αυτονομία».

Η εξέγερση των 5 ημερών

Πριν από την εξέγερση του Μαρτίου 2008, συγκρούσεις είχαν ξεσπάσει, στα τέλη Νοεμβρίου 2007, στην πόλη Paingar, με αφορμή τη σύλληψη θιβετιανών που κατηγορούνταν για κλοπές από κινέζικο μαγαζί. Τότε 200 μοναχοί είχαν διαδηλώσει και είχαν πραγματοποιηθεί επιθέσεις σε κρατικά κτίρια.

14/3: Συγκρούσεις σημειώνονται στην πρωτεύουσα Λάσα, κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων, με επικεφαλής τους βουδιστές μοναχούς που ζητούν την επιστροφή του πνευματικού τους ηγέτη. Οι διαδηλώσεις γίνονται με αφορμή την 49η επέτειο της εξέγερσης στη Λάσα που τερματίστηκε με την εξορία του Δαλάι Λάμα. Πυρπολούνται περιπολικά, τράπεζες και καταστήματα, απ' όπου απαλλοτριώνονται διάφορα προϊόντα. Οι μπάτσοι πυροβολούν και σκοτώνονται πάνω από 10 διαδηλωτές, ενώ σύμφωνα με άλλες πηγές οι νεκροί ξεπερνούν τους 30.

νέζικο προξενείο, στο Σίδνεϋ, στη Χάγη με κατεύθυνση προς το κινέζικο προξενείο.

Ο στρατός προσπαθεί να ξεστήσει τα οδοφράγματα, που έχουν στηθεί στη Λάσα και έχει δώσει διορία μέχρι τα μεσάνυχτα της επόμενης ημέρας για να απομακρυνθούν όσοι μπλοκάρουν τους δρόμους. Ο Πάντσεν Λάμα ο 11ος καταδικάζει την εξέγερση.

17/3: Εξόριστοι θιβετιανοί συγκεντρώνονται έξω από το κτίριο του ΟΗΕ στο Κατμαντού. Οι μπάτσοι επιτίθενται με δακρυγόνα και συλλαμβάνεται κόσμος. Τραυματίζονται 7 διαδηλωτές και 5 μπάτσοι.

19/3: Πάνω από 120 θιβετιανοί παραδίδονται στις αρχές. Σε διάφορες περιοχές της Λάσα γίνονται έρευνες σε σπίτια και συλλήψεις. Στο Νεπάλ περίπου 100 μοναχοί πραγματοποιούν 24ωρη απεργία πείνας.

24/3: Νέες συγκρούσεις θιβετιανών με κινέζους μπάτσους ξεσπούν στην επαρχία Sechuan. Ένας μπάτσος σκοτώνεται.

Η κυριαρχία, με το πρόσωπο του κομμουνισμού, εκδηλώνει για άλλη μια φορά το αποκρουστικό της πρόσωπο. Άλλη μια αιματοβαμμένη Ολυμπιάδα έρχεται.

ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

---

1. http://www.marxists.org/reference/archive/mao/selected-works/volume-5/mswv5_20.htm

Το Σύμφωνο της Ελεύθερης Συμβίωσης

Πρόσφατα ανακοινώθηκε πως προετοιμάζεται ένα σχέδιο νόμου σύμφωνα με το οποίο ρυθμίζονται οι σχέσεις ανάμεσα σε ανύπαντρα ζευγάρια ετερόφυλων. Πρόκειται για ένα συμβολαιογραφικό έγγραφο με το οποίο θα μπορεί να υποκατασταθούν οι μέχρι τώρα ισχύοντες τρόποι. Έτσι, λέει, διασφαλίζεται το ζευγάρι με τα «οφέλη» που απορρέουν από τον γάμο.

Ενώ, λοιπόν, μέχρι τώρα είχαμε το γάμο στην εκκλησία (θρησκευτικό) και στο δημαρχείο (πολιτικό), τώρα έρχεται και ο συμβολαιογραφικός. Όχι βέβαια πως με αυτή τη ρύθμιση υπάρχει κάποια έκπληξη.

Οι ανάγκες του κράτους να ελέγχει όσο γίνεται πιο ασφυκτικά τη ζωή των υπηκόων του, φέρνει στο προσκήνιο όλες εκείνες τις διοικητικές και νομικές ρυθμίσεις που και στο παρελθόν είχαν εφαρμοστεί. Για παράδειγμα, στο Ρωμαϊκό και Βυζαντινό δίκαιο υπήρξε φροντίδα ώστε να συμπεριληφθούν στους κώδικες, ρυθμίσεις, που αφορούσαν ακόμα και περιστασιακές σχέσεις μεταξύ ζευγαριών.

Το νομοσχέδιο στηρίζεται σε απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, με την οποία έχει υπαχθεί η εξώγαμη συμβίωση στο πεδίο της διάταξης που «προστατεύει» την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή (άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου).

Οι λόγοι κάθε άλλο παρά ως «κοινωνικού και ανθρωπιστικού ενδιαφέροντος» θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν. Είναι οικονομικοί και εξουσιαστικοί. Όσο πιο δεμένος με το νομικό και θεσμικό πλαίσιο είναι ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο εκμεταλλεύσιμος γίνεται και αντίστροφα. Οι αόρατες αλυσίδες εμφανίζονται ως διευρυμένα και διευρυνόμενα «δικαιώματα».

Υπάρχει κανείς που θα μπορούσε να αμ-

ριαρχίας κι εκμετάλλευσης έχει μετατραπεί σε εμπόρευμα;

Ο γάμος, για παράδειγμα, φτιάχνει αμοιβαίες οικονομικές υποχρεώσεις, μέσα σ' ένα εχθρικό για την ανθρώπινη υπόσταση σύστημα. Η ανθρωπινότητα, το πραγματικό ενδιαφέρον των ανθρώπων για τις μεταξύ τους σχέσεις, διαστρέφεται και βρίσκεται κάτω από διαρκή έλεγχο του κράτους και των οργάνων του, οικονομικά (από την εφορία, τους όρους μισθοδουλείας κ.ο.κ.), από την εκκλησία, την εκπαίδευση, τους όρους επιβίωσης (τρόπος ζωής), αναπαραγωγής και παραμόρφωσης (οικογενειακοί πρα-

τη στιγμή που κατασκευάστηκε και βρέθηκε εγκλωβισμένη μέσα στα πλαίσια που καθόρισαν οι εξουσιαστές, δεν έπαψε να αναζητά τρόπους δημιουργίας ιδιαίτερων συνθηκών επιβίωσης. Η άρνηση του ελέγχου και η αποφυγή των κρατικών επεμβάσεων, ιδιαίτερα στο ζήτημα των σχέσεων, είναι διαρκής. Βέβαια, το εξουσιαστικό μολυσματικό περιβάλλον δεν έπαψε να επηρεάζει και να διαβρώνει αυτές τις προσπάθειες. Οι ηθικοί κανόνες, που επέβαλε η εξουσία μέσω της εκκλησίας και η κρατική επέμβαση, κινούνται από κοινού, ώστε να εξαρθρώσουν κάθε προσπάθεια έμπρακτης αποποίησης των «καθιερωμένων».

Είναι γνωστό άλλωστε πως κάθε ανανέωση της κρατικής δόμησης και κυριαρχίας

σπαθεί να επικαλύψει τις πραγματικές του διαθέσεις, επιτίθεται με ήπια ή με δυναμικά μέσα βάλλοντας, καταστρέφοντας και ενσωματώνοντας με τους δικούς του όρους.

Είναι χαρακτηριστική η φράση που διατυπώθηκε, μεταξύ άλλων, από τον υπουργό δικαιοσύνης Χατζηγάκη: «**επιβάλλεται η Πολιτεία να προστατεύσει τα παιδιά που αποκτιούνται από την ελεύθερη συμβίωση. Το σύμφωνο καθιστά τις έως τώρα ελεύθερες σχέσεις συμβίωσης λιγότερο ελεύθερες και τους πολίτες περισσότερο υπεύθυνους**».

Προστασία, επιβολή, ανελευθερία και «υπευθυνότητα» (δηλαδή υπόλογος στους κρατικούς θεσμούς και μηχανισμούς), αυτές είναι οι λέξεις κλειδιά αυτού του νομοθετήματος (όπως και κάθε άλλου). Τα δολώματα είναι συνήθη και προσπαθούν να εμπνεύσουν την αίσθηση της κοινωνικής καταξίωσης και το δέλεαρ της οικονομικής εξασφάλισης των απογόνων και όχι μόνο. Μια ακόμα εμπορευματική σχέση επιβάλλεται, όπως και στις προηγούμενες ρυθμί-

Συμβίωσης

στατεύει» την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή (άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου).

Οι λόγοι κάθε άλλο παρά ως «κοινωνικού και ανθρωπιστικού ενδιαφέροντος» θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν. Είναι οικονομικοί και εξουσιαστικοί. Όσο πιο δεμένος με το νομικό και θεσμικό πλαίσιο είναι ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο εκμεταλλεύσιμος γίνεται και αντίστροφα. Οι αόρατες αλυσίδες εμφανίζονται ως διευρυμένα και διευρυνόμενα «δικαιώματα».

Υπάρχει κανείς που θα μπορούσε να αμφισβητήσει με πειστικό τρόπο πως η ανθρώπινη σχέση μέσα στις συνθήκες κυ-

Ο γάμος, για παράδειγμα, φτιάχνει αμοιβαίες οικονομικές υποχρεώσεις, μέσα σ' ένα εχθρικό για την ανθρώπινη υπόσταση σύστημα. Η ανθρωπινότητα, το πραγματικό ενδιαφέρον των ανθρώπων για τις μεταξύ τους σχέσεις, διαστρέφεται και βρίσκεται κάτω από διαρκή έλεγχο του κράτους και των οργάνων του, οικονομικά (από την εφορία, τους όρους μισθοδουλείας κ.ο.κ.), από την εκκλησία, την εκπαίδευση, τους όρους επιβίωσης (τρόπος ζωής), αναπαραγωγής και παραμόρφωσης (οικογενειακοί προγραμματισμοί, «ανατροφή» των παιδιών κ.λπ.).

Οι σκλάβοι του παρόντος έχουν διαβαθμιστεί με διαφορετικούς τρόπους από αυτούς που ίσχυαν σε προηγούμενες εποχές. Αυτό σημαίνει πως από την πρώτη ως την τελευταία βαθμίδα, όπου έχουν καταταχτεί από τους κρατούντες, δεν θα πρέπει να υπάρχει η παραμικρή παρέκκλιση από τον κανόνα. Αυτό αφορά στην υποχρέωση να κατασκευάζουν καινούργιους υπηκόους μέσα από το οικογενειακό πλέγμα και με την πλήρη σύμπραξη και επέμβαση των κρατικών θεσμών και μηχανισμών.

Τίποτα όμως δεν είναι αδιατάρακτο και πανίσχυρο.

Η κοινωνία, από

μέσω της εκκλησίας και η κρατική επέμβαση, κινούνται από κοινού, ώστε να εξαρθρώσουν κάθε προσπάθεια έμπρακτης αποποίησης των «καθιερωμένων».

Είναι γνωστό άλλωστε πως κάθε ανανέωση της κρατικής δόμησης και κυριαρχίας επιβάλλει την καταστροφή των συνηθειών, που δεν εντάσσονται μέσα στο θεσμικό, νομικό και δομικό πλαίσιό της και τις εκάστοτε σκοπιμότητες. Εκτός από την απαγόρευση και μεταστροφή των συνηθειών και των σχέσεων που δημιουργούν οι άνθρωποι (συνήθως αναφέρονται και ως έθιμα) σύμφωνα με τις επιταγές τους, οι εξουσιαστές προσπαθούν και να προβάλλουν κίνητρα για την ενσωμάτωση και νομιμοποίηση όλων των ζωτικών ανθρώπινων εκφράσεων.

Άλλωστε, **ο πολιτισμός στηρίζεται σε ένα σύνολο εξαναγκαστικών κανόνων** και αποτελεί καθοριστικό εργαλείο για την διατήρηση και δόμηση των εξουσιαστικών σχέσεων. Είναι αδιαμφισβήτητο ότι οι εξουσιαστές επέβαλαν τον πολιτισμό πάνω στις ανθρώπινες ομάδες με τη βία.

Κάθε «προσέγγιση» του κράτους στις σχέσεις που δημιουργούν οι άνθρωποι μεταξύ τους και που προσπαθούν να αποκτήσουν μια ορισμένη απόσταση από αυτό και τα όσα επιτάσσει, στην πραγματικότητα είναι ένα παραπάνω βήμα περιορισμού των ανθρώπινων δυνατοτήτων. Ενώ μάλιστα φαίνεται πως το κράτος ενστερνίζεται την πραγματικότητα που διαμορφώνουν οι άνθρωποι μέσα στις συνθήκες του κοινωνικού ανταγωνισμού, στην πραγματικότητα ισχύει το εντελώς αντίθετο. Το κράτος δεν μπορεί να αποδεχτεί ο,τιδήποτε το αντιστρατεύεται, ιδιαίτερα μάλιστα όταν έχει διαμορφωθεί και μια, κατά το μάλλον ή ήττον, κατάσταση. Με διάφορους τρόπους και τεχνάσματα, με τα οποία προ-

λώματα είναι συνήθη και προσπαθούν να εμπνεύσουν την αίσθηση της κοινωνικής καταξίωσης και το δέλεαρ της οικονομικής εξασφάλισης των απογόνων και όχι μόνο. Μια ακόμα εμπορευματική σχέση επιβάλλεται, όπως και στις προηγούμενες ρυθμίσεις του οικογενειακού δικαίου.

Η εκκλησία από τη μεριά της διαπιστώνει πως, η πράξη αυτή του κράτους, της αφαιρεί το προνόμιο τής τιμωρίας που νομίζει ότι μπορεί να διαθέτει και να διαχειρίζεται εις τους αιώνας των αιώνων. Της στερεί επίσης και τα οικονομικά ωφελήματα, που δεν απορρέουν μόνο από τα όσα συνδέονται με τον γάμο αλλά και με τις υπόλοιπες συνθήκες εξάρτησης.

Δεν μπορεί, λοιπόν, ένα τέτοιο νομοθέτημα παρά να προκαλεί τη θυμηδία σ' όσους κατανοούν πως πίσω από την οποία νομιμοποίηση υπάρχουν ακόμα πιο ισχυρά δεσμά υποδούλωσης.

Η εμμονή διάφορων κοινωνικών ομάδων για την καταξίωσή τους από το κράτος φτάνει, σε πάρα πολλές περιπτώσεις, στο σημείο όχι απλά να συμπορεύεται με την τάση των κρατούντων αλλά και να υπερθεματίζει. Μπορεί μεν με αυτό το νομοσχέδιο να ανοίγει ο δρόμος για την νομιμοποίηση των σχέσεων ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους, αλλά έχει κάποια απελευθερωτική σημασία η αναγνώριση της κρατικής εποπτείας και σ' αυτές τις σχέσεις.

Αν οι άνθρωποι δεν έχουν ανάγκη από προστάτες κι επιτηρητές, γιατί θα πρέπει να έχουν οι σχέσεις, που προσπαθούν να διαμορφώσουν;

Μια δεύτερη σκέψη ίσως μετατρέψει τον ενθουσιασμό σε πανικό.

Αλλά, καλύτερη μια γνώση που καταρρίπτει μύθους, παρά μια ζωή μέσα στις αυταπάτες.

Παρείσακτος